ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Економіка

Тримай кишеню ширше!

СТОР. 16

Енергобезпека

На відходах своєї життєдіяльності можуть існувати цілі містечка

СТОР. 17

Дні «Голосу України» у Бережанському районі на Тернопільщині

Жива земля

СТОР. 18—19

№ 102 (4852) СУБОТА, 5 ЧЕРВНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Свобода слова: вікна мають залишатися чистими

Однією з головних передумов успішної реалізації реформ «є єдність влади, коли Президент, коаліція в парламенті, уряд беруть на себе зобов'язання як у внутрішній, так і зовнішній політиці і їх виконують», — таку думку висловив Віктор Янукович під час учорашньої прес-конференції, присвяченої 100 дням його перебування на посаді Президента. Очевидно пам'ятаючи про наближення Дня журналіста, В. Янукович зазначив, що після суттєвих кроків, зроблених владою для закладення фундаменту розвитку України, уже можна починати самі реформи, тобто «будувати сам дім, в якому будуть вікна». СТОР. 12

Із Послання Президента України Віктора Януковича до Українського народу

Шановні співвітчизники!

Шановні учасники зібрання!

16 липня 2010 року Україна відзначатиме 20-річчя Декларації про державний суверенітет. Цілі та цінності, проголошені в Декларації, були підтримані народом України на Всеукраїнському референдумі 1991 року. Так розпочинався будівництво незалежної України.

Складний шлях пройшли ми за цей час. Багато було зроблено, але й чимало важливих справ виявилися нереалізованими. СТОР. 4—5

Стрімкий час приносить багато тем

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин привітав парламентських кореспондентів із їхнім професійним святом — Днем журналіста. Зокрема, серед нагороджених — і голосоукраїнці. Почесною Грамотою Верховної Ради відзначено власного кореспондента «Голосу України» в Одеській області В'ячеслава Воронкова, Грамотою Верховної Ради — власкора у Сумській області Владислава Жмуркова, Подякою Голови Верховної Ради — завідувача відділу редагування Тетяну Пасову, керівника інформаційного центру Яну Стадільну, цінним подарунком — годинником — літературних редакторів Валентину Восколович і Галину Каблак. СТОР. 12

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Привітання Голови Верховної Ради України Володимира Литвина журналістам, працівникам засобів масової інформації України

Дорогі журналісти: газетярі, телевізійники, працівники радіо та інтернет-видань!

Загальновідомо, і в дні свята вам традиційно нагадують, що журналістика — це не просто професія. Це поклик серця, відгукнувшись на який людина назавжди позбувається спокійного, безтурботного життя. Адже свідомо обирає роль незручної людини, шлях постійного руху у пошуках правди, щоденного творчого горіння, безперервних намагань знайти відповідь на безліч нелегких запитань. СТОР. 12

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Гроші МВФ — в Нацбанк

РАНКОВЕ ЗАСІДАННЯ 4 ЧЕРВНЯ

Останній день цього сесійного тижня розпочався годиною запитань до уряду. Опозиція ще в понеділок визначила коло питань, які назріли до Кабінету Міністрів. Тож, як і планувалося, вчора йшлося про розвиток підприємництва в Україні. Від Кабміну доповідав віце-прем'єр-міністр Сергій Тігіпко. В урядовій ложі також були присутні профільні міністри. Згідно з Регламентом, на початку свого звіту Сергій Тігіпко відповів на запитання, які фракція БЮТ раніше надіслала для опрацювання. СТОР. 2

ПОДІЯ

Буревій знеструмлював міста, зривав дахи і ламав дерева

Миттєво не стало води й світла у Львові, від поваленних на проїжджу частину дерев зупинився транспорт. Та найбільше чомусь буревій був нещадним до вулиці Стрийської, де вітер був настільки сильним, що перевернув маршрутку і постраждало двоє людей. У важкому стані їх було доправлено до лікарні. З готелю «Жокей», що біля іподрому, зірвало дах і листом бляхи убило шестирічного коня. В селі Сокільники, що фактично є продовженням Стрийської, зірвало дахи з 30 будинків і повністю зруйновано газорозподільну станцію. Серед постраждалих від буревію опинилася і дитина, на голову якої впала частина даху на вулиці Монастирського в центрі міста. 15-річний підліток у важкому стані перебуває в лікарні. СТОР. 10

Я ВАМ ПИШУ...

Вшанувати загиблих — означає пам'ятати

Не таємниця, що значна частина загиблих, особливо рядового складу, у період 1941—1943 років не були відзначені свого часу жодною державною нагородою. Час переорав окопи та траншеї на полях тих боїв, проте він ніколи не зможе послабити пам'ять про народний подвиг у серцях поколінь. І що далі відходять події минулої війни, то глибше усвідомлюється значення цієї Перемоги, велич та героїзм нашого народу.

Чесно і до кінця виконавши свій обов'язок, загиблі воїни досі залишаються у тіні слави тих, хто дожив до Перемоги. Книга пам'яті України увічнює пам'ять загиблих, проте не відзначає їх належно. Тому я пропоную посмертно нагородити медаллю «Захиснику Вітчизни» всіх українців, які загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни. А медаль треба вручити рідним загиблих бійців — як пам'ять...

Валерій БОРЗІК.

КОРОТКО

■ У Чернігові відбувся міжнародний семінар «Сучасна журналістика: практика, досвід, перспективи», у якому брали участь журналісти з Росії, Білорусії та України **(Укрінформ).**

■ На Прикарпатті пріоритетним визнали інвестиційний проект щодо комплексного спорудження в регіоні гідроелектростанцій і об'єктів протипаводкового захисту **(УНІАН).**

■ СБУ спільно з органами прокуратури припинила протиправну діяльність керівництва одного з виправних закладів управління Державного департаменту виконання покарань у Дніпропетровській області **(Укрінформ).**

■ Українські і російські моряки спільно відсвяткують День Флоту України і День Військово-Морського Флоту Російської Федерації **(Укрінформ).**

Лондонський суд заарештував контрольний пакет акцій комбінату "Запоріжсталь"

ПРИВІТАННЯ

Працівникам водного господарства України

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня працівників водного господарства

На працівників водогосподарсько-меліоративного комплексу покладена надзвичайно важлива і відповідальна суспільна місія: збереження та охорона одного з найцінніших ресурсів нашої планети, незамінного дару природи, основи самого життя — води.

Щоденні турботи водників про охорону водойм, забезпечення потреб населення і галузей економіки водними ресурсами, захист територій від підтоплення, відтворення водних запасів країни спрямовані не лише на сьогодення, а й на майбутнє нашої держави.

Усвідомлюючи всю життєву важливість вашої сфери діяльності, Верховна Рада України і далі буде забезпечувати законодавчу підтримку розвитку водогосподарського комплексу з метою успішного вирішення його численних проблем, якнайповнішої реалізації конституційного права громадян на безпечне життя і здорове довкілля, сприятиме підвищенню соціального статусу його працівників.

У цей святковий день прийміть слова подяки й пошани за вашу сумлінну працю, активне освоєння сучасних форм і методів роботи, опанування новітніх технологій, що є запорукою ефективної державної політики у сфері водного господарства.

Бажаю вам міцного здоров'я, родинного затишку, високих професійних досягнень на благо рідного народу, в ім'я України.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Рада Європи не мовчатиме

Парламентська Асамблея Ради Європи позитивно оцінює співробітництво між Президентом, Верховною Радою та урядом України. Про це заявила вчора на прес–конференції співдоповідачка Моніторингового комітету ПАРЄ по Україні Рената Вольвенд.

«Гадаю, той факт, що новообраний Президент, парламент і уряд зараз можуть працювати разом, пліч-о-пліч, дає вашій країні дуже хороші шанси», — відзначила пані Вольвенд і додала, що покладає великі надії на нову владу України.

Тим часом інша співдоповідачка, Майліс Репс, у свою чергу підкреслила, що міжнародні спостерігачі відзначають збільшення повідомлень про порушення в Україні прав на свободу зборів і свободу слова. «Якщо ці звинувачення правдиві, Рада Європи ніколи не змириться з цим», — сказала Майліс Репс. Крім того, Рената Вольвенд на запитання, як реагуватиме ПАРЄ у разі підтвердження повідомлень про порушення в Україні прав і свобод людини, відзначила, що «Європа нікого не карає». А Майліс Репс повідомила, що Моніторинговий комітет ПАРЄ ще раз відвідає Україну у вересні 2010 року, коли вивчатиме питання про становище національних меншостей в Україні, **передає УНІАН.**

Гроші МВФ — в Нацбанк

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 4 червня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Пізніше свої запитання могли поставити народні обранці із фракції «НУ-НС», а після того всі бажаючі парламентарії. Депутати здебільшого запитували про зменшення податкового тиску, створення умов для розвитку малого та середнього бізнесу. Цікавилися також ситуацією на нафтогазовому ринку, долею кредиту від МВФ тощо.

Сергій Тігіпко звернув увагу на те, що підстав для хвилювання за розвиток нашого підприємництва справді достатньо. Він навів таку статистику. Протягом останнього року удвічі збільшилася кількість збиткових підприємств. А сума збитків зросла ще більше — у 2,2 разу. Водночас урядовець поінформував, що Кабінет Міністрів докладає максимум зусиль, аби зарадити ситуації. Так, за його словами, нині напрацьовують пакет документів, у яких має бути чітко прописана процедура спрощеного оподаткування. Сергій Тігіпко підкреслив, що відмовлятися від такого явища в нашій економіці наміру не має. Адже існує переконлива статистика: підприємці, які сплачують відрахування за спрощеною системою, дають бюджету більше коштів, аніж ті, хто належить до загальної системи. Віцепрем'єр повідомив, що в рамках реформ також розглядається можливість надання податкових канікул. Уже до кінця цього року від Кабінету Міністрів слід очікувати кроків, спрямованих на стабілізацію державних фінансів, реформу податкової системи, розвиток фінансового сектору, прискорення приватизації, реформу соціальної підтримки, формування прозорого ринку сільськогосподарської землі, зміни в галузі енергетики і нафтогазової системи. «Це лише перший етап запланованих реформ, — звернувся до народних депутатів Сергій Тігіпко. — Хочу підкреслити, що кожен із вас може внести свої пропозиції до цих намірів і вони будуть враховані».

Звітуючи перед парламентаріями, віцепрем'єр поінформував, що наступного тижня в Україну прибуде місія МВФ, до компетенції якої належить визначення долі подальшого кредитування нашої економіки. Якщо кошти виділять, уряд не вкладатиме їх у перекриття дефіциту державного бюджету. Нині, за словами Сергія Тігіпка, йдеться про кредит обсягом від 12 до 19 млрд. доларів, які в основному планується спрямувати на збільшення валютних резервів. Тобто ці гроші залишаться в Нацбанку.

Після того заслухали 72 депутатські запити. Пізніше міністр фінансів Федір Ярошенко поінформував про бюджетну політику на 2011 рік. Основне завдання — досягти таких економічних показників, які б дали можливість Україні за найближчі десять років увійти до двадцятки найрозвинутіших країн світу. На думку міністра, цього можна досягти завдяки створенню сприятливішого клімату для інвестицій, зростанню рівня соцстандартів, сприянню ціновій і валютно-курсовій стабільності. Усе це закладено в цьогорічному кошторисі, наголосив урядовець. Дотримуватися подібного курсу Кабмін планує й надалі. За словами Федора Ярошенка, у найближчих планах — ухвалення Податкового кодексу.

Доповідач від Комітету з питань бюджету Микола Деркач зауважив, що представлену урядом програму бюджетної політики на 2011 рік, яка надійшла в парламент незадовго до того, як була представлена з трибуни, в комітеті належно опрацювати не змогли через відсутність кворуму.

Народні обранці проголосували за те, щоб у п'ятницю попрацювати без перерви, щоб встигнути детальніше обговорити наміри Кабміну. Думки парламентаріїв, як і очікувалося, розділилися на два табори: опозиція наміри уряду нещадно критикувала, коаліція — схвалювала. Проте майже кожен із виступаючих у цілому погоджувався, що документ можна ухвалювати за основу за умови ретельного подальшого опрацювання. Як результат — постанову про основні напрями бюджетної політики ухвалено 249 голосами.

Перед тим, як приступити до «різного», парламентарії проголосували за те, аби розглянути за скороченою процедурою два проекти змін до основ законодавства про охорону здоров'я — з приводу обов'язків громадян у галузі охорони здоров'я та отримання медичної і соціально-психологічної допомоги медичними працівниками. Під час обговорення документи називали декларативними та косметичними, зауважуючи, що галузь потребує глибокого реформування. Так, народний депутат Сергій Шевчук навів приклад: нині медсестра отримує таку само платню від держави, як і сторож, а лікар найвищої категорії заробляє лише на 148 грн. більше від сантехніка. У результаті обидва документи відхилено.

На початку ранкового засідання народні депутати привітали з днем народження свого колегу Максима Луцького.

Надія СМІЯН.

На знімках *(на передньому плані зліва направо)*: **народні депутати Віктор Матчук, Ксенія Ляпіна і Михайло Полянчич («НУ—НС»); віце-прем'єр-міністр України з питань економіки Сергій Тігіпко.**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

А паровоз вперед летить

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Наступ регіоналів триває: так можна коротко охарактеризувати події, які відбулися протягом тижня. До 100 днів перебування на посаді Президента Віктора Януковича правляча коаліція прийняла в першому читанні закони «Про судоустрій і статус суддів» та «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики». Обидва законопроекти уже викликали нищівну критику з боку опонентів чинної влади.

Перший — стверджують опозиціонери — ставить під президентський контроль судову гілку влади через посилення ролі Вищої ради юстиції, на яку може впливати глава держави. Відтак, на думку деяких експертів, судді не керуватимуться законом, а дослухатимуться до того, що скаже ВРЮ. Водночас нівелюється і роль Верховного Суду. Виступаючи на сесії, коли розглядався законопроект, Голова Верховного Суду Василь Онопенко висловив готовність піти у відставку заради збереження за ВС нинішніх повноважень.

Під час обговорення засад внутрішньої і зовнішньої політики також лунало чимало критичних зауважень. І не тільки щодо позаблокового статусу України, а й щодо визначення цього документа. Адже за подальшої розробки нормативних актів народні обранці повинні враховувати його положення. Отож Голова Верховної Ради Володимир Литвин закликав парламентаріїв при підготовці документа до другого читання врахувати слушні пропозиції і грунтовно його переробити.

А в четвер глава держави звернувся з посланням до народу, в якому окреслив напрями майбутніх реформ. Щоправда, опозиція вважає, що насправді ніхто ніяких реформ не проводитиме.

Окрім того, у своєму прагненні догодити Президенту працівники Міністерства внутрішніх справ заблокували і спробу невеликої групи опозиціонерів, народних депутатів з партії «За Україну!», висловити своє невдоволення діями команди нового глави держави. Натомість як у старі добрі часи створили видимість всенародного «одобрямсу».

Проте не можна не звернути увагу і на арешти міліціонерів, які прокотилися хвилею по країні цими днями. Серед затриманих є навіть заступник начальника УМВС у Тернопільській області, низка високопоставлених даїшників. Якщо це не показова одноразова акція, а початок боротьби з «перевертнями» в лавах МВС, то це добре. Однак у багатьох виникла думка, що це своєрідна «компаніїщина», показова боротьба з корупціонерами в міліцейських лавах. Побічно таку тезу підтвердив в інтерв'ю одному з видань колишній заступник керівника Служби внутрішньої безпеки Юрій Мартиненко, який вважає, що міліцейська корупція непереможна, а сил Служби не вистачить, щоб боротися з нею.

У своєму виступі глава держави пообіцяв, що олігархи стануть у загальну чергу. Але чи всі? Сумнівно. Адже в четвер з'явилася інформація тільки про перевірку деяких фірм одного з найбагатших людей країни, який не належить до клану регіоналів. До речі, зуб на якого мають і росіяни, в тому числі через те, що той перебігав дорогу бізнесменам із сусідньої країни. Окрім того, журналісти його телеканала перші заявили про посилення цензури. Відтак влада боляче зреагувала на ці закиди і навіть прийняла в себе групу журналістів з організації «Репортери без кордонів». Отож, схоже, цього олігарха влада взяла на олівець і спробує привести «до тями». Щоправда, за умови, що інші представники великого капіталу промовчать, як це сталося в Росії після вимушеної еміграції Бориса Березовського та арешту Михайла Ходорковського, який нині перебуває у в'язниці.

Власне, таке можна очікувати й наступного тижня: наступ владних структур на завоювання нових рубежів і мовчання опозиції.

Володимир КОРОЛЮК.

У своєму виступі глава держави пообіцяв, що олігархи стануть у загальну чергу. Але чи всі?

Як народні депутати оцінюють послання Президента України

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Михайло ЧЕЧЕТОВ (Партія регіонів):

— Громадськість та політикум зустріли звернення дуже позитивно. У своєму виступі Віктор Янукович не лише змалював картину завтрашнього дня, того життя, яким усі ми хочемо жити, а й показав конкретний шлях -що й кому потрібно зробити, щоб швидше до цих стандартів життя прийти. Позиція опозиції цілком зрозуміла. Чи ви бачили, щоб в якійсь країні опозиція аплодувала діям влади? Такого ніде немає.

Ми живемо в демократичному суспільстві. А головний принцип демократії — публічність. Глава держави хотів довести своє бачення, як зробити країну кращою, як консолідовано працювати не 450 народним депутатам, а громадськості. Ми вважаємо, що це в кращому прояві — ознака публічності влади.

Віктор ТАРАН (БЮТ):

— У багатьох деклараціях, проголошених учора, міститься певний позитив. Але, порівнюючи декларації з практичними кроками перших ста днів — коли Президент проголошує принципи демократії, а за межами палацу «Україна» розганяють групу киян, які мають конституційне право висловити свою незгоду, — вимальовується зовсім інша картина. Тут абсолютна аналогія ставлення до конституційних свобод із Москвою. Але найбільше мене стурбувало те, що, на думку Президента, нинішня молодь не повинна бути обтяженою вчорашнім минулим. Тобто виходить, що вона не має знати власної історії, традицій, бо це, на думку глави держави, буде для молоді важким тягарем. Він наголошує на ідентичності нашого народу і водночас, робляться кроки, які нищать цю ідентичність, зокрема у питанні мови, історії, тощо. Він хоче побудувати якусь космополітичну державу без, як він висловлюється, модерної ідеології і культури. Модерна культура в розумінні фахівців не може бути абсолютно відірвана від свого історичного коріння. Бо все модерне базується на якихось традиціях національних чи загальносвітових.

У мене склалося дуже сумне враження, це послання — велике фарисейство, бо декларується одне, а реалізовуватимуть інше.

Алла АЛЕКСАНДРОВСЬКА (КПУ):

— Як можна оцінювати звернення Президента? Глава держави виконав свій конституційний обов'язок — звернувся до українського народу. Потрібно його вивчати, подумати і працювати.

Юрій КАРМАЗІН («НУ—НС»):

— Я уважно прослухав виступ Президента. Але всі, навіть хороші, слова розбивалися об ту величезну брехню, яка була на підходах до палацу «Україна», оточеного міліцією в бронежилетах. Якщо сто днів глави держави святкують із спецпідрозділами міліції, що розганяє мирні демонстрації, — очевидно, це не виступ людини, яка претендує стати лідером нації. Ніяким лідером В. Янукович не став, а наблизив нас до авторитаризму і побоювання за завтрашній день. І до того, що в суспільстві зріє думка: мирні етапи переходу до влади закінчуються. Вважаю, що після доповіді залишилося більше запитань, ніж відповідей. Я, наприклад, зрозумів, що він хоче все приватизувати в державі і не збирається проаналізувати ефективність вже приватизованого. Це перше. Друге. Зрозумів, що явище політичної корупції, яка сьогодні процвітає у нас в парламенті, і надалі процвітатиме. Оцінки цього ніхто не збирається давати. Не побачив у посланні і тривоги за долю нації. Вважаю, що те зібрання взагалі можна назвати розширеним з'їздом Партії регіонів.

Катерина ВАЩУК (Блок Литвина):

— За своє життя я прослухала чимало звернень. Більшість із них були мудрі. І це мудре. Головне, щоб воно стало реальністю. Ситуація ж біля палацу — це насамперед пересторги наших органів, які перестраховуються, щоб не мати надалі клопоту. Не думаю, що це мудро. У нас країна демократична. Назад дороги не буде. Вона залишиться демократичною. Не вірю, що Віктор Янукович ухвалить якість радикальні заходи.

Олена ГОРБУНОВА.

Розгляд справи «27 квітня» перенесено

Печерський районний суд Києва відклав до 10 червня розгляд скарг народних депутатів Юрія Гримчака та Андрія Парубія («НУ—НС») на постанову слідчого про порушення проти них кримінальної справи у зв'язку з подіями в парламенті 27 квітня. Перед початком судового засідання народний депутат Геннадій Москаль, котрий виступає захисником Ю. Гримчака у суді, заявив, що не сподівається на об'єктивність розгляду цієї скарги Печерським районним судом. «Тільки далекі від правосуддя люди не розуміють, що Печерський суд є філіалом адміністрації Президента. Тому як там, на Банковій, скажуть, так тут, в суді, і вирішать», — зазначив він.

Під час судового засідання адвокати народних депутатів подали клопотання, в якому наполягали на відведенні голови суду Інни Отрош, котра розглядає цю скаргу. Парламентарії мотивували це тим, що у 2009 році, під час розгляду Верховною Радою питання про призначення І. Отрош суддею Печерського суду, вони не підтримали її кандидатуру, тому вважають, що суддя не може бути об'єктивною щодо них. Проте І. Отрош від розгляду справи не відмовилась. У зв'язку з цим народні депутати заявили, що звернулись до Верховного Суду з заявою про перенесення розгляду скарги з Печерського до будь-якого іншого суду. Враховуючи це, І. Отрош вирішила зробити перерву в розгляді скарги до 10 червня.

Водночас Г. Москаль зазначив, що депутати й надалі домагатимуться відсторонення судді І. Отрош від розгляду скарги. «Ми будемо звертатись до Апеляційного суду Києва, щоб він відвів її від ведення даної справи. Ми користуємося своїм конституційним правом, яке говорить, що кожен громадянин України може захищати себе всіма методами, дозволеними законами України», — сказав він. А Ю. Гримчак зазначив, що кримінальну справу проти нього було порушено без проведення у повному обсязі дослідчої перевірки. «Після 9 травня всі спроби зв'язатись зі слідчим управлінням ні до чого не привели, і ми так і не змогли зустрітися зі слідчим. Перший раз я його побачив, коли йшов забирати постанову про порушення кримінальної справи», — сказав він та додав, що на сьогодні слідством опитані тільки представники Партії регіонів, яких можна вважати зацікавленими особами, тоді як жоден представник інших політичних сил, навіть ті депутати, які стояли під час подій 27 квітня поруч з ним, не були опитані.

Сергій КОВАЛЕНКО.

На знімку: народні депутати Юрій Гримчак (ліворуч) **та Геннадій Москаль** (праворуч).

Фото Олександра КОСАРЄВА (УНІАН).

Посприяв у газифікації села

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

На початку червня 2010 року народний депутат України, заступник голови Комітету з питань бюджету Верховної Ради Олег Ляшко здійснив робочу поїздку в Менський район, що на Чернігівщині.

Він хотів побачити завершення будівництва підвідного газопроводу до сіл Максаки і Майське, що було profінансовано за рахунок коштів НАК «Нафтогаз України» згідно з рішенням ще попереднього уряду Юлії Тимошенко.

Олег Ляшко після зустрічі з жителями газифікованих населених пунктів відвідав оселю, де проживає зі своєю родиною учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни Панас Якович Прищепа. Під час спілкування народний депутат цікавився умовами проживання ветерана, який у свою чергу від імені односельців дякував народному обранцю за сприяння у важливій і довгоочікуваній справі для жителів Максаків — газифікації їхнього села.

Сім'я ветерана гостинно зустріла гостя зі столиці свіжовипеченою запашною паляницею. Не залишився в боргу і депутат — на добру згадку про зустріч подарував ветерану кольоровий телевізор. Бо дуже вже полюбляє Панас Якович довгими зимовими вечорами з дружиною, дітьми, онуками і правнуками дивитись цікаві телепередачі.

У селі Блистова на зустрічі з виборцями обговорювали питання перспективи газифікації одного з останніх сільських населених пунктів Менщини. Жителі села Стольне та всі заклади соціальної інфраструктури сьогодні потерпають від відсутності централізованого водопостачання, яке вийшло з ладу після зникнення місцевого господарства. Це також не залишило байдужим Олега Валерійовича — і першою з автономним водопостачанням буде місцева школа, де навчаються більш як двісті дітей. Він пообіцяв, а всі жителі Чернігівщини знають, що слова Олега Ляшка з ділом не розходяться.

Відомий політик, зустрічаючись з людьми, також розповів їм про діяльність фракції БЮТ у Верховній Раді. Він наголосив, що, незважаючи на перехід її в опозицію, вона активно працюватиме в регіонах з метою поліпшення умов життя простих людей. На думку депутата, сьогодні головне не знизити соціальні стандарти, треба наполегливо дбати про будівництво доріг, удосконалювати роботу медичних закладів на селі. О. Ляшко запевнив, що й надалі активно розв'язуватиме згадані проблеми в інтересах трударів Чернігівщини.

Тетяна ПІДЛИПСЬКА.

Менський район.
Чернігівської області.

Фото Сергія ЛАВСЬКОГО.

АКТУАЛЬНО

Засідання Венеціанської комісії

У п'ятницю, 4 червня 2010 року, в Італії Європейська комісії за демократію через право (Венеціанська комісія) заслухала доповідь голови Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя Сергія Ківалова про принципи і зміст законопроекту №6450 «Про судоустрій і статус суддів», внесеного в парламент Президентом України Віктором Януковичем, та інших актуальних питань судової реформи в Україні.

Члени комісії взяли до відома інформацію про те, що законопроект розроблено на підставі європейських стандартів і знаменує значну поступку повноважень Президентом України і Верховною Радою України з метою зміцнення незалежності судової влади.

Експерти комісії при Раді Європи із задоволенням відзначили реалізацію в законопроекті рекомендації Венеціанської комісії про надання суддям більшості місць у складі Вищої ради юстиції (ВРЮ), а також відмову Президента й парламенту від своїх квот у складі Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, де в такий спосіб зміцнюється верховенство суддівського корпусу.

Віктор Янукович запропонував у своєму законопроекті створити Вищий спеціалізований суд із цивільних і кримінальних справ, обмежити штат суддів Верховного Суду і ліквідувати військові суди. Водночас повноваження Верховного Суду зберігаються й розширюються: він буде в загальному порядку здійснювати перегляд справ у випадках неоднакового застосування судами касаційної інстанції тих самих норм матеріального права, що спричинило прийняття протилежних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах; установлення міжнародною судовою установою, юрисдикцію якої визнано Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні справи судом.

Законопроектом передбачається, що голови судів та їхні заступники призначаються строком на п'ять років із числа суддів відповідних судів. Кандидатури на посаду голови суду, заступника голови суду вносяться до Вищої ради юстиції за поданням відповідної ради суддів і розглядаються на засіданні ради юстиції персонально. Під час такого засідання з кандидатом проводиться співбесіда. Рішення про призначення на посаду голови суду, заступника голови суду приймається за результатами розгляду кандидатури на засіданні ВРЮ відкритим голосуванням. Рішення про призначення суддів на адміністративні посади вважається прийнятим, якщо за нього проголосували більше половини членів ВРЮ від її конституційного складу. Такий само порядок звільнення суддів з адміністративних посад.

Крім того, законопроектом пропонується встановити, що два із трьох членів ВРЮ, які призначаються Верховною Радою і Президентом України, повинні бути суддями. Також законопроект передбачає, що з'їзд адвокатів призначає трьох членів ВРЮ, один із яких призначається із числа суддів; з'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів і наукових установ призначає трьох членів ВРЮ, один із яких призначається із числа суддів; всеукраїнська конференція працівників прокуратури призначає двох членів ВРЮ, один з яких призначається із числа суддів.

З метою протидії корупції в суддівських рядах законопроектом визначено підвищення мінімальної заробітної плати суддів з 3 до 14 тисяч гривень на місяць і встановлення цієї мінімальної заробітної плати з урахуванням поправочного коефіцієнта як бази для розрахунку заробітних плат суддів усіх судів України включаючи Верховний Суд.

Треба зазначити, що Венеціанська комісія досі з нетерпінням чекала дійових заходів у здійсненні судової реформи, що наближає українські суди до цивілізованих європейських стандартів. І от, нарешті, це зрушилося.

Нинішнє засідання Венеціанської комісії було ювілейним — Венеціанській комісії виповнилося 20 років від дня її заснування. На засіданні комісії, у присутності перших осіб іноземних держав, було оголошено вітання президентів Італії та України Сільвіо Берлусконі та Віктора Януковича.

Привітальне слово Віктора Януковича, а також інавгураційну медаль комісії передав голова Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя Сергій Ківалов.

Із Послання Президента України

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

І ось, можливо, вперше за всю новітню історію, ми з вами отримали шанс спокійно, безконфліктно взятися за роботу і почати нарешті будувати Україну для людей, а не для влади.

Сьогодні Верховна Рада схвалила у першому читанні проект Закону «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», який був поданий мною як невідкладний. Його ухвалення в цілому зробить нашу внутрішню і зовнішню політику відкритою і зрозумілою всім.

Водночас - це дорога до чіткої взаємодії Президента, парламенту та уряду, яка остаточно покладе край політичній нестабільності.

За попередні п'ять років народ України мав можливість переконатися, до чого призводять конфлікти у вищих ешелонах влади і на місцях. Я переконаний - цю сумну сторінку історії нашої держави перегорнуто безповоротно.

Дорогі співвітчизники!

З перших днів мого перебування на посаді глави держави ми розпочали втілювати у життя програму «Україна для людей», з якою я йшов на президентські вибори і яку підтримала переважна кількість наших виборців.

У найстисліші терміни була створена парламентська коаліція, яка у тісній співпраці з Президентом сформувала дієздатний уряд та виконавчу вертикаль. Таким чином, народ отримав відповідальну владу, готову до співпраці на стратегічну перспективу.

Доповідаю, що ми маємо перші позитивні тенденції в національній економіці.

Поступово зростає ділова активність та промислове виробництво, спадає напруженість у фінансовому секторі, відновлюється ринок праці, збільшується кількість робочих місць.

За короткий час нам вдалося стабілізувати відносини з ключовими партнерами України - Європейським Союзом, США та Російською Федерацією, вийти на якісно новий рівень діалогу та співпраці з міжнародними організаціями та установами.

Україна підтвердила свій статус неядерної держави, що активно бореться за нерозповсюдження ядерних матеріалів та технологій.

Ми суттєво наблизилися до підписання Угоди про асоціацію з Євросоюзом.

Ми врегулювали проблему надвисоких цін на природний газ, відновили діалог щодо взаємовигідної співпраці з Росією.

Як результат: Україна повертає до себе довіру інвесторів та світових кредиторів.

Таким чином, ми створили передумови для реалізації нового курсу на глибокі реформи та системну модернізацію країни, що охоплює усі сфери суспільного життя і завершує «нову хвилю» необхідних соціально-економічних перетворень.

На старті змін надзвичайно важливо визначитися, в якому стані перебуває країна, а отже - як нам рухатися далі?

Хочу, щоб ви знали: ми отримали країну в стані тяжко хворого. Помаранчева влада фактично втратила контроль над процесами в державі і займалася, головним чином, вирішенням власних справ та стосунків.

Не випадково, що Україна опинилася серед тих, хто найбільше постраждав від світової кризи. Так трапилося тому, що попередня влада була не готова до кризи, не знала і не розуміла, що і як слід робити. Україна не змогла сприйняти цей зовнішній виклик.

Слід визнати, що фінансово-економічна криза ще далека від завершення. 2010-й і наступні роки стануть серйозним іспитом для багатьох країн, що опинилися в лещатах боргів та суверенних ризиків.

Попереду - глибокі реформи світової фінансової системи і всієї глобальної економічної архітектури.

Сьогодні вже очевидно для всіх, що саме нереформованість країни, неефективність «старої пострадянської економіки», внутрішні конфлікти та неузгоджена зовнішня політика, поряд із впливами глобальних кризових процесів, і стали головною причиною кризи в Україні.

На початку 1990-х, у перші роки незалежності, ми з гордістю і надією говорили про те, що у нашої держави прекрасні стартові можливості для економічного та соціального прогресу: високоосвічене суспільство, захоплене ідеєю побудови сильної модерної України, сучасна індустрія, прекрасна земля, розвинуті наука і культура. А сьогодні, коли минуло майже два десятиліття незалежності, ми все частіше говоримо про інше - гуманітарну кризу та стратегічне економічне відставання у розвитку.

Гірко визнавати, але це справді так: Україна дійсно зупинилася в своєму розвитку.

Як Президент повинен ще раз нагадати про наші суворі реалії.

Бідність і злидні стали головною проблемою незалежності.

Майже 30% наших громадян знаходяться за межею бідності.

Особливо гостро це відчуває старше покоління. Для ветеранів, пенсіонерів бідність стала несправедливим, незаслуженим приниженням за всі роки, віддані праці, своїй землі, своїм рідним і близьким. І ніякі промови чи обіцянки гарного майбутнього не виправдають нинішніх поневірянь.

Соціальна та демографічна криза, яку ми переживаємо зараз, — це, в першу чергу, суспільна криза довіри, що породжується егоїзмом і бажанням вижити за рахунок і минулих, і прийдешніх поколінь.

Зруйновано систему виховання, школи та дитсадки катастрофічно недофінансовані, вражаючі показники дитячої безпритульності та підліткової злочинності.

А якщо до цього додати втрачений престиж професії вихователя та вчителя, залишковий принцип розвитку закладів культури, музеїв та бібліотек, то критичність ситуації очевидна.

Зараз модно говорити про «суспільство знань», але ж починається це суспільство в кожній родині і в кожній школі.

Тіньова економіка, що сягає за обсягом майже половини валового внутрішнього продукту, та її супутник - корупція.

На тлі нескінченних розмов про національну безпеку доведено, як-то кажуть, «до ручки» українські Збройні Сили. Їх низька боєздатність це результат непрофесійних дій тих, хто звик до пустих гасел, але нічого не робив для того, щоб наші літаки були на бойовому чергуванні, ракетні війська — боєздатними, а військовослужбовці — професійними, забезпеченими та навченими.

Неефективна держава, яка відірвалася від людей, перетворилась на бюрократичну машину, що піклується лише про інтереси чиновництва. Конфліктність, дуалізм виконавчої влади, слабке самоврядування, корумповані і нечесні суди, нерозвинені політичні партії - лише окремі аспекти цієї проблеми.

Ми втратили п'ять років на розмови про політичну реформу. Як підсумок, рівень довіри людей до держави критично низький.

Занедбана екологічна ситуація, критична ситуація в житлово-комунальному господарстві, животіння охорони здоров'я.

Мій висновок однозначний: останні роки, незважаючи на гарні гасла, ми йшли шляхом до руйнації національного вибору, зробленого у 1991 році. Тому сьогодні наше головне завдання полягає в тому, щоб повернути людям їх віру у сильну, розвинуту і сучасну Україну, де кожен відчуває себе активним учасником національного розвитку.

Необхідно:

— забезпечити високий рівень і якість життя українського суспільства, як «суспільства середнього класу»;

— реалізувати мрію українців про сильну, справедливу і консолідовану демократичну республіку;

— увійти в число провідної «двадцятки» світу як сучасна держава з конкурентною економікою XXI століття;

— реалізувати європейський вибір - такою я бачу інтегральну національну мету, що здатна об'єднати усіх моїх співвітчизників.

РЕФОРМИ

Я розумію всю глибину відповідальності, яка покладена на главу держави за стан справ у своїй країні і за майбутні зміни.

Відповідаючи на очікування людей, я пропоную курс глибоких реформ та системної модернізації країни, що охоплює усі сфери суспільного життя та завершує «нову хвилю» необхідних соціально-економічних перетворень.

У фокусі цього курсу - людина як унікальна особистість і як громадянин, патріот своєї Батьківщини.

Наше гасло: не люди для реформ, а реформи для людей.

Сформовані мною Комітет реформ, з відповідними підрозділами на рівні областей, та Рада регіонів розроблять і узгоджують плани з економічних змін на національному та регіональному рівнях.

Учора відбулося чергове засідання Комітету реформ, де ми схвалили проект програми реформ, який буде покладено в основу наших подальших дій. Мета програми - розбудова заможного суспільства, конкурентоспроможної економіки та ефективної держави.

Відповідно, Президент, парламентська коаліція та уряд будуть діяти на основі остаточно узгодженої довгострокової програми реформ. І надалі лише тісна взаємодія владних структур, місцевого самоврядування, дорадчих та експертних органів можуть забезпечити нам успіх і позитивні результати.

Співвітчизники!

Дозвольте більш ґрунтовно зупинитися на пріоритетах та завданнях політики реформ, яку ми намітили.

Криза засвідчила остаточну вичерпаність існуючої експортно-сировинної моделі. Водночас вона стала каталізатором нових модернізаційних реформ.

Ключовими умовами успіху реформ є:

— забезпечення високих темпів економічного зростання - на рівні 6-7% на рік. Серед іншого, це повинно забезпечити зростання кількості робочих місць у всіх регіонах;

— посилена увага розвитку сільськогосподарського сектору. Україна повинна стати житницею Європи;

— розвиток енергетики, у тому числі - пошук нових родовищ у західних областях України;

— неухильне підвищення рівня добробуту людей, серйозне покращення функціонування системи охорони здоров'я;

— макроекономічна стабільність.

Стратегія «нової хвилі» реформ має будуватися на таких принципах.

Головним пріоритетом державної політики буде турбота про добробут кожного громадянина.

В ході реформ ми якнайповніше реалізуємо конкурентні переваги національної економіки.

Буде забезпечене розширене відтворення суб'єктів господарювання та цілісність кругообігу капіталу.

Для забезпечення стійкості економіки до негативних зовнішніх чинників пріоритет буде віддаватись насамперед внутрішнім ресурсам.

Головними вважаю такі напрями економічної політики.

Перше - стійке економічне зростання. Це вимагає комплексних заходів зі стабілізації державного бюджету, реформи податкової системи, прискореного розвитку фінансового сектору, реформи міжбюджетних відносин.

Метою реформи державних фінансів, на моє переконання, має бути посилення зв'язку між фіскальною та соціально-економічною політикою держави.

Буде впроваджено середньострокове бюджетне планування.

Нам потрібні закони, що чітко визначатимуть засади політики запозичень, що гарантують фінансову безпеку України.

Маємо припинити порочну практику «проїдання» бюджетних коштів.

Тепер вони будуть максимально спрямовуватися на пріоритетні інвестиційні проекти та соціальні реформи.

Завдання на перспективу - запровадити програмно-цільовий метод планування бюджетів всіх рівнів, впровадити комплексну систему управління державними фінансами та внутрішнього аудиту відповідно до стандартів ЄС.

Окремо хочу зупинитися на проблемному питанні державних закупівель.

Щоб врегулювати його, зробити державні закупівлі прозорими, гарантувати раціональне використання державних коштів і викорінити корупційні схеми, ми прийняли Закон України «Про здійснення державних закупівель».

Я вимагатиму якнайскорішого реформування вітчизняної податкової системи. На сьогодні вона є однією з найбільш складних і непрозорих у світі. Ставлю перед усіма амбітне завдання: у наступний 2011 рік увійти з новим Податковим кодексом.

У новому кодексі головне навантаження буде перенесено з виробництва на споживання (особливо шкідливої для здоров'я людини продукції), ресурсні та екологічні платежі.

Буде неодмінно збережена спрощена система оподаткування.

Ми скасуємо малоефективні податки.

Викоренимо проблему несвоєчасного відшкодування податку на додану вартість.

Забезпечимо поетапне повернення заборгованості з ПДВ та його подальшу компенсацію в автоматичному режимі.

Втручання контролюючих органів в діяльність добросовісних платників податків буде мінімізоване.

Комплексні реформи включатимуть прискорену розбудову фінансового сектору, що має стати надійним підґрунтям сталого економічного розвитку.

Для цього ми крок за кроком:

— забезпечимо поступовий перехід до гнучкого валютного курсу;

— підвищимо капіталізацію банківської системи та ефективність управління кредитними ризиками, диверсифікації активів;

— створимо сприятливі умови розвитку ринку довгострокових фінансових ресурсів.

У короткостроковій перспективі орієнтирами є посилення незалежності центрального банку та захисту кредиторів й інвесторів.

У довгостроковій перспективі ми рухатимемось в напрямку консолідації банківської системи, удосконалення системи фінансового нагляду та розвитку ринку похідних цінних паперів.

У рамках реформи ми обов'язково виконаємо зобов'язання розширити економічні повноваження регіонів.

Другий напрям реформ — підвищення якості соціальних послуг.

Для цього маємо реформувати систему пенсійного забезпечення, соціальної підтримки, подолати бідність.

Поряд з постуговим підвищенням пенсій необхідно знайти розв'язання проблеми загрозливого зростання питомої ваги пенсійних витрат у валовому внутрішньому продукті. Сьогодні вона є однією з найвищих у світі і продовжує збільшуватись. А фактичні бюджетні дотації в доходах Пенсійного фонду досягли 40%. Зволікати далі — означає штовхати пенсійну систему до розвалу.

Тож цілями реформи пенсійної системи у найближчій перспективі є:

— підвищення її збалансованості та фінансової стабільності;

— посилення соціального захисту непрацездатного населення;

- забезпечення належного рівня його життя.

Питанням першочергової уваги в ході реформ буде ліквідація проблеми бідності та зменшення соціальної нерівності. Для цього ми створимо максимально сприятливі умови для розкриття підприємницької ініціативи людей і зробимо все, щоб заробіток працюючої людини гарантував їй гідний рівень життя.

Результат, який очікую від реформ у цій площині, — це радикальне зниження кількості наших громадян за межею бідності.

Нам необхідно здійснити реформу галузі охорони здоров'я. Існуючі сьогодні її принципи не забезпечують доступу населення до якісних медичних послуг. Ми виправимо таку ситуацію. Нам необхідно здійснити перехід на контрактну основу закупівлі медичних послуг.

Одночасно здійснення реформ у бюджетній моделі фінансування охорони здоров'я України дасть змогу підготувати умови для переходу до страхової медицини.

Третій напрям реформ — покращення підприємницького клімату, активна інвестиційна політика.

Економіка поважає людей талановитих, кмітливих, підприємливих. І зміни відбудуться тоді, коли основні інвестиції будуть направлені на розвиток, а не на проїдання. Тому я зроблю все, щоб весь національний економічний механізм запрацював на розвиток.

У першу чергу буде реформовано систему технічного регулювання. Відповідний пакет законопроектів я найближчим часом внесу до парламенту як невідкладний.

Має бути завершено реформування дозвільної системи.

Ми в рази скоротимо кількість необхідних дозволів і ліцензій, впорядкуємо систему державного нагляду та контролю, зокрема, істотно зменшимо число контролюючих органів. Змусимо їх не шукати порушення заради стягнення штрафів, а займатися їх попередженням.

Для покращення бізнес-клімату будуть здійснені реформи у галузі приватизації та посилено захист прав власності.

Ставлю завдання: завершити протягом п'яти років приватизацію державного майна як широкомасштабний проект трансформації державної власності. Держава залишить за собою лише об'єкти, що забезпечують виконання державою своїх основних функцій та національну безпеку. Для цього слід прийняти нову Державну програму приватизації та істотно вдосконалити приватизаційне законодавство.

У цих змінах обов'язково має бути передбачена рішуча протидія рейдерству та докорінне поліпшення ефективності управління підприємствами державного сектору.

В умовах жорсткого дефіциту внутрішніх капіталовкладень маємо максимально реалізувати конкурентні переваги України для залучення іноземних інвестицій. У цьому контексті реформи передбачають спрощення реєстрації інвестицій, запровадження ефективних механізмів державно-приватного партнерства, налагодження ефективної роботи технологічних і промислових парків.

Одним із найважливіших напрямів залучення інвестицій вважаю розвиток інноваційної сфери.

Четвертий пріоритет.

Модернізація інфраструктури та реформування ключових секторів економіки.

Житлово-комунальна галузь досі є практично нереформованою. Тому особливу увагу ми зосередимо на якісних перетвореннях саме в цьому секторі. Передусім йдеться про удосконалення порядку регулювання тарифів на житлово-комунальні послуги.

Ми повинні кардинально змінити підходи до енергоспоживання. Це стосується запровадження економічно обґрунтованих рівнів тарифів, які повинні базуватися на скороченні витрат на виробництво комунальних послуг і встановлюватися незалежним регулятором.

Треба скасувати перехресне субсидування, поступово переходити на оплату послуг за реальними цінами з паралельним запровадженням чіткої адресної допомоги найнезахищенішим громадянам.

Узагалі, питання ціноутворення — найпроблемніше у паливно-енергетичній галузі. Тому буде переглянуто саму ідеологію формування тарифної і цінової політики в напрямі модернізації основних фондів, зменшення втрат у мережах. Насамперед це стосується електроенергетики, вугільної галузі, газової галузі. Тут реформи будуть спрямовані, зокрема, на забезпечення незалежності національного регулятора ринку електроенергії.

Розвиток цих галузей неможливий без залучення відповідального та ефективного власника. На жаль, держава у більшості випадків не змогла ним стати. Тому орієнтиром змін також буде завершення приватизаційних процесів в електроенергетиці та вугільній галузі.

Необхідно забезпечити дієві економічні стимули для впровадження ресурсо- і енергоефективних технологій.

Буде вдосконалено вертикаль «Уряд — галузеве міністерство — підприємства» в усіх без винятку галузях енергетики з метою посилення енергетичної безпеки.

Також потребують глибоких перетворень ринки паливно-енергетичних ресурсів, зокрема, ринок вугільної продукції, природного газу.

Необхідно перейти до нової моделі функціонування ринку електроенергії.

Нафтогазова сфера має власні особливості, пов'язані з надмірною залежністю від зовнішніх джерел ресурсів. Тому пріоритетом буде розвиток власної сировинної бази, залучення приватних інвестицій в її розробку, спрощення правового поля у цій галузі.

У напрямі розвитку транспортної інфраструктури ми започаткуємо цілу низку потужних проектів національного масштабу. Їх фінансування частково візьме на себе бюджет, а решту коштів ми залучимо від міжнародних фінансових організацій, інших донорів і приватних інвесторів.

Вирішенню болючої проблеми транспортних тарифів сприятиме створення незалежного регулятора у транспортній галузі. Водночас частину повноважень з управління місцевими дорогами, метрополітенами та іншими інфраструктурними об'єктами місцевого значення передамо разом із відповідним фінансуванням у регіони.

Модернізація сільського господарства потребує передусім припинення адміністративного втручання в ціноутворення на сільськогосподарську продукцію, усунення будь-яких обмежень її експорту, створення прозорого ринку землі. І логічним кроком стане гармонізація системи стандартизації сільсько-

Україна дійсно зупинилася в своєму розвитку

Віктора Януковича до Українського народу

продукції з нормами Європейського Союзу. При цьому ми максимально забезпечимо належний захист українських товаровиробників від недобросовісної конкуренції.

Окремий напрям — освоєння нових глобальних регуляторів конкурентоспроможності.

Враховуючи, що проблема зміни клімату в контексті сучасних умов є справою державної ваги і безпосередньо впливає на стан економіки та національної безпеки України в цілому, буде суттєве посилено цей напрям державної політики.

Серед першочергових кроків:

— проведення, починаючи вже з цього року, заходів зі скорочення викидів парникових газів, спрямовуючи кошти, що надійшли від продажу квот, відповідно до укладених міжнародних угод;

— теплова санація соціально важливих об'єктів — шкіл, лікарень, дошкільних закладів;

— створення внутрішнього вуглецевого ринку в секторах економіки, де це доцільно;

— активна участь України у міжнародних переговорах зі зміни клімату та у формуванні нових підходів до міжнародної торгівлі квотами на викиди парникових газів з метою збереження найприйнятніших умов посткіотських домовленостей.

Ще один пріоритет — це Євро-2012.

Підготовку до чемпіонату я розглядаю як поштовх до формування нових умов ведення бізнесу, невід'ємну складову внутрішніх змін з модернізації країни.

Маємо також предметно працювати над просуванням ініціативи щодо проведення зимових Олімпійських ігор 2022 року в Карпатах.

Шановні співгромадяни!

Настав час суттєво розширити компетенцію інституцій громадянського суспільства.

Громадським організаціям, як і органам місцевого самоврядування, буде передано частину функцій, які нині виконують органи державної влади.

Ключовою передумовою подальшого розвитку громадянського суспільства є глибока і системна реформа місцевого самоврядування. Без вільних, розвинених громад та сильного самоврядування не буде і сильного громадянського суспільства.

Реформа місцевого самоврядування з метою суттєвого розширення повноважень влади на місцях, створення його економічного фундаменту, забезпечення виконавчими функціями — це завдання на найближчу перспективу.

Вважаю, що відповідний пакет законів — новий Закон про місцеве самоврядування та Закон про державні адміністрації — ми приймемо вже до кінця 2010 року.

Верховенство права та реальна рівність усіх перед законом, незалежно від статусу і майнового стану, — це головний аргумент демократії та передумова демократичного порядку в країні. Анархії в правовій системі я більше не допущу.

Основними принципами вітчизняної системи права мають стати:

— зрозумілість для громадян норм поведінки, закріплених у нормативно-правових актах;

— стабільність і наступність законотворчої діяльності; однаковість застосування правових норм; - відповідність законодавства сучасним світовим стандартам прав і свобод людини;

— відповідність нормативно-правових актів загальним принципам права, закріпленим у Конституції України, передусім свободи, у тому числі — свободи слова, справедливості, рівності.

Саме для того, щоб забезпечити верховенство права і зупинити свавілля, я ініціював проведення судової реформи.

Її мета — забезпечення реальної незалежності судів, суддів і судових рішень, правової захищеності громадян, боротьби з корупцією у всіх сферах суспільного життя, на всіх щаблях влади, повернення довіри суспільства до судової та правоохоронної систем.

Судова реформа ґрунтується на нашому досвіді, висновках Венеціанської комісії, вимогах міжнародних організацій щодо правосуддя.

Основні напрями судової реформи полягатимуть у наступному:

— спрощення системи судоустрою; - ліквідація військових судів;

— прозорі процедури призначення суддів на посаду вперше;

— деполітизація судів;

— підвищення відповідальності суддів і водночас забезпечення їх незалежності у процесі фінансування з Держбюджету, підвищення їх статусу.

Це далеко не повний перелік змін, які дійсно забезпечать реалізацію демократичного принципу поділу влади на три гілки — законодавчу, виконавчу та судову.

Наступне. Я забезпечу повноцінну реалізацію прав громадян на формування та контроль за роботою представницьких органів влади.

Виборче законодавство буде реформовано. Кожен громадянин як виборець має отримати гарантоване представництво своїх інтересів, мати можливість контролювати тих, кого він обрав.

Потрібно підвищити вимоги і зміцнити демократичні засади діяльності політичних партій. З цією метою необхідно повернутися до мажоритарного принципу у місцевих виборах, з елементами змішаної системи, та збільшити вплив громадян на формування Верховної Ради. Відповідні законодавчі ініціативи я готую для подання до парламенту.

Сильна влада сильна своєю опозицією. Тому особливу увагу в реформуванні політичної системи буде приділено посиленню прав опозиції, розбудові інститутів багатосторонього політичного діалогу, становленню політичної толерантності, виведенню української політики зі стану «боротьби всіх проти всіх».

Будуть також змінені правові засади прямої демократії. Ми створимо нове законодавство щодо всеукраїнських і місцевих референдумів. Ми чітко визначимо сфери відповідальності Президента, парламенту, уряду.

КУЛЬТУРА, НАУКА, ОСВІТА

Дорогі співвітчизники!

Наступного року виповниться 20 років з часу проголошення незалежності.

Вважаю, що в 2011 році ми повинні зробити суттєвий крок у вирішенні ключового завдання національного розвитку — формуванні консолідованого українського суспільства.

Саме гуманітарна політика в нових суспільно-політичних умовах покликана сформувати обрії майбутнього для країни і для кожного громадянина.

Ідея сильної, демократичної, справедливої України не викликає заперечень у суспільстві.

Наша спільність, наша ідентичність формуються на засадах громадянства, єдності і культурного розмаїття, широкого діалогу. Саме проблеми діалогу щодо спільного майбутнього будуть винесені на вересневий саміт ООН «Цілі розвитку тисячоліття», на якому вперше буде здійснена спроба знайти спільні, загальнолюдські рішення щодо накопичених проблем глобалізованого світу.

Більш ніж переконаний, що фундаментом для такого діалогу мають стати:

— гуманістичні ідеали та цінності;

— соціальний прогрес в інтересах усіх народів та держав на основі послідовного вирівнювання розвитку;

— толерантність, терпимість та взаємовідповідальність.

Це має стати дійсно діалогом народів, об'єднаних у глобальну цивілізацію, що інтегрує та зберігає різні культури і цивілізації. І водночас ці теми мають знайти розвиток і в нашому українському домі.

«Україна: діалог культур» — таким я бачу загальноукраїнський форум, що має бути проведений уже в 2011 році. Впевнений, що ми знайдемо відповіді на всі накопичені проблеми міжетнічних і міжконфесійних відносин на єдиній платформі спільного дому України.

Діалог культур — ось той стрижень, який дійсно забезпечить унікальність нашої держави в Європі і світі. Україні XXI століття потрібне молоде та інтегроване покоління. Молодь не повинна стати заручником минулих політичних та ідеологічних колізій. А це можливо лише у рамках єдиного гуманітарного простору країни.

Відповідно, другий пріоритет — розвиток конкурентних переваг вітчизняної освіти та науки.

На жаль, в Україні протягом останнього десятиліття має місце серйозне зниження не лише кількісних, а й якісних результатів роботи вітчизняних науковців у загальносвітовому контексті.

Тривожним показником стану української освіти є той факт, що жоден з українських університетів не входить до рейтингу п'ятисот кращих вищих навчальних закладів світу.

Я розумію, що для зміни ситуації на краще потрібні роки. Водночас уряд та Міністерство освіти зобов'язані сконцентрувати зусилля на підтримці кількох, хоча б 3—5 провідних університетів України та реалізувати програми, які забезпечать їх входження в коло вищих навчальних закладів, визнаних у світі.

Друге. Необхідно поєднати освіту, дослідження та інноваційну шляхом розширення дослідницького сектору у вищих навчальних закладах.

Ми повинні відродити попит на науку, як основу конкурентоспроможності національної економіки. Нашим орієнтиром має стати досягнення показника експорту технологій, результатів науково-технічних розробок та освітніх послуг, порівнянного з доходами від військово-технічного співробітництва - півмільярда—мільярд доларів на рік.

Одним із важливих напрямів реформування освіти залишається створення умов для професійної перекваліфікації та освіти впродовж усього життя.

Необхідно повернутися до проблеми модернізації системи професійно-технічної освіти, дистанційної освіти, системи професійної перепідготовки і підвищення кваліфікації працівників.

Нарешті, освітня система України повинна стати на шлях запровадження принципів відкритої освіти.

Національним проектом має стати створення Національної електронної бібліотеки, яка об'єднає освітні, наукові, університетські, музейні ресурси в єдину мережу.

Створення такої бібліотеки та її включення до загальноєвропейської мережі, розвиток спільних програм з нашим сусідом Росією — це справжній прорив в освіті та науці.

Але головний соціальний результат полягає в забезпеченні максимальної доступності бібліотеки для кожної родини і кожної школи.

Інформаційний простір, як складова єдиного гуманітарного простору, вимагає від нас проведення якісної державної інформаційної та культурної політики.

Розвиток цифрового телебачення і, зокрема, якісне просування національного канала «Культура», створення нового державного інформаційного канала, робота над суспільним телебаченням — один із ключових напрямів такої роботи.

Третій пріоритет — формування оновленої, модерної моделі культури та розвиток національної інфраструктури культурних індустрій.

Ми підтримуватимемо культурних діячів і творчі колективи, які здатні презентувати українському суспільству та світовому співтовариству модерний образ української культури.

Нам не вистачає сучасного менеджменту в цій сфері. Ось де серйозний дефіцит молодих, талановитих і освічених менеджерів. Тільки за цієї умови ми зможемо забезпечити підтримку трьох основних вимірів української культури: культура сучасної української ідентичності, культура розвитку, культура вільного часу.

У практичному плані нам необхідно розробити та реалізувати комплекс заходів, які забезпечать державну підтримку вітчизняних виробників культурних товарів та послуг. Як мінімум, потрібно прийняти Закон України «Про національний культурний продукт», створити сприятливе середовище для інвестицій у сферу культурних індустрій.

Очевидно, що для подолання відставання у сфері гуманітарного розвитку потрібна концентрація зусиль і визначення щорічних пріоритетів державної політики у гуманітарній сфері.

Зокрема, в наступні п'ять років я пропоную запровадити на державному рівні:

2011-й — «рік освіти та інформаційного суспільства»
2012-й — «рік культури та відродження музеїв»
2013-й — «рік фізичного здоров'я та екології»
2014-й — «рік науки»
2015-й — «рік єдності поколінь»

І цю традицію ми продовжимо й надалі.

ЗОВНІШНІ ЗАСАДИ

Шановні співвітчизники!

Україна у надскладній ситуації.

Зовнішня політика повинна забезпечити суспільний поступ, насамперед економічний розвиток і економічне зростання.

Необхідно відмовитися від кліше і обмеженого доктринерства про «Захід» і «Схід», а забезпечити Україні цілісний «периметр розвитку».

Країні потрібні безпека, нові можливості для розвитку, інвестиції і технології, а не заклинання.

Шукаймо нових шляхів, а не лише битих стежок.

Мусимо згадати про Близький Схід, країни Східної Азії, Африку, Латинську Америку.

Опанування нових ринків для наших виробників і експортерів необхідно розглядати як системоутворюючий фактор розвитку національної економіки, а отже, й головне завдання української зовнішньої політики.

Ми повинні забезпечувати лідерські позиції у процесі подальшого ядерного роззброєння.

Проблематика ядерної безпеки тісно пов'язана для України з подоланням наслідків Чорнобильської катастрофи. Для цього маємо консолідувати також міжнародні зусилля.

У квітні 2011 року ми скликаємо у Києві Міжнародну науково-практичну конференцію високого рівня «Двадцять п'ять років Чорнобильської катастрофи. Безпека майбутнього».

Найвищим пріоритетом нашої зовнішньої політики була і залишається євроінтеграція. Йдеться не лише про зовнішньополітичний курс. Цей напрям визначає загальний вектор перетворень, насамперед внутрішніх.

Чи не найважливіше сьогодні питання у відносинах між Україною та ЄС — це укладення Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, включаючи створення «поглибленої і всеохоплюючої» зони вільної торгівлі, а також введення безвізового режиму.

Ми зацікавлені у підписанні Угоди про асоціацію лише за умови збереження її «якості й амбітності» та врахування балансу інтересів. В основу наших подальших двосторонніх відносин будуть покладені «політична асоціація та економічна інтеграція».

Після набрання майбутньою Угодою про асоціацію чинності реальністю стануть зближення позицій України та ЄС у питаннях міжнародного миру і безпеки, а також створення зони вільної торгівлі на основі чотирьох свобод — вільного руху товарів, послуг, робочої сили і капіталу.

Виходячи з наших стратегічних національних інтересів, ми продовжуватимемо співпрацю з ЄС, як ключовим партнером у подоланні негативних наслідків фінансово-економічної кризи, проведенні масштабних економічних реформ, модернізації енергетичного сектору.

Працюватимемо з нашими сусідами. Адже, щоб увійти до клубу найрозвинутіших країн, Україна має стати регіональним лідером у Східній Європі.

Друге. Ми відновили перерваний на п'ять років діалог із Російською Федерацією, відновили формулу стратегічного партнерства.

Нарешті запрацювала Міждержавна комісія на рівні глав держав. Україна і Росія розпочинають справу історичної важливості — демаркації сухопутної ділянки кордону.

Стратегічне партнерство України та Російської Федерації є важливою складовою європейської безпеки. Думаю, нам доцільно повернутися до ідеї підписання Декларації про стратегічне партнерство України та Росії.

В українсько-російських відносинах слід провести інвентаризацію міжнародно-правових двосторонніх угод на підкріплення положень Договору про дружбу, співробітництво і партнерство.

Ми підготуємо нову 10-річну програму соціально-економічного співробітництва, яка дозволить повноцінно реалізувати наш базовий договір про дружбу.

Наша тверда позиція — відносини з Росією розвиватимуться по висхідній.

І тут пріоритетом є економічна сфера.

Третє. Головне завдання зовнішньої і безпекової політики — захист національних інтересів у світі, що змінюється. Далі — питання інструментів.

Політика позаблоковості — один із них.

Водночас Україна потребує співпраці з НАТО, іншими безпековими організаціями. Україна наполегливо працюватиме над розвитком нової системи колективної безпеки в європейському та євроатлантичному просторі.

Переконаний, маємо у цій справі надійних союзників — країни ЄС, Росію і США. І тут важливо направляти власну пропозицію щодо облаштування європейської безпеки, з урахуванням інтересів країн-учасниць військових блоків, позаблокових країн та країн з нейтральним статусом.

Четверте. Стратегічне партнерство з Сполученими Штатами — важлива вимога сучасності.

Україна готова до розвитку відносин, до реалізації взаємовигідних проектів у економічній, політичній, безпековій і гуманітарній сферах. Причому такі проекти можуть мати і багатосторонній характер за участю країн ЄС і Росії.

П'яте. Зовнішня політика та політика безпеки вимагає прагматичного підходу щодо просування наших інтересів.

Забезпечення економічного зростання та нарощування експортного потенціалу країни на основі розвитку сучасних виробництв отримає новий імпульс за рахунок нарощування зв'язків із новими центрами зростання. Передусім йдеться про країни групи БРІК та країни, що за своїм економічним потенціалом входять до провідної світової «двадцятки».

Там наші перспективні ринки і нові партнери.

Ми уже започаткували новий етап у відносинах із Китайською Народною Республікою.

Шановні співгромадяни!

В Україні критично послаблені державні інституції, насамперед судова система та органи сектору безпеки. Процвітає корупція. Це одна з ключових проблем національної безпеки.

Фінансування українського сектору безпеки у розрахунку на одного співробітника втричі менше, ніж у Російській Федерації, і на порядок нижче, ніж у країнах НАТО.

Збройні Сили України обмежено готові до виконання завдань за призначенням.

Озброєння та військова техніка морально і фізично застаріли, недостатньо фінансується проведення бойової підготовки.

Водночас політика позаблоковості та вимога достатньої обороноздатності вимагають від нас швидких і рішучих дій щодо розвитку нашого сектору безпеки.

Необхідні термінові заходи. Серед них — відновлення ролі Ради національної безпеки і оборони України як центру вироблення політики перетворень у цьому секторі.

Після прийняття нового Закону «Про засади зовнішньої і внутрішньої політики» на часі — оновлена Стратегія національної безпеки та Воєнна доктрина.

Наша особлива увага — співробітникам органів сектору безпеки, військовослужбовцям. Будуть покращені процедури добору, підготовки, просування щаблями професійної кар'єри, забезпечене підвищення матеріальної зацікавленості співробітників та їхнього морального духу.

Вимагаю від уряду у стислі терміни кардинально змінити підходи до бюджетної політики у сфері національної безпеки і оборони, поклавши в її основу досвід 2003—2004 років, а також європейську практику.

Дорогі співвітчизники!

Я переконаний: Україна має шанс. Цей шанс створено зусиллями, надіями і довірою мільйонів українців.

Попри кризи і соціальну скруту, попри все, Україна подолала рубіж зрілості і виявила волю та мужність, готовність до змін.

Змін чекає сьогодні кожен українець. Змін від України чекає і весь світ.

У сучасному складному і глобалізованому світі лише консолідовані і політично зрілі нації спроможні забезпечити конкурентоспроможність національної економіки, зберігати і розвивати свою соціокультурну ідентичність та самобутність, убезпечувати свій розвиток від зовнішніх та внутрішніх загроз.

Ми витримали іспит історії перших десятиріч і ставимо перед собою амбітне завдання: вийти з кризової смуги сильнішими, утвердитись у колі потужних і впливових країн світу, що визначатимуть майбутнє глобального суспільства на наступні десятиріччя.

Дякую за увагу.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

В Україні критично послаблені державні інституції, насамперед судова система та органи сектору безпеки

Сьогодні — Всесвітній день навколишнього середовища

Віктор Бойко: «Наша мета — у максимально короткий термін створити в країні екологічний бізнес»

«Дорога цивілізації вимощена консервними банками», — стверджував Альберто Моравіа. Але для більшості європейських країн цей афоризм уже давно втратив свою актуальність.

Ознакою цивілізації стала пильна увага до екологічних проблем. Глобальне потепління, вирубування лісів, економія ресурсів, захист тварин — цим зараз стурбована освічена Європа. А екологічна політика нашої держави, як і раніше, будується за принципом — Чорнобиль пережили, отже, все переживемо. Саме в цьому і бачить основну проблему новий очільник Міністерства охорони навколишнього середовища Віктор Бойко.

— Які висновки ви зробили після перших місяців перебування на посаді керівника Мінприроди? Які завдання ставите перед собою?

— Нашому суспільству бракує екологічного підходу у всіх сферах життя. Природоохоронна тематика в Європі вже кілька десятиліть є визначальною. А в нас вона перебуває на задвірках державної політики. Але ж з екологічними проблемами громадяни ніяк не можуть упоратися самостійно. Ні ви, ні я поодинці не можемо зробити чистим повітря, воду, продукти харчування. Окрім як від держави і від нашого міністерства, допомоги чекати немає звідки. Наше завдання — подолання антагонізму між суспільством, економікою та екологією. Зараз вони існують незалежно один від одного, а мають перебувати у гармонії. Саме екологічна безпека повинна стати одним із наріжних каменів української національної ідеї.

— І як цього домогтися? Адже навіть виділення державою незначних коштів на екологію у нас сприймають як непопулярний захід.

— Потрібно вести роз'яснювальну роботу, ухвалювати закони, кардинально змінювати свідомість простих громадян і політичної еліти. Наше міністерство хоче зробити реальний крок для просування України в Європу. Ознаки європейської країни — екологічні ініціативи на першому місці, раціональне використання ресурсів, створення екологічного бізнесу. Екологічні проблеми — це справді питання життя і смерті. Життя кожного з нас скорочується з кожним вдихом, з кожним ковтком води. Подивіться на статистику. Україна — один із ключових забруднювачів в Європі. Київ нарівні із Черкаською та Житомирською областями — найбрудніші місця в країні. Рівень забруднень неухильно зростає. І це не закриті дані, які мені на стіл поклали. Це з ранкової преси. Її всі читають, але ніхто не б'є на сполох. Україна в небезпеці. І якби такого масштабу загроза виходила від зовнішнього ворога — це вже надзвичайний стан і тотальна мобілізація.

— Ви вже почали екологічну мобілізацію?

— Спочатку потрібен план кампанії, тобто законодавча база. Сьогодні Україна живе за екологічним законодавством 13-літньої давності. Наше перше досягнення — Кабмін схвалив розроблену нами Стратегію національної екологічної політики до 2020 року. Але на черзі цілий список законопроектів, які потрібно подати до Верховної Ради — Екологічна доктрина України, Екологічний кодекс, Закон про Український фонд екологічних інвестицій і ще багато документів. Без них у нас просто зв'язані руки.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 7-Й СТОР.

Сто днів Віктора Януковича: підсумки і тенденції

АНАЛІЗ. ПРОГНОЗ

Віктор Янукович став главою держави після значного падіння економіки, спричиненого не тільки світовою фінансовою кризою, а й недолугими діями попереднього Кабінету Міністрів. А тому до дій новообраного Президента придивляються не лише опоненти, а й пересічні громадяни, яким майбутній гарант Конституції обіцяв покращення життя вже сьогодні. Цим пояснюється і деяке затишшя на політичній арені, попри заклики опозиції до громадян до протестних акцій. І це при тому, що дії команди — переможниці президентських перегонів викликали низку запитань не тільки у політиків, а й у закордонних оглядачів.

Бліцкриг на владному полі

Після інавгурації Віктора Януковича експерти прогнозували різні варіанти розвитку подій. Особливо з огляду на те, що у Верховній Раді діяла коаліція у складі БЮТ, «НУ—НС» і Блоку Литвина, а уряд очолювала головна суперниця на президентських перегонах — Юлія Тимошенко. Дехто навіть висловлював переконання, що новобраний глава держави, щоб реалізувати свої плани, буде змушений оголосити дострокові парламентські вибори. Але не так сталося.

Регіонали пішли, за висловом незабутнього вождя світового пролетаріату, — іншим шляхом. Внесли зміни до Регламенту Верховної Ради і з Блоком Литвина, комуністами та «шепіловими» з інших фракцій, які приєдналися до них, швиденько утворили коаліцію «Стабільність і реформи» і проголосили про те, що коаліція пропрацює у такому складі до 2012 року, тобто до закінчення повноважень Верховної Ради шостого скликання. А Конституційний Суд освятив формування коаліції. **Так би мовити, посприяв розвитку парламентської демократії, яка має бути незалежною не тільки від партійних вождів, не тільки від ідеології, а й від моралі.**

Водночас треба визнати: це рішення боляче вдарило по нестійких коаліціантах, які постійно нагадували Партії регіонів і Віктору Януковичу про своє право на ласий шматок владного пирога. З'ясувалося: легше переконати народних депутатів, особливо з фракції БЮТ, аніж постійно погоджуватися на кадрові забаганки партнерів по коаліції. Нині подейкують, що регіонали після вдалого бліцкригу на владному полі можуть відпустити якусь частину коаліції у «вільне» плавання. Тим паче, що Кабінет Міністрів сформовано, голів обл- і райдержадміністрацій призначено, бюджет на поточний рік затверджено. Відтак можна перевести подих і приступати... До реформ.

3 червня Президент Віктор Янукович звернувся зі сцени Палацу «Україна» до нації, чи то пак до народу, зі зверненням, у якому — нарешті — заявлені напрями майбутніх реформ. Але... сам глава держави пообіцяв їх розпочати лише з наступного року.

І це наштовхує на деякі роздуми. Зокрема, про долю не лише місцевого самоврядування, керівникам якого обіцяли вибори у 2011 році, а хочуть провести уже 31 жовтня цього року, а й про майбутнє нинішнього складу Верховної Ради. У деяких виданнях стверджують: на Банковій триває суперечка: чи не проводити заодно 31 жовтня цього року дострокові парламентські вибори. При цьому посилаються на неназвані соціологічні дослідження, за якими після дострокових перегонів Партія регіонів може сформувати однопартійний уряд. Але це чутки. А насправді... Може так і статися.

Прорив на східному фронті, на західному — без змін

Два візити до України Президента Російської Федерації Дмитра Медведєва фактично ознаменували крутий поворот у зовнішній політиці нашої країни. Хоча напередодні експерти і стверджували, що вона повернеться до традицій Леоніда Кучми і знову стане багатовекторною.

Насправді обидва візити глави сусідньої держави, яка прагне будь-якою ціною повернути собі статус наддержави, викликали занепокоєння значної частини і політиків, і експертів. І проблема не тільки в тому, що Чорноморський флот може залишитися у Севастополі і Криму на 25 років. І не тільки в тому, що Україна зайняла промосковську позицію щодо вирішення проблеми Придністров'я чи щодо архітектури європейської безпеки.

Дехто стверджує, що наша країна таким чином підпадає у сферу впливу Росії, концепцію якого сусіди вибудовували з 1993 року. Ще у часи Бориса Єльцина РФ пропонувала скликати нову ялтинську конференцію, щоб знову поділити сфери впливу в Європі. Росія пропонувала віддати під вплив Сполучених Штатів Америки постсоціалістичні країни і три колишні прибалтійські республіки СРСР — Латвію, Литву і Естонію. Натомість решта пострадянських держав мали потрапити у зону російських інтересів. Щоправда, у ті часи ще ніхто не говорив про роль і вплив Європейського Союзу, який був своєрідним клубом за інтересами, і лише наприкінці двадцятого століття дав чітко зрозуміти, що з його позицією треба рахуватися, у тому числі США. Ймовірно, саме тому у законопроекті про основи внутрішньої і зовнішньої політики, який учора затвердила Верховна Рада, пріоритетним напрямом обрано ЄС, а Росія перебуває на другому місці.

Одначе кроки у зовнішньополітичній діяльності Віктора Януковича, зроблені у перші місяці перебування на владному олімпі, викликали неоднозначну реакцію на Заході. Зокрема, доволі критично про них відгукнулася австрійська преса. Так, видання «Wirtschaftsblatt» вважає, що «...інтереси Києва нині, схоже, лише в тому полягають, щоб подобатися Москві». Водночас місцева «Der Standart» зазначає, що «Янукович, попри те, що його вважають проросійським, хоче залучити європейців до майбутнього газопровідного концерну». Натомість американські оглядачі висловлюють думку, що **«останні угоди України та Росії мають вигляд своєрідного зречення України частини суверенітету». Про це, зокрема, сказав співдиректор Центру за американський прогрес Семюел Чартер в інтерв'ю «Голосу Америки».** Проте «Німецька хвиля» у своєму огляді звернула увагу на те, що «європейська преса приділила мізерну увагу візиту до України Президента Росії, лише лічені серйозні видання присвятили цій темі свої редакційні коментарі».

А от колишній лідер «Солідарності», а потім і Президент Польщі Лех Валенса в інтерв'ю агентству УНІАН доволі спокійно оцінив угоди, підписані главами України та Росії. На його думку, рішення, які несуть економічне навантаження, можуть інколи розцінюватися як зрада національних інтересів, хоча такими насправді не є.

Можливо, саме тому і провалилася спроба опозиції заблокувати роботу сесії Верховної Ради, на якій мали ратифікувати харківські угоди. Попри нагнітання у суспільстві істерії навколо цих документів, більшість громадян доволі флегматично ігнорувала заклики опонентів чинної влади. Але стверджувати, що подібні настрої протримаються довго у суспільстві, не візьметься жоден соціальний психолог: народ, який відчув подих волі, ніколи не дозволить загнати себе у стійло. Таку вони висловлюють думку.

Економіка має бути економною

Хто вчився у сімдесяті роки минулого століття, пам'ятає крилатий вислів тодішнього генерального «бровеносца в потемках». Проте, хоч як парадоксально, це гасло залишається актуальним і досі. Минулого року країна зіткнулася з низкою проблем: дефіцитом Державного бюджету, Пенсійного фонду, крахом декількох банківських структур. І, якби не допомога Міжнародного валютного фонду, невідомо, чим закінчилося б намагання урядовців управляти вручну державними фінансами.

Однак помиляються ті, хто вважає, що найважчі часи позаду. Якщо не реформувати публічні фінанси, податкову і пенсійну системи, не створити прозорі стабільні інвестиційні правила гри, економіку лихоманитиме постійно. Особливо з огляду на нестабільне становище країн єврозони. Лихоманить не тільки Грецію, а й Іспанію, Португалію і представника «великої сімки» Італію. **Відтак експерти не виключають другої хвилі фінансової кризи, яка може розпочатися восени. Чи готова Україна до такого повороту подій?**

Поки що, на мою думку, ні. І річ навіть не в тому, що регіонали таки збільшили розмір соціальних виплат з бюджету. Реальний сектор економіки так і не розтопив «точку замерзання», в якій знаходився протягом останнього року. Схоже, неефективним виявиться і зниження ціни на природний газ російського походження в обмін на перебування Чорноморського флоту РФ до 2042 року. Бо світ ще не встиг отямитися від першої хвилі фінансового цунамі, а вже пророкують другу хвилю. Отож очікувати пожвавлення попиту на світовому ринку металів чи продукції хімічного виробництва не доводиться.

Відтак уряд змушений звернутися до Міжнародного валютного фонду для продовження співпраці з Україною. Віцепрем'єр Сергій Тігіпко після візиту до МВФ висловив переконання: співпраця буде продовжена, і Україна за два з половиною роки отримає 19 мільярдів доларів. Але, схоже, оптимістичні заяви урядовця були передчасні. Міжнародна інституція висунула низку вимог, які на даному етапі Кабінет Міністрів не може або боїться виконувати. Йдеться передовсім про розмір дефіциту Державного бюджету. У затвердженому фінплані він сягає трохи більше п'яти з половиною відсотка. Фонд висловив переконання: дефіцит бюджету насправді — 14 відсотків. І наш Кабмін, і МВФ можна зрозуміти. Кабмін пропонує експортерам, яким його попередники заборгували кругленьку суму за неповернутий податок на додану вартість, не живі гроші, а державні облігації з певним терміном погашення. Відтак дефіцит бюджету скорочується. Натомість Міжнародний валютний фонд вимагає повернути кошти експортерам. У цьому випадку у Державному бюджеті з'являється чимала діра, яку невідомо чим латати. **МВФ, навчений гірким досвідом спілкування з урядом Юлії Тимошенко, наполягає і на проведенні в Україні непопулярних реформ.** Передусім на підвищенні цін на газ і житлово-комунальні послуги для пересічних громадян — з одного боку. З другого — на поетапному підвищенні пенсійного віку. Але чи захочуть нинішній Кабінет Міністрів і правляча парламентська коаліція зіграти роль камікадзе? Відповідь, скоріше, негативна. А тому і насуваються примарою не тільки вибори до місцевих органів влади, а й до Верховної Ради.

Не так тії вороги...

Формуванням правлячої коаліції і консолідацією виконавчої влади штурм печерських пагорбів командою нового глави держави не завершився. Після відповідних призначень у полі тяжіння президентської команди опинилася і Вища рада юстиції. Цим інструментом регіонали хочуть посилити вплив і на судівську гілку влади. Водночас з цією метою розроблено і законопроект реформи судочинства в Україні. Після її реалізації роль Верховного Суду буде знівельована, а на перше місце вийдуть ради суддів спеціалізованих судів. Цьому всіляко опирається нинішня верхівка суддівського корпусу, але, за всіма ознаками, пакет законопроектів щодо суддівської реформи буде прийнято. Утім чи допоможе ця реформа у захисті своїх прав пересічним громадянам, чи ліквідує корупцію у судах, про це не береться сказати ніхто. Тим паче, що **обговорення і концепції реформування судової гілки влади, і пропонованих законопроектів пройшло у кращих традиціях «одобрямсу» замість публічної дискусії із залученням широких верств громадськості, зокрема правозахисників.**

Іще одним каменем спотикання для регіоналів може стати законопроект про базові мови в Україні. Законопроект, вважають експерти, спрямований на витіснення української мови на узбіччя на рідній землі. В одній із публікацій ми вже звертали увагу на ті проблеми, які можуть виникнути після його прийняття. З іншого боку, треба зауважити, що його розробники — народні депутати від Партії регіонів Вадим Колесніченко і Олена Бондаренко — дещо лукавлять, коли стверджують, що він відповідає Європейській Хартії регіональних і міноритарних мов. Денис Ковриженко із Лабораторії законодавчих ініціатив у своїй публікації звернув увагу на те, що у преамбулі хартії сказано: «охорона і розвиток регіональних мов або мов меншин не повинні шкодити офіційним мовам і необхідності вивчати їх». Окрім того, зверну увагу, що на законодавчу ініціативу регіоналів гостро відреагував і Голова Верховної Ради Володимир Литвин.

Хоча така поспішність при розгляді дражливого мовного питання може також свідчити про мобілізацію власного електорату на випадок дочасних парламентських виборів. Щоправда, з іншого боку складається враження: команда Віктора Януковича — неоднорідна і суперечлива. І замість того, щоб «з ворогів робити друзів», вони навпаки тільки їх примножують. Бо окреслилося протистояння владної команди з елітами в інших сферах суспільного життя. **Та й у лавах Партії регіонів пішли певні тріщини, які в ході президентських перегонів були заретушовані і маскувалися від очей експертів.** Недаремно видання, наближене до одного зі спонсорів ПР, прозоро натякнуло небожителям Банкової про те, що олігархів не влаштує модель влади, сформована у сусідніх Росії та Білорусі.

Такі перші підсумки і тенденції перших ста днів Президента Віктора Януковича.

Володимир КОРОЛЮК.

Після сказаного

У другому турі президентських виборів за Віктора Януковича проголосували 33 відсотки, або іншими словами, — третина виборців від загальної кількості українців, які мають право голосу. У четвер стали відомі результати соціологічного дослідження, проведеного компанією Research § Branding Group, яка під час президентських перегонів співпрацювала з командою майбутнього глави держави. Позитивно оцінюють діяльність четвертого Президента 55,3 відсотка опитаних, негативно — кожен четвертий респондент. Понад 40 відсотків готові проголосувати за Партію регіонів на дочасних парламентських виборах.

Дехто стверджує, що наша країна підпадає у сферу впливу Росії, концепцію якого сусіди вибудовували з 1993 року

Віктор Бойко: «Наша мета — у максимально короткий термін створити в країні екологічний бізнес»

ПОЧАТОК НА 6-Й СТОР.

— Й чого стосуються ці документи?

— Ми поставили мету — у максимально короткий термін створити в Україні екологічний бізнес, керуючись європейським досвідом. Адже там екологічний ринок вирішує не тільки специфічні природоохоронні завдання. Це справжнісінький ринок, зі своїми суб'єктами, гравцями, регуляторами, сегментами та механізмами співробітництва. І на відміну від ринків нафти, нерухомості його фінансова криза абсолютно не зачепила. Якщо європейський бізнесмен інвестує гроші в екологію, він отримує прибуток, поліпшує свою репутацію, відкриває собі шлях до нових вигідних контрактів.

— І куди в екології вкладають гроші? У будівництво очисних споруд, в утилізацію сміття?

— Так, утилізація сміття — одна із пріоритетних сфер, в яку ми інвестуватимемо. Нарівні з ресурсо- і енергозберігаючими технологіями, альтернативною енергетикою, утилізацією та знешкодженням відходів АПК і агрохімікатів, зменшенням викидів в атмосферу. Ми розробили проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про узгодження використання коштів місцевих фондів охорони навколишнього середовища». Він «заточений» під те, щоб залучити до фінансування масштабних екологічних проектів великих інвесторів (українських і закордонних). Це буде набагато результативніше й вигідніше, ніж знову вкладати державні гроші у незначні проекти місцевих фондів.

— Що потрібно бізнесменові, щоб почати екологічний бізнес у нашій країні? Повністю профінансувати будівництво заводу зі спалювання сміття?

— Навіщо повністю? Більшу частину грошей у проект повинен вкласти інвестор. Частина буде профінансована з Державного фонду. Идеться все-таки про екологічний бізнес, а не про добродійність. Бізнесменам самим буде вигідно розробляти проекти, які швидко розвиваються й виходять на самоокупність.

— Чи нескладно буде знайти інвесторів на таких умовах?

— Не повірите — не ми шукаємо інвесторів, а інвестори шукають нас. У нас уже на руках п'ять готових проектів, в які держава не вкладе жодної копійки! Їх представили компанія «Remondis» — одного зі світових лідерів в сфері переробки побутових відходів, «Buildhouse» (проект з будівництва екологічно чистого пirолізного заводу), «ТИС» (один із лідерів в галузі збору біогазу на смітниках), «Агробаланс» (проект з утилізації відходів агропромислового комплексу) і компанії «Укрбіопаливо». Інвестори вже визнали нашу схему працюючою та вигідною. Підприємці звертаються до нас і просять тільки допомогти в організаційних питаннях, співробітництві з місцевою владою. Проекти, кошти та ентузіазм у них уже є.

— Що ще у планах Мінприроди, крім переведення екології в ринкову, економічну площину?

— Ми хочемо висунути галузь, яка всі роки незалежності була маргінальної, на ключове місце у державній політиці та економіці. Тож роботи непочатий край. Необхідно співвіднести вітчизняні природоохоронні стандарти з європейськими, налагодити ефективне співробітництво з міжнародними екологічними організаціями у рамках існуючих програм (Кіотський протокол, Глобальний екологічний фонд тощо). Раніше воно велося виключно для галочки, щоб заробити ще один бонус на вступ до ЄС. Наше завдання — поставити всі ці міжнародні документи на службу української екології. І, певна річ, з нашого поля зору не випадають теми, з якими Мінприроди повинно працювати постійно — ліквідація наслідків Чорнобиля, поліпшення якості питної води, повітря... Все це теж потребує вдосконалення законодавчої бази, пильної уваги й постійного контролю.

— Яку головну мету ви ставите перед собою як головний еколог країни?

— Усе просто. Я дотримуюсь Конституції. Там чітко прописано — «Кожен має право на безпечне для життя та здоров'я навколишнє середовище й на відшкодування заподіяної порушенням цього права шкоди». Хотілося б передусім забезпечувати право українців на чисте й здорове навколишнє середовище, ніж компенсувати шкоду від життя в Україні. Я вважаю, що це справа часу, бажання й цілеспрямованості всіх, кому не байдуже майбутнє нашої країни та планети.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статей 74 і 191 Цивільного процесуального кодексу України щодо вручення судової повістки

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492) такі зміни:

1) частину четверту статті 74 доповнити реченням такого змісту: «Положення цієї частини не поширюються на випадки, передбачені абзацом другим частини третьої статті 191 цього Кодексу»;

2) частину третю статті 191 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі відкладення розгляду справи або оголошення перерви в її розгляді, суд, на прохання особи, яка є учасником цивільного процесу, вручає їй судову повістку безпосередньо в суді»

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
11 травня 2010 року.
№ 2167-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 12 Закону України «Про лікарські засоби» щодо маркування лікарських засобів шрифтом Брайля

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Частину другу статті 12 Закону України «Про лікарські засоби» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 22, ст. 86; 2009 р., № 39, ст. 554) викласти в такій редакції:

«На зовнішній упаковці лікарських засобів також шрифтом Брайля зазначаються назва лікарського засобу, доза діючої речовини та лікарська форма. Міністерство охорони здоров'я України визначає лікарські засоби, упаковка яких не маркується шрифтом Брайля або шрифтом Брайля зазначається тільки назва лікарського засобу».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування. Вимоги до маркування лікарських засобів, запроваджені цим Законом, застосовуються до тих лікарських засобів, які зареєстровані (перереєстровані) в Україні після набрання чинності цим Законом.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін: привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
11 травня 2010 року.
№ 2165-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про космічну діяльність»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Закону України «Про космічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 1, ст. 2; 2000 р., № 22, ст. 172; 2006 р., № 22, ст. 184) такі зміни:

1) статтю 1 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«космічний апарат - літальний технічний засіб для польотів у космос і в космосі з метою його дослідження та використання».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий - одинадцятий вважати відповідно абзацами шостим - дванадцятим;

2) у частині першій статті 5:

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«запровадження ліцензування такої діяльності»;

доповнити абзацом восьмим такого змісту:

«контролю за здійсненням зовнішньоекономічної діяльності суб'єктами космічної діяльності»;

3) статтю 6 після абзацу шістнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності відкриває свої представництва на території інших держав згідно із законами цих держав».

У зв'язку з цим абзаци сімнадцятий і вісімнадцятий вважати відповідно абзацами вісімнадцятим і дев'ятнадцятим;

4) у частині другій статті 11 слова «в частині витрат на оборону» замінити словами «за державним оборонним замовленням»;

5) розділ II доповнити статтею 11^1 такого змісту:

«Стаття 11^1. Контроль за здійсненням зовнішньоекономічної діяльності

Національне космічне агентство України в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України:

видає дозволи суб'єктам космічної діяльності України на проведення переговорів з іноземними суб'єктами господарської діяльності з питань дослідження і використання космічного простору, виробництва та експлуатації космічної техніки, здійснення експорту, імпорту і реекспорту космічної техніки та космічних технологій, їх тимчасового вивезення за межі України або тимчасового ввезення на її територію, транзиту територією України;

реєструє укладені договори (контракти) суб'єктів космічної діяльності України з іноземними суб'єктами космічної діяльності з питань дослідження і використання космічного простору, виробництва та експлуатації, купівлі-продажу космічної техніки та космічних технологій.

Національне космічне агентство України здійснює видачу дозволів та реєстрацію договорів (контрактів) на безоплатній основі.

Одержання відповідних дозволів суб'єктами космічної діяльності України для здійснення зовнішньоекономічної діяльності є обов'язковим.

Національне космічне агентство України приймає рішення:

про видачу дозволу на проведення переговорів або про відмову у видачі дозволу на їх проведення - протягом п'яти робочих днів з дня надходження відповідної заяви;

про реєстрацію договору (контракту) або відмову у його реєстрації - протягом 10 робочих днів з дня надходження матеріалів договору (контракту).

У видачі дозволу на проведення переговорів може бути відмовлено, реєстрацію договору (контракту) може бути скасовано або дозвіл, реєстрація можуть бути анульовані, якщо подано не всі необхідні документи або подані документи не відповідають вимогам законодавства.

Суб'єкт космічної діяльності України має право оскаржити у порядку, визначеному законодавством, рішення про відмову у видачі дозволу на проведення переговорів з питань дослідження і використання космічного простору, виробництва та експлуатації космічної техніки, про відмову у реєстрації договорів (контрактів), предметом яких є космічна діяльність, а також договорів купівлі-продажу космічної техніки і космічних технологій»;

6) у частинах першій - четвертій статті 13 слова «об'єкт космічної діяльності» в усіх відмінках і числах замінити словами «космічний апарат» у відповідному відмінку і числі;

7) у статті 14:

у назві і тексті статті слова «об'єкт космічної діяльності» в усіх відмінках і числах замінити словами «космічний апарат» у відповідному відмінку і числі;

абзац другий частини першої виключити;

8) у частині першій статті 15 слова «та його зареєстровано у Державному реєстрі об'єктів космічної діяльності України» виключити;

9) у тексті Закону слова «Загальнодержавна (Національна) космічна програма України» в усіх відмінках замінити словами «Загальнодержавна цільова науково-технічна космічна програма України» у відповідному відмінку.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
13 травня 2010 року.
№ 2186-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері перевезення небезпечних вантажів

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі торговельного мореплавства України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №№ 47-52, ст. 349):

1) частину другу статті 38 після слів «свідоцтво про вантажну марку» доповнити словами «свідоцтво про відповідність спеціальним вимогам для суден, що перевозять небезпечні вантажі»;

2) частину першу статті 40 після слів «судновою радіостанцією» доповнити словами «свідоцтва про відповідність спеціальним вимогам для суден, що перевозять небезпечні вантажі»;

3) частину першу статті 138 доповнити пунктом 7^1 такого змісту:

«7^1) для небезпечних вантажів - найменування вантажу, порядковий номер виробу або речовини відповідно до прийнятої Організацією Об'єднаних Націй системи, клас (підклас), група сумісності для вантажів класу 1, додаткові види небезпеки та група пакування (якщо визначена), а також маса нетто вибухової речовини»;

4) у частині першій статті 142 слова «у справній тарі та упаковці, що» замінити словами «у тарі та пакуванні, що відповідають вимогам законодавства та»;

5) частину першу статті 153 викласти в такій редакції:

«Небезпечний вантаж, щодо якого відправник подає недостовірну інформацію, може бути у будь-який час вивантажений або знищений чи знешкоджений перевізником, як того будуть вимагати обставини, без відшкодування відправнику пов'язаних із цим збитків»;

6) у статті 258 слова «неналежної упаковки» замінити словами «неналежного пакування»;

7) статтю 305 доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6) подання відправником недостовірної інформації про небезпечний вантаж»;

8) у тексті Кодексу слово «упаковка» в усіх відмінках замінити словом «пакування» у відповідному відмінку.

2. Частину сьому статті 16 Закону України «Про транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 51, ст. 446) викласти в такій редакції:

«Підприємства, установи та організації - відправники небезпечних вантажів зобов'язані подати перевізнику достовірну інформацію про вантаж з метою забезпечення безпеки його перевезення та інформацію про заходи на випадок аварій під час перевезення небезпечних вантажів. Підприємства, установи та організації - відправники, перевізники та одержувачі небезпечних вантажів мають виконувати вимоги законодавства щодо забезпечення безпеки їх перевезення та мати засоби і мобільні підрозділи для запобігання виникненню аварійних ситуацій під час перевезення таких вантажів або ліквідації наслідків аварії».

3. У Законі України «Про пестициди і агрохімікати» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 14, ст. 91; 2004 р., № 26, ст. 362; 2006 р., № 43, ст. 420):

1) абзац шостий статті 3 після слів «їх виробництва» доповнити словами «транспортування, зберігання»;

2) у статті 10:

назву і частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 10. Вимоги до пакування та маркування

Пестициди і агрохімікати, що використовуються в Україні, пакуються і маркуються відповідно до чинного законодавства»

частину другу після слів «під час роботи» доповнити словами «транспортування і зберігання, ліквідації аварійних ситуацій та їх наслідків»;

у частині четвертій слово «тара» замінити словом «пакування»;

3) у статті 15 слово «тара» замінити словом «пакування»;

4) абзац третій частини другої статті 20 після слова «виробництва» доповнити словами «транспортування, зберігання».

4. У частині другій статті 2 Закону України «Про транзит вантажів» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 446) слова «небезпечних і шкідливих відходів» замінити словами «небезпечних вантажів».

5. У Законі України «Про перевезення небезпечних вантажів» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 28, ст. 222):

1) в абзаці третьому статті 1 слово «розчини» замінити словом «рідини»;

2) у статті 6 слова «упаковка (тара)» в усіх відмінках і числах замінити словами «пакування (тари, крупногабаритної тари, контейнерів середньої вантажопідйомності для масових вантажів)» у відповідному відмінку і числі;

3) в абзаці четвертому частини другої статті 7 слова «відповідній упаковці (тарі)» замінити словами «відповідному пакуванні (тарі, крупногабаритній тарі, контейнерах середньої вантажопідйомності для масових вантажів)».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
13 травня 2010 року.
№ 2189-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо підтримки сільськогосподарських товаровиробників

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. В абзацах четвертому і п'ятому пункту 4 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо підтримки агропромислового комплексу в умовах світової фінансової кризи» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 9, ст. 85) цифри «2010» замінити цифрами «2011».

2. У Законі України «Про Державний бюджет України на 2010 рік»:

1) у статті 1:

у частині першій цифри «267.451.994,9» і «48.760.736,8» замінити відповідно цифрами «266.101.994,9» і «47.410.736,8»;

у частині другій цифри «324.016.473,7» і «79.529.328,9» замінити відповідно цифрами «322.666.473,7» і «78.179.328,9»;

2) пункт 50 статті 6 та пункт 63 статті 33 виключити;

3) у пункті 1 розділу VII «Прикінцеві положення» слова і цифри «пунктів 47 і 50 статті 6» та «пунктів 62 — 64 статті 33» замінити відповідно словами і цифрами «пункту 47 статті 6» та «пунктів 62 і 64 статті 33»;

4) внести зміни до додатків № 1 і № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» відповідно до додатків № 1 і № 2 до цього Закону.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Встановити, що суми податку на додану вартість, нараховані переробними підприємствами відповідно до пункту 11.21 статті 11 Закону України «Про податок на додану вартість» за період з дня набрання чинності Законом України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» до дня набрання чинності цим Законом, не підлягають перерахуванню до бюджету і використовуються виключно на виплату дотацій сільськогосподарським товаровиробникам за продані ними переробним підприємствам молоко і м'ясо в живій вазі. При цьому до переробних підприємств не застосовуються фінансові санкції за несплату сум податку на додану вартість до бюджету, нараховані протягом такого строку.

3. Кабінету Міністрів України привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
13 травня 2010 року.
№ 2254-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про схвалення рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2010 році для участі у багатонаціональних військових навчаннях

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2010 році для участі в українсько-польсько-канадсько-литовському навчанні «Кленова Арка - 2010», багатонаціональному навчанні «Бар'єр - 2010», багатонаціональному навчанні «Світла Лавина - 2010», українсько-словацькому навчанні «Слов'яни за мир - 2010», українсько-румунському навчанні, українсько-білоруському навчанні, багатонаціональному навчанні «Козацький Степ - 2010», українсько-американському навчанні «Сі Бриз - 2010», українсько-американському навчанні «Репід Трайдент - 2010» схвалити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
18 травня 2010 року.
№ 2259-VI.

САМОВРЯДУВАННЯ

Комсомол не може бути лише історією

Депутати облради вирішили відзначити 90–річчя з дня утворення комсомольської організації Дніпропетровщини.

Обласна рада вважає, що величезний досвід комсомольського руху не може бути лише надбанням історії. Він має й сьогодні служити справі виховання у молодого покоління почуття особистої відповідальності за долю своєї країни, розвиток її економіки, науки та культури, а також сприяти тому, аби юнаки і дівчата були нетерпимими до злочинної діяльності, інших негативних явищ.

Депутати рекомендували обласній державній адміністрації, органам місцевого самоврядування, підприємствам, установам, засобам масової інформації долучитися до святкування цієї дати: провести відповідні заходи у закладах освіти і культури із залученням ветеранів комсомолу, організувати вивчення історії ЛКСМУ, упорядкувати пам'ятники та обеліски, пам'ятні місця, пов'язані з історією комсомолу. А в засобах масової інформації розповісти про найцікавіші її сторінки, а також про сучасний молодіжний рух.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Допомога, на яку очікують. Особливо — люди похилого віку

ВОЛОНТЕРИ

У квітні 2003 року депутати Орлинівської сільради рішенням сесії заснували для своєї громади нове свято — День волонтера. Документ формалізував об'єктивну реальність: за рік до цього ветерани війни, праці та військової служби, котрі мешкають у селах сільради, розгорнули волонтерський рух. Його ідеологію ємно передавало гасло, що його для себе обрали активісти цієї в цілковитому сенсі громадської ініціативи: «Ветеране! Допоможи ветеранові!».

«Відправним пунктом» в історії зародження й розвитку волонтерського руху в селах Байдарської та Варнутської долин стала ініціатива тодішнього голови ради ветеранів Михайла Ситка з організації роботи при Орлинівському центрі культури й дозвілля (ОЦКД) «Ветеранської вітальні». Спочатку припускали, що тут ветерани зможуть поспілкуватися один з одним за чашкою чаю, пограти в шахи, почитати періодику. Сама по собі розмова перейшла в найживотрепетнішу для людей похилого віку сферу — самопочуття і здоров'я.

Вирішили провести збори ветеранів-медпрацівників і запропонувати їм й надалі виконувати професійні обов'язки, але вже на громадських засадах. Голова Орлинівської сільради Валерій Сендерович підтримав ініціативу, й незабаром в одному із приміщень ОЦКД відкрилися двері пункту вимірювання артеріального тиску та фізіотерапевтичного кабінету. Тепер щорічно тут ветерани-медики безплатно надають елементарну, але таку необхідну людям похилого віку допомогу.

Із часом коло надаваних волонтерських послуг розширювало саме життя. Так, наприклад, одного разу Валерій Сендерович довідався, що в одному з розташованих на підвідомчій сільраді території пансіонаті начальство списуватиме морально й фізично застаріле обладнання. Попросив його забрати.

Так у майстерні, в якій волонтери Віктор Калайда та Іван Черкасов безплатно на прохання літніх односельчан ремонтували меблі й побутові електротехнічні прилади, з'явився «підмінний фонд». Тепер замовник не чекав, поки відремонтують його праску або пилосос, а, здаючи свій несправний, одразу брав справний із запасів майстерні.

Волонтерська робота тісно переплітається з іще однією формою громадської діяльності — функціонуванням сільських комітетів (сількомів). Найчастіше голови сількомів одночасно є неформальними координаторами волонтерів у селі. Переважно навіть не координаторами, а основною рушійною силою волонтерської допомоги: нарубати й скласти в стіс дрова, допомогти обробити город, принести води, закупити продукти в магазині, полагодити паркан, провести дрібний або косметичний ремонт у сільській хаті — ось далеко не повний перелік турбот, які ні в яких документах не прописані, але якими, проте, день у день, рік у рік доводиться займатися волонтерам.

На доброму прикладі безкорисливої турботи про сусідів, про тих, хто живе поруч з тобою і потребує твоєї допомоги, виховується «стратегічний резерв» волонтерського руху: нерідкі випадки в селах Байдарської і Варнутської долин, коли цілі родини залучені в процес безкорисливої допомоги односельчанам. За словами голови ради ветеранів війни, праці й військової служби сіл Орлинівської сільської ради Валерія Борисовича Галикіна, особливу радість у нього викликає той факт, що сенс у безкорисливій турботі про ближніх знаходять школярі.

В одній із доповідей до Дня волонтера, який святкують в Орлинівській сільраді, була така фраза: «Організоване волонтерство стало нормою в багатьох державах, уряди яких підтримують його розвиток і морально, і фінансово». Судячи з останніх новин з парламенту, наша держава теж усвідомлює важливість волонтерського руху: у Верховній Раді України зареєстрований відповідний законопроект. Щоправда, в ньому основний акцент зроблено на добровільну допомогу нашими громадянами іноземцям, які приїдуть на Євро-2012. Але футбольне свято, за всієї його масштабності й важливості для європейського іміджу України — подія, строго обмежена за часом і територією.

На думку волонтерів, які працюють ось уже більш як десять років у селах Орлинівської сільради, час можновладцям звернути увагу на цю народну ініціативу. Вони не просять для себе особливого, закріпленого в законодавстві, статусу, а тим паче — привілеїв. Але бодай два-три рядки в законі, «приуроченому» до футбольної топ-події, варто було б присвятити й тим, хто в понятті «волонтер» розуміє первісний, споконвічний зміст: людина, котра допомагає іншим з власної доброї волі.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

На знімку: жительку Передового Мотрону Ревенко прийшла провідати голова ради ветеранів села, волонтер Ніна Тягло.

Фото автора.

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Влада сильних чи сила влади?

Хоча ні строки, ні правила проведення виборів до місцевих органів самоврядування залишаються невизначеними, розмови і дискусії про них стають дедалі активнішими. Найбільша інтрига — якою буде нова розстановка партійних сил на політичній арені краю. А в тому, що вона відбудеться, вже тепер немає сумніву.

Перші зради

Сказати, що протягом останніх місяців серед мешканців краю відбулася різка зміна політичних симпатій, було б перебільшенням. Продемонструвавши на президентських виборах свою прихильність до біло-червоних кольорів, хмельничани із приходом нової влади не стали різко змінювати свої уподобання. Однак заради об'єктивності варто зауважити, що минулих пристрастей та палкого відстоювання поглядів уже немає. Електорат наче заспокоївся і затих в очікуванні тих позитивних змін, котрі продовжує обіцяти влада.

Але на противагу цим настроям перемир'я, серед місцевого політичного бомонду спокою немає. Першими його порушниками стали троє депутатів обласної ради, котрі буквально у перші дні нової влади заявили про вихід із фракції БЮТ. Щоправда, жодного із них важко було б назвати знаковою фігурою у політичному житті краю, тому і такий демарш було сприйнято доволі спокійно. Але все-таки він засвідчив, що позиції бютівців, котрі донедавна видавались непохитними не тільки в обласній, а й в багатьох міських і районних радах, почали здавати.

Щоправда, хмельницькі активісти ВО «Батьківщина», котрі на початку травня зібралися на чергову звітно-виборну конференцію, були налаштовані оптимістично. Йшлося на ній не стільки про втрати, скільки про перемоги. Зокрема, про те, що кількість міських партійців зросла до більш як трьох тисяч осіб, а в області перевищила тридцять тисяч. І про те, що тільки у міській приймальні БЮТ побувало понад чотири з половиною тисячі хмельничан, шукаючи справедливості та підтримки. Навіть виборчу президентську кампанію зарахували не до поразок, а до перемоги, оскільки область в цілому підтримала Тимошенко. Свої ж найближчі партійні завдання делегати конференції сформулювали так: ініціювати створення у місті організації громадського руху «Комітет захисту України», брати участь у протестних заходах, активізувати роботу на всіх рівнях і посилити контроль за роботою депутатів».

З останнім якраз і виникли серйозні проблеми. Бо вже буквально за декілька днів після проголошення цих тез підступного удару у спину «Батьківщині» завдав не хто інший, як голова обласної організації Олександр Буджерак. Народний депутат свого часу стояв у витоків обласної організації, а потім понад десять років очолював її. Саме завдяки цій політичній силі він отримав депутатський мандат. Тож упродовж своєї політичної кар'єри демонстрував не просто прихильність до партії, але й особисту відданість її лідерові. І раптом... перехід у парламенті з фракції БЮТ до провладної коаліції «Стабільність та реформи».

Однопартійці розцінили таке рішення не інакше як зраду. У таборі регіоналів до таких термінів не вдавались, просто поставились із «розумінням» до того, що колишній лідер обласної «Батьківщини» не міг більше миритися із політикою і тактикою партії та методами керівництва її керівника. Але вирішальним поштовхом, за словами Олександра Буджерака, для нього було бажання попрацювати на благо земляків, і таку можливість може дати тільки владна партія.

Однак земляки такого кроку чомусь не оцінили. Спочатку його засудили однопартійці. Потім у Хмельницькому з'явилися листівки, у котрих повідомлялося, що поруч живе зрадник українського народу. А про те, як до перебіжчиків ставляться у новому таборі, колишньому «афганцю» та міліціонеру, думається, пояснювати не потрібно.

> **Зміна кольору влади в області не принесла докорінних змін у поглядах і настроях подолян. Для більшості питання єдиного загальнодержавного лідера так і залишилось невизначеним.**

> **Багато хто із керівників і політиків уже готові заявити якщо не про цілковиту підтримку, то принаймні про лояльність до регіоналів. Однак останні прагнутимуть під час виборів закріпити свої позиції у районних та міських радах.**

Нові сподівання

Поки біло-червоні та помаранчеві зазнають поразок, регіонали намагаються утвердитись у владі. Призначення народного депутата-регіонала Василя Ядухи очільником ОДА було цілком прогнозованою подією. Завдання, що стоїть перед ним, непросте. Напередодні виборів до місцевих органів влади він повинен завоювати прихильність подолян. А зробити це буде доволі складно з декількох причин. Насамперед тому, що вже традиційно довіра до Партії регіонів в області була не надто високою. В обласній раді ця фракція була і досі залишається однією з найменш чисельних. Після помаранчевих подій охочих, котрі відверто і наполегливо відстоювали б її інтереси, треба було ще добряче пошукати.

Нині ситуація починає змінюватися. Багато хто із керівників і політиків уже готові заявити якщо не про цілковиту підтримку, то принаймні про лояльність до регіоналів. Однак останні прагнутимуть під час виборів закріпити свої позиції у районних та міських радах. А зробити це їм може допомогти лише одне — швидкі та помітні успіхи в економіці, зменшення безробіття, подолання зарплатних боргів, зростання добробуту людей, гарантоване наповнення бюджету...

Не таємниця, що справитися із цим бралися практично всі попередні представники влади та уряду. Тож заклики нинішніх керманичів краю налагодити продуктивну роботу в усіх сферах економіки новинкою не назвеш. Хіба що проголошуються вони напористіше. Але чи вдасться здійснити все намічене, сказати важко. Адже зусилля багатьох керівних та контролюючих органів на місцях наштовхуються на ті проблеми, котрі потребують системного державного розв'язання. Тож одного напору та бажання самоствердитися, очевидно, буде малувато для того, щоб перетягнути патріотично налаштованого виборця на бік регіоналів.

А лідерів так і немає

Зміна кольору влади в області не принесла докорінних змін у поглядах і настроях подолян. Для більшості питання єдиного загальнодержавного лідера так і залишилось невизначеним, бо, з одного боку, всі обіцянки владою реформи поки що так і залишаються лише планами. З іншого, про конструктивізм опозиції також не доводиться говорити. Ще два місяці тому низка обласних партійних організацій створили координаційну раду опозиції та підписали декларацію національно-демократичних сил Хмельниччини. Свої підписи у ній поставили представники ВО «Батьківщина», Європейської партії, Партії захисників Вітчизни, Народної самооборони, Народного руху України, партії «Реформ та порядок», УРП, УСДП та Християнського демократичного союзу. Всі разом вони начебто мали стати конструктивною опозицією, котра боротиметься із владою, якщо вона діятиме всупереч демократичному розвитку Хмельниччини і призведе до погіршення життя людей.

Однак вже навіть під час підписання цього документа виявилося, що погляди на дії обласної влади у коаліціантів різняться. Тож до справді спільних спланованих дій чи хоча б тимчасових акцій справа поки що так і не дійшла. Чи не єдиними, хто останнім часом намагався відкрито продемонструвати свої опозиційні настрої, залишаються свободівці. Саме вони вийшли із гаслами протестів до депутатів обласної ради під час останньої сесії. Однак спектр їх вимог був таким широким і загальним, що говорити про справжній конструктивізм не доводиться. Навіть намагання зробити акцент на гострих місцевих проблемах, серед яких, скажімо, така, як низькі закупівельні ціни на молочну сировину, не врятували ситуацію. Навряд чи такі пікети зможуть допомогти завоювати чисельних прихильників.

Якщо невдовзі хмельничанам доведеться голосувати, то вибір їх знову буде нелегким. Адже у переважній більшості виборець готовий віддати свій голос за владу сильних, тобто справжніх патріотів, досвідчених господарників, прогресивних реформаторів. Насправді ж доводиться підкорятись силі влади, причому будь-якої, незалежно від кольору.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Сучасні світові процеси і лівий рух в Україні

Зламано останні списи під час президентської битви. Визначено переможців, іде боротьба, між тими, хто програв, за право бути опозицією. Країна стає свідком протистояння влади й опозиції в особі Партії регіонів та БЮТ із рештками «НУ—НС», Фронтом змін та ін. Блок лівих і лівоцентристських сил підтримав на виборах чинного Президента, сформована провладна коаліція. У багатьох громадян, партійців виникає законне запитання: ліві сили, які входять до блоку, при владі чи в опозиції? Якщо при владі, то чому, скажімо, багатьох представників партії «Справедливість» у регіонах витискують із займаних посад (Херсонщина, Запорізька область), наші кадрові пропозиції практично залишились без уваги. Угода між блоком і Президентом, пропозиції лівих щодо розвитку країни практично не враховуються. Люди чекають від політиків реальних кроків із поліпшення ситуації. А їх поки що немає. Як у цих умовах поводитися лівоцентристам, як впливає глобалізований світ на нас, як зробити Україну заможною, справедливою державою — над цим і розмірковує Станіслав Ніколаєнко *(на знімку)*, голова лівоцентристської партії «Справедливість», народний депутат кількох скликань, міністр освіти і науки України в 2005—2007 роках.

Глобальні зміни у світі, їх вплив на Україну

Без сумніву, Україна не живе в замкненому просторі. Якщо в 90-х, на початку третього тисячоліття Україна перебувала між двома потужними геополітичними центрами — США і Росією — із домінуванням першого, то нині ситуація дещо змінилась. За часів правління республіканців у США ставлення до України визначалося, як до «підребер'я» Росії (вислів радника президента США, совєтолога Збігнєва Бзежинського). Тобто відпрацьовувалася версія послаблення Росії, в тому числі і через Україну. Політичні сили в Україні, які сповідували євроатлантичну інтеграцію, отримували з боку США та їхніх союзників в Європі відчутну допомогу і в фінансовому плані, і в медійному просторі. За потреби на країну чинився зовнішній політичний та економічний тиск. Згадаймо підтримку ззовні акції «Україна без Кучми», касетний скандал, тему «кольчуги», зрештою, і самої помаранчевої революції тощо. Антикучмівські настрої, бідність і вбогість українців були вдало використані в 2004—2005 роках, коли до влади прийшла команда В. Ющенка. Хоча мушу сказати прямо, як учасник тих подій, ніколи не було б Майдану, навіть і за підтримки Заходу, якби олігархічна влада не «заїлась», як кажуть у народі, по самі вуха.

Але життя триває. Величезна фінансова криза струсила США, Європу і весь світ, і, звичайно, Україну. Суспільство побачило, що фінансові піраміди, могутність зеленого долара є фікцією. Неоліберальна, ринкова модель розвитку світу зазнала краху. Поряд із цим до влади у США прийшли демократи на чолі із соціально орієнтованим Бараком Обамою, якого в Америці ще називають євросоціалістом. Уряд Обами бачить, що конкуренти в особі Китаю, Євросоюзу, країни БРІК наступають на п'яти Америці. Росія із ворога №1 для США поступово переходить в розряд союзників, особливо щодо обмеження торговельно-фінансової експансії Китаю.

Попередня стратегія послаблення, обмеження розвитку Росії відійшла на другий план. Тому й почала тріщати Балто-Чорноморська дуга (країни Балтії, Польща, Україна, Грузія) як засіб стримування Росії.

Звідси стає зрозумілим, чому була така поміркована позиція Генсека НАТО Расмунсена, державного департаменту США щодо Харківських домовленостей.

Згідно з новим політичним розкладом супердержави дещо змінили свої зони впливу. Росія мусить зупинити рух до Латинської Америки, зокрема з підтримки Венесуели. Натомість США розв'язали руки Росії стосовно впливу на країни СНД. Наслідки цього бачимо на прикладі Киргизстану, який колись горнувся до США. Характерними на цьому тлі є події в Польщі, де змагаються на президентських виборах головні політичні сили, одні з яких орієнтовані на співпрацю із США, інші — на Росію та Європу.

Наше ставлення до чинної влади та опозиції

Ці політичні реалії не можуть не впливати на розстановку політичних сил в Україні, в тому числі і на ліві сили. Без сумніву, ми вітаємо потепління стосунків між Україною і Росією, країнами СНД. Це відповідає нашим програмним принципам. Проте ми мусимо в усіх справах чітко розділяти інтереси правителів, олігархічних угруповань, які стоять за ними, й інтереси всього українського народу, до речі, як і російського. Адже ми розуміємо, коли йдеться про корисну загалом співпрацю в енергетичній, авіаційній та інших галузях, фінансово-банківській справі, то часто-густо мова ведеться про інтереси насамперед великого капіталу і не завжди про добробут простих людей. Слід пам'ятати, хто реально нині при владі і в Україні, і в Росії, — це представники великого капіталу.

Ліві сили в цих умовах не можуть сліпо підтримувати також дії правої опозиції на чолі з леді «Ю». Але коли вони кажуть про те, кому передусім у кишеню йдуть доходи від міжнародних угод, то з цим важко сперечатися. Хоча ми пам'ятаємо, що той-таки БЮТ донедавна робив те саме. Нинішня ліберальна опозиція діє за принципом: а «баба Яга проти». Нещодавно Тимошенко на переговорах говорила із російським прем'єром про продовження перебування російського флоту в Севастополі, а сьогодні волає про загрозу національній безпеці, суверенітету. Ця ситуація ще раз переконує нас у тому, що і влада, і опозиція, власне, мають одні цілі — отримання наддоходів і, звичайно, владу для цього. А дратівливі питання мови, ставлення до НАТО, ОУН-УПА, педалювання теми націоналізму, гра з пам'ятниками одіозним політикам — це для них певне прикриття, ширма, за якими криються реальні інтереси та амбіції. Ці світоглядні проблеми є вибухонебезпечними, тому політикам, громадськості слід домовитися про мораторій на публічні змагання навколо цих проблем. Від публічного обговорення доцільно переходити до фахових дискусій, діалогу вчених.

Соціально-економічна ситуація в країні

Унаслідок популістських дій уряду Тимошенко економіка України відкинута на 4 роки назад, впритул наблизившись до ситуації, аналогічній тій, що була в Греції, реальний ВВП опустився до рівня 2005 року. Державний бюджет 2009 року фактично було недовиконано на 104 мільярди гривень. Водночас державний борг зріс за рік на 127,5 мільярда гривень і становить 317 мільярдів гривень, або 34,6 відсотка ВВП.

Заради справедливості слід зазначити, що нинішній уряд, правляча коаліція намагаються врятувати ситуацію, і ми це вітаємо. Постійно наголошується на соціальному характері реформ, підвищенні соціальних стандартів, доведенні мінімальних зарплат і пенсій до рівня прожиткового мінімуму. Хоча, за розрахунками фахівців, він мусить бути на кінець 2010 року 1635 гривень, в бюджеті закладено 875 гривень. Нас турбує і те, що уряд уперше взяв собі право змінювати законодавчі акти стосовно соціальних виплат, вручну регулювати показники бюджету. Передчуття тривоги викликає норма п. 5 Перехідних положень держбюджету щодо запровадження соціальних карток для пільгових категорій населення.

Характерно, що через бюджет правляча коаліція планує перерозподілити лише близько 31 відсотка ВВП. Це на 10—15 відсотків менше, ніж в європейських країнах. Податковий тягар буде спрямовано на людей найманої праці, дрібний і середній бізнес. Неістотною є підтримка аграрного сектору. Не буде виконано ст. 57 Закону «Про освіту». Попри введення доплат за стаж і лікувальних, низькою, в межах 1500—1800 гривень, залишиться зарплата лікарів, ще меншою — працівників культури. Не фінансуватимуться багато державних програм, в тому числі і в освіті, медицині, науці. Утричі менше, ніж передбачено законом, отримають діти війни.

Проголошена інвестиційно-інноваційна модель розвитку зачепить переважно великих виробників експортно орієнтованих галузей, керівники яких близькі до правлячої партії.

Ні миру ні війни!

Формально наша партія підтримала чинну владу через договір Блоку лівих і лівоцентристських сил із Президентом України. Проте реальних ефективних кроків щодо виконання цього договору ми, на жаль, не бачимо. Нині стосунки із владою можна охарактеризувати словами Лева Троцького: «Ні миру, ні війни!». Тому ми маємо певний час зробити витримку, аналізуючи дії влади, конструктивно критикувати їх, вносячи свої пропозиції. За нашими прогнозами, до кінця року правляча партія змушена буде корегувати свою політику, шукати більшої політичної підтримки у громадськості, в тому числі і лівих сил, позапарламентських партій. До цього її змушуватиме економічна ситуація, наростаюча критика з боку правих сил, людське незадоволення. Вважаємо, що влада мусить зупинити смакування своєї перемоги і братися за об'єднання всіх здорових сил суспільства. Адже перегнути всіх через коліно не вдасться. Ми готові до діалогу і співпраці. Партія «Справедливість» пропонує владі, суспільству започаткувати суспільний діалог усіх політичних сил стосовно шляхів подолання кризи. У кожному регіоні — селі, місті, області. За стіл перемовин повинні сісти всі: і влада, і політики, і опозиція, і громадськість, а також просто авторитетні люди краю.

Якщо ж влада, попри наші спроби налагодити діалог і співпрацю, буде і в подальшому нехтувати нас, як це ми вже не раз бачили в Запоріжжі, Херсоні, Тернополі, Дніпропетровську тощо, тоді ми змушені будемо закликати своїх однодумців до формування лівої опозиції.

У разі повернення в діях влади до форм і методів епохи «кучмізму», ми змушені будемо критично переосмислити свою діяльність і долучатися до загальнодемократичного руху опору. Але я думаю, що всі ці сценарії будуть реалізовуватись лише після ретельного аналізу, партійної дискусії і колегіального прийняття рішення. Хотілося б, щоб сили та енергія лівих сил витрачались на розбудову країни, а не на виснажливу боротьбу.

Стан і перспективи лівих сил в Україні

Після створення Блоку лівих і лівоцентристських сил минуло більш як півроку. Життя загалом підтвердило правильність цього кроку. Проте нині діяльність об'єднаних лівих дещо незрозуміла.

Після президентських виборів наша співпраця, на нашу думку, зневоднилась, стала менш інтенсивною. У деяких партійців склалося враження, що дехто з наших союзників отримав те, чого хотів, і їхній інтерес до співпраці тихо згасає. Підтвердженням цього є те, що в багатьох місцях досі не укладено міжпартійні угоди про співпрацю, відсутня консолідація лівих сил. До речі, наші прихильники, прості члени всіх лівих партій не погоджуються з цим, хочуть активної спільної роботи.

Не скоординована теоретична, ідеологічна діяльність, не створено спільних політичних майданчиків, політклубів, не відчутна протестна робота, спрямована на захист трудових прав громадян.

Експерти констатують, що криза в лівому русі України не тільки не подолана, а вона ще й далі триває. Частина лівих партій на тлі тотального зубожіння населення чомусь вважають головними завданнями лише боротьбу з націоналізмом і націонал-фашизмом в Україні. Тож у декого складається враження, що якщо 9 травня Україна відсвяткувала День Перемоги під червоними стягами, дещо поліпшились стосунки з Росією, то для простих людей, для лівих сил вже всі проблеми розв'язано.

Ми, без сумніву, завжди відстоювали принципи добросусідства з Росією, не словом, а ділом налагоджували їх, ми за чесне відтворення історичних подій, особливо періоду Великої Вітчизняної війни. Ми проти націоналізму, націонал-фашизму в будь-яких проявах! Це наше світоглядне переконання. Але обмежуватися лише боротьбою з цими явищами, цими важливими напрямами діяльності ліві сили не можуть!

Чи замислювався читач, чому в Україні, коли запитують, як ти ставишся до Росії і мови, історичного минулого, то після ствердних відповідей тобі скажуть: а ти лівий! Ось як поверхнево люди розуміють поняття «ліві сили». Де ж тоді реалізація програмних принципів справедливості, рівності, солідарності людей праці? Що ж виходить, що для декого із лівих мільярдер зі Сходу набагато ближчий, ніж робітник чи лікар із Рівного чи Хмельницька?

До речі, Компартія Китаю на своєму з'їзді в 2002 році схвалила концепцію єдиної китайської нації і поставила завдання «підйому і запровадження національного духу». Комуністи Росії серед своїх головних пріоритетів бачать народовладдя і державність, активно використовують патріотизм у своїй діяльності. Гадаю, що ліві сили в Україні невиправдано віддають на відкуп націонал-радикалам теми національно-визвольного руху під проводом Богдана Хмельницького, замовчується те, що і перший український уряд УНР був соціалістичним, а ліва ідея взагалі в Україні вперше з'явилась на Заході країни.

Українські ліві сили мусять спиратись на своє історичне минуле, адже і Леся Українка, і Іван Франко, і Михайло Грушевський, і Володимир Винниченко дуже близькі нам за духом.

Біда лівих сил в Україні, що вони піддалися на нав'язаний країні олігархами та їхніми політичними партіями сценарій розділу України на дві частини — Схід і Захід. Вони штучно ділять Україну, завойовуючи кожен свій електорат, а лівих витісняють геть. Ліві сили не асоціюються в багатьох людей як сили, які відстоюють конституційні права, справедливість, інтереси середнього класу, борються з експлуатацією людини людиною, бідністю, вимиранням українського народу.

Я не знаю, що ми скажемо людям, коли незабаром буде реалізовуватись урядова Концепція приватизації, де передбачається розпродаж всія і всіх! Мова йде про Укрзалізницю, тепло- і гідроенергетику, Укртелеком, Одеський припортовий завод тощо.

Лівим силам слід займати тверді позиції відповідно до програмних принципів, від яких відступати не можна. Співпрацювати із владою, звичайно, можливо. Але ніколи не можна поступатися принципам.

Експерти критикують лівих за те, що ми слабо працюємо із профспілками, природозахисниками, екологічними організаціями, не підтримуємо трудові колективи в захисті їх прав, не готуємо людей, які здатні проводити акції протесту, захистити юридично права найманих працівників, дрібного й середнього бізнесу, тим паче що нині спостерігається черговий переділ сфер впливу, майна, ринків збуту.

Найближчим часом мусять активізуватися процеси самовизначення лівих і лівоцентристських сил, повернення їм ролі справжніх захисників прав людей. Ми повинні показати суспільству реальну програму відродження України, подолання бідності, формування потужного середнього класу, зупинення вимирання людей, відродження їх моральності і духовності. Вчені партії «Справедливість» уже підготували такі документи — це «Стратегеми справедливості», програма «Справедлива Україна», інші. На часі створення потужної Аналітичної ради лівих сил, яка стала б фактичним прообразом уряду лівих і лівоцентристів. Цей уряд пропонував би свої шляхи розвитку суспільства, розробляв би конкретні програми, закони тощо. Мова йде про запровадження гуманітарної експертизи в державі, економічну програму лівих, народні підприємства і кооперативи, де робітник одночасно є власником і бере участь в управлінні підприємством. Аналогічні регіональні аналітичні ради мають бути створені і в областях, і в містах, і в АР Крим.

На жаль, у багатьох громадян України склався стереотип, що ліві можуть тільки протестувати, а для декого з них статус опозиції є метою. А наша мета повинна бути інша — побудова в Україні справедливого, демократичного, високорозвиненого суспільства знань, ймення якому — новий соціалізм.

Про майбутні місцеві вибори і не тільки

Звичайно, Конституцію ніяк не обійдеш. Але проводити вибори до місцевих рад за сценарієм влади було б не зовсім правильно.

Щодо запропонованих Регіонами термінів виборів 31 жовтня, то тут тривожним є те, що територіальні та дільничні комісії слід сформувати вже до 25 липня, а це розпал відпусток. Усі партії, крім владної, не зможуть підібрати більш як 30 тисяч членів виборчих комісій у цей час. Тому вибори доцільніше проводити хоча б наприкінці листопада.

Можна погодитися із змішаною системою виборів до обласних і районних рад. На нашу думку, цей крок дасть змогу прийти в ради компетентним, діловим людям, наблизить депутатів до людських проблем, дещо знизить напруження під час формування партійних виборчих списків.

Парламенту не слід погоджуватись із пропозицією Партії регіонів стосовно відмови в участі у виборах виборчим блокам. Формування міжпартійних виборчих блоків — це органічний шлях до укрупнення політичних сил, близьких за своїми цілями і програмами. З дрібнотравчатістю, багатопартійністю слід боротись не знищенням партій, а йти шляхом їх укрупнення. Не потрібно бути провидцем, щоб зрозуміти: наступною пропозицією щодо зміни виборчого законодавства з боку влади стане підвищення прохідного бар'єра до 5—7 відсотків. І тому депутатам від БЮТ, КПУ, «НУ—НС», Блоку Литвина під час голосування за новий виборчий закон про це не слід забувати.

Категорично потрібно відкинути завеликі розміри грошових застав для учасників виборів. Якщо йти за логікою авторів нового закону про місцеві вибори, то в радах учителеві, лікареві, робітнику, пенсіонеру, студенту робити нічого. Це крок назад на кілька століть, коли, наприклад, у Шотландії до виборів допускали тих, у кого було не менш як кілька сотень овець.

Для України було б украй вигідно, щоб у фіналі всіх виборчих перегонів змагалися не праві з правими, а праві і ліві сили. Тоді буде досягнуто певного балансу інтересів громадян, враховано потреби і бізнесу, і людей найманої праці, молоді, ветеранів.

На сьогодні в Україні де-факто вимальовується дво-, трипартійна модель, де основні дійові особи — представники ліберального напряму розвитку суспільства. Такий алгоритм розвитку держави не сприяє появі потужного середнього класу, становленню соціально справедливого, громадянського суспільства. Така ситуація змушує ліві і лівоцентристські сили в Україні динамічно оновлюватись, повернутись обличчям до проблем людей, бути ближчими до суспільства, відходити від застарілих політичних догм, ставати сучасними прогресивними силами.

Станіслав НІКОЛАЄНКО,
голова Ради партії «Справедливість».

Формально наша партія підтримала чинну владу через договір Блоку лівих і лівоцентристських сил із Президентом України

ДП «Антонов» планує восени завершити сертифікаційні випробування нового літака Ан–158 *(УНІАН)*

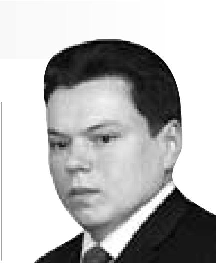

Для остаточного завершення будівництва Дарницького залізнично–автомобільного мостового переходу через Дніпро в Києві потрібно 2 мільярди гривень, *заявив міністр транспорту і зв'язку Костянтин ЄФИМЕНКО*

У НОМЕР

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Вода стане дорожчою

Хмельницька міська влада підготувала проект, відповідно до якого вже з наступного місяця плата за споживання холодної води зросте на 18 відсотків і становитиме 4,56 гривні за кубометр. Якщо в квартирі не встановлено лічильник, то родині із трьох чоловік за місяць доведеться заплатити 123 гривні. Зміну тарифів «Хмельницькводоканал» пояснює тим, що теперішні покривають витрати підприємства лише на 75 відсотків. Раніше ця різниця дотувалась із міського бюджету. Тепер таких коштів не передбачено, тому збитки компенсуватиме споживач.

Ірина КОЗАК.

ХЕРСОН

Очікується підвищення цін за проїзд у тролейбусі

З 75 копійок до гривні зросте ціна за проїзд у тролейбусі в Херсоні. Підвищення ціни відбудеться в другій половині липня.

Нині після одержання згоди на підвищення в Міністерстві ЖКГ України йде процес узгодження в Мінекономіки, Держінспекції з цін, в Антимонопольному комітеті України. За заявою директора комунального підприємства «Херсонелектротранс» Сергія Костючка, останній раз тарифи підвищувалися в 2007 році. Нинішнє підвищення пов'язане із зростанням мінімальної зарплати. За його словами, у тарифі на проїзд у тролейбусі частка зарплати співробітників підприємства становить 54 відсотки. Середня зарплата працівників «Херсонелектротрансу» — 1500 гривень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Буревій знеструмлював міста, зривав дахи і ламав дерева

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Наробив лиха шквальний вітер з дощем і в інших районах області. Зокрема у Пустомитівському залишились відрізаними від електропостачання 56 населених пунктів. Постраждали й мешканці Нового Яричева, що у Кам'янко-Бузькому районі, там підтопило 32 будинки. Люди відразу своїми силами розпочали копати канали, щоб відвести воду від помешкань.

Міністр МНС Нестор Шуфрич прибув на Львівщину і оглянув зруйновані об'єкти. Він запевнив, що найближчими днями Президента та уряду поінформують про суму збитків і будуть виділені кошти на відновлення об'єктів комунальної та приватної власності, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина ЄГОРОВА.**

Сильні зливи пройшли в Тернополі. Інтенсивність — чверть місячної норми за годину. Вулицями потоками води несло каміння, у багатьох місцях забилась каналізація, зливові стоки. Найбільше шкоди завдано мешканцям вулиці Галицької. У кількох будинках і офісних приміщеннях затоплено підвали. Наразі тут встановили мотопомпи. За словами начальника управління з питань надзвичайних ситуацій Івана Коваля, до вечора п'ятниці воду з підвалів мали відкачати. Якщо будуть звернення потерпілих про компенсацію матеріальних збитків, сказав Коваль, міськрада розгляне це питання. Дощі тривають в області два тижні, у деяких районах затоплено посіви. Град, який обрушився минулого тижня на селище Коропець Монастириського району, пошкодив покрівлі багатьох житлових будинків, соціальних об'єктів. ОДА із свого резерву оперативно виділила потерпілим шифер, цвяхи та інші потрібні для перекриття матеріали, але негода заважає ремонтним роботам, **повідомляє наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

У Івано-Франківській області продовжують з інтервалами йти дощі. Однак, як повідомили в управлінні з надзвичайних ситуацій ОДА, ріки наразі тримаються у нормі. Шкоди наробив лише потічок Черемхівка, що в селі Лісний Хлібичин Коломийського району. Рівень води у ньому піднявся на 50 см, через що підтоплено чотири селянські двори, а їх мешканців довелося відселяти. Підтоплено також два приватних житлових будинки в Івано-Франківську на вул. Польовій. Однак вчора дощ перестав, і рівень води зійшов, **повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

У Луганську вода заливає будинки у кварталі Гаєвому. Багатоповерхівки розташовані в низині неподалік річки Лугані, і сюди зливається уся дощова вода. Будинок №1, наприклад, стоїть просто в озері. Раніше працював дренажний канал, прокладений до річки. Нині він забитий сміттям. У ЖЕКу про це знають, але нічого не роблять, посилаючись на відсутність технічної можливості. А тим часом санітарна служба не виключає розвитку інфекційних захворювань. Як зазначає головний державний санітарний лікар Луганська Володимир Жданов, «частина водопровідних труб знаходиться в підвалі і в них можуть потрапляти стічні води. Існує реальна загроза виникнення епідемії черевного тифу або гепатиту». Таких прецедентів в Луганську ще не було. Поки влада думає, як розв'язати проблему підтоплення, санітарні лікарі рекомендують жителям кварталу кип'ятити водопровідну воду перед вживанням, **повідомляє наш власкор Алла АНТИПОВА.**

Біля села Середнє Ужгородського району стався підмив близько 10 метрів насипу річки Веля. Закарпатські рятувальники нині вкладають тут мішки із сипучим матеріалом. Також підтоплено 14 двогосподарств в обласному центрі та три двогосподарства в Середньому. У Мукачевому підтоплено підвальне приміщення кухні обласної дитячої лікарні. Відкачування води проводить чергове відділення рятувальної служби, **розповів «Голосу України» речник облМНС Федір Філіп.** На жаль, дощі, хай і неінтенсивні вже в обідню пору, — тривають, **повідомляє наш власкор Василь НИТКА.**

Над селом Калинівка Городищенського району пронісся смерч, **повідомила черкаський корпункт «Голосу України» сільський голова Мирослава Гребінник.**

— Стихія за хвилини вирила на сільському шляху метрові ями, позривала з будинків дахи, а з ліній електропередач та зв'язку — дроти, — розповіла вона.

Місцева влада займається ремонтом домоволодінь та дороги, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

На знімку: повінь на вулицях Львова.

Фото Маркіяна ЛИСЕЙКА (Укрінформ).

У Бердянську знайшли свій Бермудський трикутник

На старті курортного сезону рятувальники дослідили дно одного із пляжів Бердянська, що в районі так званої третьої дамби, на якому торік загинуло п'ять любителів морського купання. Вивчаючи небезпечне місце, водолази побачили справжню вирву. З'ясувалося, що за певного напрямку вітру всього за десять метрів від берега значно посилюється течія та ще й з розворотом на 180 градусів. Все це, за словами директора міського КП «Рятувально-водолазна служба» Олександра Врублевського, і призводить до трагедій. Рятувальники розмістили поряд транспарант «Купатися заборонено», на який, щоправда, рідко зважають відпочивальники. До того ж сам пляж, про який ідеться, — нічийний, і навіть рятувального пункту поблизу немає.

Всього ж у Бердянську 80 пляжів, у 47 з них є господарі, а значить — порядок, включаючи й перевірене дно.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запорізька область.

ФОТОФАКТ

Активістки жіночого руху «FEMEN» на Майдані Незалежності в столиці провели акцію на захист свободи слова в Києві.

Фото Олександра СИНИЦІ /УНІАН.

Розкрито напад на редактора газети «Коломийський вісник»

Про це на прес-конференції повідомив начальник УМВС України в Івано-Франківській області генерал-майор міліції Василь Варцаба. За його словами, правоохоронці встановили особи зловмисників, які завдали журналісту тяжких тілесних ушкоджень. Обоє раніше судимі. Одного із них, 24-річного уродженця міста Коломиї, тричі судимого, заарештовано. Інший 36-річний коломиянин — у розшуку.

Мотивами нападу на журналіста, як з'ясували правоохоронці, був намір заволодіти його особистим майном, зокрема, мобільним телефоном, на який зловмисники накинули оком, коли той купував хліб у крамниці неподалік дому.

Як уже повідомляв «Голос України», напад на редактора стався 23 березня близько 8-ї години вечора. Дем'янів повертався з роботи додому, коли до нього підійшли двоє незнайомців і почали по-звірячому бити. Зловмисники втекли з місця події після того, як на допомогу журналісту кинувся сусід по будинку. З важкою черепно-мозковою травмою Дем'яніва було доставлено до лікарні й прооперовано.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Напередодні свята ліквідували видання

Чернігівська обласна організація Національної спілки журналістів України, Асоціація регіональних засобів масової інформації, Незалежна медіа-профспілка висловили протест щодо рішення зборів співзасновників друкованого ЗМІ — Ічнянської районної державної адміністрації, Ічнянської районної ради — про ліквідацію районної газети «Трудова слава» (м. Ічня). Журналістські організації Чернігівщини у своїй заяві розцінюють рішення влади як тиск на журналістів, як перешкоджання законній діяльності газетярів та як утиск свободи слова.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Біля села Середнє Ужгородського району стався підмив близько 10 метрів насипу річки Веля

Ідем сюди щоліта помолитись...

На Рівненщині вшанують героїв битви під Берестечком

Долучитися до заходів із вшанування пам'яті героїв битви під Берестечком 1651 року закликав мешканців області голова Рівненської ОДА Василь Берташ. «Цього дня на місці загибелі і масового поховання козаків і українських селян проявімо громадянську єдність і християнську мораль як шану подвигу наших славних предків: вклонімося святій землі Берестечка, помолімось за упокій душ полеглих, запалімо в храмі свічу пам'яті, доторкнімось до козацької слави та звитяги, до витоків нашої героїчної історії», — звернувся він до земляків.

За усталеною роками традицією, урочистості із вшанування героїв Берестецької битви, чий подвиг упродовж століть надихав нові покоління українців у боротьбі за незалежність, а тому навіки вписаний у книгу пам'яті нашого народу, відбудуться 6 червня на території Національного історико-меморіального заповідника «Поле Берестецької битви», що в селі Пляшева Радивилівського району. Вони розпочнуться Божественною літургією та вселенською панахидою біля Свято-Георгіївського чоловічого монастиря за участю Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета. Після хресної ходи і покладання квітів до пам'ятника українським козакам та селянам, що на території заповідника, відбудеться народне віче.

Потому — літературно-мистецька композиція «Ідем сюди щоліта помолитись, козацьким поклонитися могилам», а на завершення — показові козацькі змагання. Впродовж дня у «Полі Берестецької битви» стоятиме почесна варта біля пам'ятника українським козакам та селянам. Гратиме військовий духовий оркестр. Дійство завершиться військовим салютом.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

ФОТОФАКТ

Учасники I II вінницького вернісажу художнього текстилю юних авторів «Світ у клаптику» залишали на пам'ять відбитки долоньок.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

Калуш врятують не гроші, а наукові проекти

90 днів, на які Калуш указом Президента України було оголошено зоною надзвичайної екологічної ситуації, проминули, але жодної серйозної проблеми досі не вирішено.

Місцеві чиновники кажуть, що причина такої бездіяльності — «відсутність наукового підходу» до вирішення калуських проблем. Досі, за словами голови ОДА Михайла Вишиванюка, «немає елементарних наукових проектів», а без них гроші, виділені Верховною Радою для проведення першочергових заходів, використовуватися не будуть. «Верховна Рада прийняла рішення виділити кошти на ліквідацію катастрофічної ситуації у Калуші. А як кинулися до виконання, з'ясувалося, що немає елементарних наукових проектів. Цифри в Калуші взяті зі стелі», — сказав голова ОДА на прес-конференції, відповідаючи на запитання нашого кореспондента. Михайло Вишиванюк також зазначив, що уже кілька разів у Калуші збиралися науковці і щоразу «вилізали нові проблеми».

— Щоб приймати управлінське рішення і використовувати бюджетні кошти, потрібен науковий підхід до вирішення калуських проблем, — наголосив Михайло Вишиванюк. — На основі цього наукового підходу мають бути відповідно розроблені проекти. Тому поки не буде проекту, розробленого нашими науковими інститутами, поки не буде експертизи цих проектів, поки їх не затвердить Міністерство регіонального будівництва, гроші не витрачатимуться, — сказав він. Голова ОДА зауважив, що робити такі серйозні великі роботи без проекту означало б «закопати гроші в землю і залишити проблеми нерозв'язаними».

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Хоч і перший, але щасливий

Родина Ковалюк з Миколаєва читає «Голос України» з першого номера. Так уже повелося: щорічно на передплату періодичних видань Віктор Володимирович і Любов Якимівна витрачають більш як півтисячі гривень. А от абонемент на розіграш надіслали вперше, і він виявився щасливим.

«Мій чоловік — пенсіонер МВС, до того, як пішов на заслужений відпочинок, працював юристом, — розповідає Любов Якимівна. — Тоді газету «Голос України» більше виписував для роботи. Щось з'явиться новеньке, приміром, у законодавстві — підкреслить, підшиє, систематизує. Пішов на пенсію, але від газети не відмовився: як і раніше читає «Голос України» з ручкою, підшиває публікації. У нас на дачі вже гори старих підшивок, але рука не піднімається їх викинути. Навіть коли чоловік лежав у лікарні, пригадую, передусім йому несли пошту. Йому й тепер телефонують колеги, консультуються з юридичних питань. Спасибі за газету і за подарунки».

На знімку: наша читачка Любов Якимівна Ковалюк зі своєю семирічною внучкою Дар'єю з подарунками.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Фото автора.

Провідному вітчизняному ядерному центру виповнилося 40 років

ЮВІЛЕЙ

Інституту ядерних досліджень (ІЯД) НАН України — провідному українському ядерному центру — виповнилося 40 років.

ІЯД було створено на базі низки відділів Інституту фізики АН УРСР, що займалися дослідженнями в галузі ядерної фізики. Першим директором Інституту було призначено академіка АН УРСР М. В. Пасічника. З 1974-го по 1983 рік директором інституту був академік НАН України О. Ф. Німець, а з 1983 року інститут очолює академік НАН України І. М. Вишневський.

Основні напрями фундаментальних і прикладних робіт ІЯД охоплюють ядерну фізику, атомну енергетику, радіаційну фізику та радіаційне матеріалознавство, фізику плазми, радіоекологію та радіобіологію. Програма досліджень інституту здійснюється в 29 наукових та науково-технічних відділах, в яких працює близько 800 співробітників, серед них один академік НАН України, три члени-кореспонденти НАН України, 41 доктор та 147 кандидатів наук.

В ІЯД функціонують унікальні ядерно-фізичні установки: дослідницький ядерний реактор, «гарячі» камери для роботи з високоактивними матеріалами, циклотрони У-240 і У-120, тандем-генератор ЕГП-10К, електронний прискорювач та інші, які дозволяють проводити широкопланові наукові дослідження і розробки.

Вчені інституту зробили вагомий внесок у світову скарбницю знань. З більшості традиційних для інституту напрямів досліджень сформувалися широковідомі наукові школи. Найбільш значних результатів було досягнуто у галузях нейтронної фізики, експериментальної ядерної фізики, теорії атомного ядра, атомної енергетики, радіаційного матеріалознавства, фізики плазми і теорії термоядерного синтезу. Низку наукових досліджень ІЯД, що отримали світове визнання, відзначено державними преміями України та преміями Президії НАН України імені видатних вчених.

З нагоди 40-річчя в інституті проводилися урочисті заходи. 31 травня на науковій сесії провідні вчені ІЯД виступили с доповідями, в яких вагомо і ємно розповіли про досягнуті успіхи з усіх напрямів досліджень інституту та окреслили перспективи їх подальшого розвитку. 1 червня на урочистому засіданні вченої ради директор ІЯД академік НАН України І. М. Вишневський розповів про історію створення інституту та основні етапи його становлення. Цікавими були виступи-спомини ветеранів — науковців і інженерно-технічних працівників, які працювали з часів заснування інституту. З теплими привітаннями і словами щирої вдячності за плідну співпрацю виступили представники інших організацій, з якими ІЯД впродовж багатьох років підтримує тісні наукові зв'язки, та з установ, витоки яких брали початок в стінах інституту. За вагомі наукові здобутки та багаторічну сумлінну працю найкращі працівники були нагороджені грамотами Президії НАН України та Інституту ядерних досліджень. 2 червня гості інституту і його співробітники мали можливість ознайомитися з науковою діяльністю окремих підрозділів і оглянути ядерно-фізичні установки.

Урочисті заходи, проведені в інституті, дали змогу пересвідчитися, що за час свого існування ІЯД став визначним ядерним центром і підійшов до свого 40-річного ювілею із значними науковими здобутками, тут працює висококваліфікований колектив вчених, які активно проводять дослідження з усіх наукових напрямів і сповнені сил та енергії для подальшої плідної праці.

Ірина КОРНЕЦЬКА.

У НОМЕР

Солотвинський солерудник: як знайти правильний вихід, щоб зберегти затоплену соляну шахту і дві алергологічні лікарні?

22 травня на ДП «Солотвинський солерудник» сталася надзвичайна подія — на майданчику шахти №8 утворилося карстове провалля, а саму шахту підтопило. Як знайти вихід? Відповідь на це питання і мала виробити міжвідомча нарада за участі заступника міністра аграрної політики України Євгена Лаврова, заступника начальника департаменту харчової промисловості Віктора Яницького, першого заступника голови ОДА Івана Бушка, керівництва району, представників МНС, профільних проектних інститутів, Держгірпромнагляду та інших структур.

Передусім учасники наради обговорили низку наболілих питань, що стосуються діяльності самого солерудника, а також консервації шахти №8.

Зі слів директора ДП «Солотвинський солерудник» (власність МінАПК України) Ярослава Батрина, ситуація не з кращих: до копальні прибуває щогодини близько 320 кубометрів води. Наразі там уже до мільйона тонн ропи — соляної ридини. Така само ситуація свого часу була і на затопленій шахті №9.

В управлінні інформації та зв'язків із громадськістю облдержадміністрації «Голосу України» повідомили, що Іван Бушко виклав принципову позицію з цього питання керівництва ОДА та облради, яка зводиться до головного: безпеки людей. З цього приводу область не раз зверталася до центральних органів влади і пропонувала — зокрема Мінагрополітики, своє бачення та шляхи виходу із складної ситуації. Та у нас доки грім не гряне, мужик не перехреститься...

Ту кількість води, що назбиралася в шахті, відкачати майже неможливо. Тим більше, на думку науковців, видалення ропи з шахти може погіршити ситуацію. Фахівці зійшлися на одній думці: шахту №8 необхідно консервувати. А як її врятувати? Саме з цього питання розгорнулася жвава дискусія. Адже консервація тягне за собою низку соціальних проблем: закриття самого солерудника і двох унікальних алергологічних лікарень: Української й обласної, аналогів яким немає у Європі! Це ще й означатиме, що сотні, тисячі хворих, — а особливо дітей та підлітків, які страждають на бронхіальну астму, буде позбавлено можливості вилікуватися.

Учасники наради не обійшли й причини, які призвели до непоправних наслідків на солеруднику. Серед них — невирішене питання фінансування у 2010 році робіт щодо проекту консервації шахти №9 та захисту шахти №8. Лунали й звинувачення на адресу директора солерудника Ярослава Батрина у бездіяльності.

Врешті, учасники міжвідомчої наради прийняли рішення: у зв'язку з ситуацією, що склалася на ДП «Солотвинський солерудник», звернутися до Президента України Віктора Януковича та Прем'єр-міністра України Миколи Азарова з проханням терміново виділити зі Стабілізаційного фонду держбюджету заплановані кошти у сумі 35 мільйонів гривень для проведення невідкладних робіт.

За результатами наради ОДА створила робочу комісію, яка здійснюватиме комплексне обстеження русла річки Тиса поблизу смт Солотвина. І ще одна логічна в таких ситуаціях заборона: до прийняття відповідного комплексного рішення вибір гравію із заплави Тиси припиняється.

Василь НИТКА.

Солотвине
Закарпатської області.

Журналістам, працівникам засобів масової інформації України

Дорогі журналісти: газетярі, телевізійники, працівники радіо та інтернет-видань!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Про журналістику часто говорять як про «першу чернетку історії» та «літературу нашвидкуруч». І з цими визначеннями важко не погодитися. Ви, справді, відіграєте роль літописців сьогодення і виявляєте неабияку майстерність у володінні словом навіть в оперативних репортажах і новинах. Та все ж таки найчастіше вживаним синонімом журналістики є «четверта влада». Іноді політики, намагаючись наговорити медійникам якомога більше компліментів, особливо в святкові дні, називають вас навіть «першою владою». Втім, визначальним, на мою думку, в цьому є не порядковий номер, а збереження головної сутності будь-якої влади — незалежності і відповідальності. Саме незалежність і відповідальність журналістики гарантують просування держави демократичним шляхом. Тож ЗМІ мусять не кокетувати, не ворогувати, не зливатися в повному єднанні з іншими трьома гілками влади, а бути вільними у виконанні свого головного завдання — тримати руку на пульсі часу, нести людям правду. І тільки правду.

Без сумніву, свобода слова в Україні стала одним з найвагоміших завоювань останніх років. І держава має докласти всіх зусиль для її непорушності. Особливо за нинішніх реалій. Проте вважаю необхідним зауважити: це вулиця з двостороннім рухом. Стан свободи слова залежить не тільки від правильних законів, але й від вимогливості журналіста до самого себе. Журналістський успіх — це, перш за все, здатність завойовувати довіру. Але раз і назавжди авторитет і довіра не даються. Кожним своїм словом, кожним телевізійним сюжетом, статтею чи репортажем ви знову й знову складаєте іспит на довіру. Утримати споєвання журналістики до рівня «добре організованої та інституйованої плітки» — важлива суспільна місія українських журналістів, яка гідна їхнього професійного покликання.

Попри всі проблеми та виклики, які сьогодні постають перед вітчизняним медіа-простором, очевидним є той факт, що українська журналістика відбулася. Я точно це знаю. Адже в ній працюють мужні, талановиті, сумлінні, віддані своїй справі люди. Дуже шкода, що в цей день я не маю можливості потиснути руки всім тим, з ким мені випала честь співпрацювати, чиї матеріали читаю чи дивлюся по телевізору, і тим, з ким ще доведеться познайомитися. Але всім — студентам журфаків і визнаним медіа-корифеям, репортерам загальнонаціональних видань і редакторам районних газет, зіркам телевізійних екранів і золотим голосам радіоефіру — я бажаю вільних думок, яскравих ідей, поваги колег, пошани читачів, глядачів та слухачів і невичерпного запасу здоров'я і натхнення.

Нехай вас ніколи не залишає задоволення від вашої професійної діяльності та впевненість у тому, що вона дуже важлива і необхідна всім нам!

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

Стрімкий час приносить багато тем

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Звертаючись до майстрів пера та мікрофона, глава парламенту відзначив, що журналіст — це професія незручна, бо журналіст завжди має все оцінювати. І з огляду на те, що ми вступили у стрімкий час змін, робота журналістів буде затребувана, переконаний В. Литвин, а сюжетів і тем буде багато. Голова Верховної Ради також відзначив, що у журналістів сильні корпоративні зв'язки, і це має бути збережено з огляду на непрості процеси у державі та світі.

Характеризуючи поточні політичні події, Володимир Литвин висловив думку, що нині треба не стільки оцінювати перші сто днів роботи нової влади, як визначати потенціал і обличчя країни на наступні п'ять-десять років. Глава парламенту звернув увагу на те, що, коментуючи законопроект про засади внутрішньої та зовнішньої політики, ухвалений парламентом у першому читанні, здебільшого говорять лише про НАТО і мову, тоді як цей закон, підкреслив В. Литвин, «визначає віхи та коридор для влади, щоб вона не гуляла у всі боки і був суспільний контроль». А говорячи про проголошення позаблокового статусу України в засадах, глава парламенту висловив думку, що сама постановка рокового питання є політична. На його думку, є всі підстави, щоб рухатися в напрямі нейтралітету, підкріплюючи гарантії безпеки держави. А у законі про судоустрій, який також нинішнього тижня парламент схвалив за основу, за словами В. Литвина, визначальним є не те, хто керуватиме судами, а розширення доступу людини до суду, система стримувань і противаг. Позитивним у цьому законопроекті, відзначив В. Литвин, є те, що пропонується встановлювати законом зарплати суддям і не нагороджувати їх жодними нагородами, допоки суддя працює на посаді, що сприятиме незалежності суддів. Водночас, коментуючи ухвалений в першому читанні законопроект про всеукраїнський референдум, глава парламенту висловив стурбованість з приводу того, що згідно з цим документом, Верховна Рада повністю усувається від імплементації рішень референдуму, що суперечить розділу 13 Конституції і рішенню Конституційного Суду.

Вітаючи журналістів із професійним святом, Голова Верховної Ради побажав їм добра, щастя і успіхів, хоча вони і працюють у непростих умовах.

Юліана ШЕВЧУК.

Свобода слова: вікна мають залишатися чистими

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Вікна — це свобода слова та інформації, тому я бажаю, щоб ці вікна завжди були чистими і прозорими, щоб ми бачили через ці вікна весь світ, а нас також бачив увесь світ», — сказав Президент у вступному слові.

Проте одне з перших запитань, поставлене журналісткою-активісткою руху «Стоп цензурі», стосувалося якраз загрози повернення цензури в країні, про перші прояви якої нещодавно заявили журналісти телеканалів «1+1» та СТБ. А оскільки журналістка була одягнена у футболку з написом «Стоп цензурі», то В. Янукович потрактував це, що на пресу сьогодні ніхто не тисне. «Те, що ви стоїте зараз у цій футболці, і те, що ви запрошуєте мене бути разом із вами, це вже говорить про те, що ми з вами однодумці. На вас ніхто не тисне і не буде тиснути. Я хотів би з вами співпрацювати і разом шукати шляхи викорінення утисків свободи слова, якщо вони є», — сказав він. Після такої відповіді журналістка попросила Президента висловитися конкретніше про оприлюднені факти цензури, на що В. Янукович пообіцяв, що тільки-но отримає відповідну інформацію, відразу ж доручить відповідним органам розслідувати ці факти.

Ще одне запитання до Президента стосувалося того, як він оцінює ту обставину, що сьогодні державний національний телеканал УТ-1 фактично узгоджує свою інформаційну політику з комерційним телеканалом «Інтер». Не заперечуючи такої можливості, В. Янукович, однак, сказав, що не знає, що тут поганого, а що хорошого. «Ви хочете сказати, що це погано?» — перепитав він у журналіста, а почувши його відповідь, що «це погано», засміявся та сказав, що для нього важливим є те, щоб ЗМІ завжди були об'єктивними і щоб вони не підтасовували свою інформацію під замовлення тієї чи іншої політичної сили, щоб люди від ЗМІ завжди могли отримати правдиву інформацію. І, наче на підтвердження своєї відкритості для преси, вислухавши нагадування журналіста Мустафи Наєма про обіцянку запросити представників ЗМІ до своєї резиденції в «Межигір'я», В. Янукович сказав: «Добре, збираємося прямо зараз, без підготовки».

Відповідаючи на запитання про факти блокування міліцією будь-яких спроб акцій протесту опозиції, чого не було в часи, коли сам В. Янукович був опозиціонером, він зазначив, що, на його думку, міліція реагує лише на протиправні дії, а не на «політичні кольори тієї або іншої політичної сили». «Міліція, як то кажуть, своєчасно убезпечує від неприємностей, оскільки є протистояння політичних сил», — сказав він. Та чи можна вважати таким «убезпеченням» дії міліції, коли вона витісняє з якогось місця представників опозиції та проводить туди само та бере під охорону прихильників влади? Відповіді на це запитання Президент так і не дав.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Спускаючись до шахти, журналіст не бере з собою диктофон. І не тому, що розмова буде «не під запис». Диктофони є вибухонебезпечним обладнанням, забороненим на кілометровій глибині, де може виділятися метан. Тому, вдягаючи спецівку перед спуском під землю, журналіст кладе до великої кишені кулькову ручку, тоненький блокнот чи кілька аркушів паперу. Таких записників, сторінки яких припорошені вугільним пилом, в архіві власного кореспондента газети по Донецькій області Ліни Кущ зберігається близько десятка. Підземний репортаж — жанр, який нечасто зустрінеш на сторінках сучасної преси. А от «Голос України» звик вести розмову із гірниками безпосередньо на робочому місці.
На знімку: Ліна КУЩ та директор донецької шахти імені Челюскінців Віктор Шипачов (праворуч) **оглядають виробки вугільного підприємства. Грудень 2006 року.**

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Журналістика — як пасіка. Так вважає власкор «Голосу України» в Чернігівській області Сергій ПАВЛЕНКО. — Щоб із слів зароджувалося-єдналося щось путяще, треба від ранку до темна трудитися. Лише тоді ти зможеш принести у редакційний вулик потрібні краплини нектару і гіркоти, і солодощів, і світла оточуючого світу, земних реалій. Бджоли постійно в пошуку, у злеті. Тож вважаю, що і журналіста підтримують у житті, годують не тільки ноги, а й крила...
На знімку: Сергій Павленко, який ще не має власної пасіки, приміряється до ремесла пасічника на садибі рідні.

Фото Олени ТКАЧЕНКО.

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко допомагає завідувачці відділу ілюстрацій «Голосу України» Анастасії СИРОТКІНІЙ дістатися берега після того, як перекинувся паром на Десні під час підготовки матеріалу про сім чудес України.

Фото Владислава МУСІЄНКА («Главред»).

Газетярі «Голосу України» у формально-неформальній обстановці

СУСПІЛЬСТВО І МИ

Певне, нема такого виду наземного транспорту, який би не опанував наш власкор у Полтавській області Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ. Любов до техніки «у мирному житті» допомагала нашому колезі і в журналістській роботі. Адже кар'єру фотокореспондента, а потім кореспондента відділу сільського господарства новосанжарської районної газети «Червоний прапор» йому «допомагали» робити спершу мопед «Карпати», а потім редакційний мотоцикл «Дніпро» і власний «Запорожець». Та що там «Запорожець»! А ось цей транспортний засіб власноруч сконструював наш читач — житель села Стовбина Долина Новосанжарського району Полтавської області Михайло Попов. І одним із перших його теж випробував наш колега.

Фото Дмитра СКОБЕЛЬСЬКОГО.

Для кожного журналіста бальзам на душу, коли відкриває щось цікаве, нове, досі невідоме нікому.

Наш власкор у Черкаській області Лідія ТИТАРЕНКО, потрапивши кілька років тому на закинутий хутір Кличкове, дізналася, що рід уславлених українських спортсменів братів Кличків починається саме звідси, з давніх козацьких земель.

Тут, на початку XX століття, розповіли старі хуторяни, жило два міцних господарі, брати Клички, Петро і Ярофей. Мали вони чимало землі, водяні млини і худобу. Пошуки журналістки в архівах, спогади інших старожителів підтвердили: ті заможні селяни-хлібороби Клички були прадідами Віталія та Володимира. Про це й розповіла на сторінках «Голосу України» наш власкор.

За ініціативою Лідії Титаренко у селищі Вільшана Городищенського району, до якого належить хутір Кличкове, поставили пам'ятний знак легендарним дідам-прадідам. Вона також підказала місцевим краєзнавцям відкрити у старовинній оселі музей-світлицю родоводу братів Кличків. Головне місце в експозиції зайняли архівні матеріали, зібрані Лідією.

На цю урочисту подію приїжджав у Вільшану Віталій Кличко. Чимало побаченого і почутого у селищі було для нього також відкриттям. Адже він вперше ступив на прабатьківські стежки. Ось тоді наша журналістка й подарувала шанованому гостю козацьку лляну сорочку від імені земляків.

Всесвітньо відомий спортсмен був надзвичайно схвильований і зустріччю з черкащанками, і подарунком. Це була, зізнався, його перша вишиванка у житті. Як бачимо, сорочка, вигаптувана і подарована від щирого серця, приносить Віталію удачу. Хай буде так завжди!

А Лідія Титаренко разом із вільшанцями готується до нового приїзду «свого» непереможного чемпіона. Вона навіть написала чудову пісню про братів Кличків, яка називається «Гордість України».

Нещодавно у телефонній розмові з дослідницею свого родоводу Віталій Кличко повідомив, що прибуде на Черкащину разом з братом, батьком, своїми дітьми. Щоб вони також побачили і відчули, де виростав, звідки набирався сил і духу їх козацький рід!

Фото Сергія КАНДИЧА.

Нехай читачі не дивуються: журналісти жартують постійно. Особливо у «Голосі України». Без капусників у редакції не обходиться жодна зустріч Нового року. Ця світлина зафіксувала мить одного з капусників. У головних ролях — Віталій ЖЕЖЕРА та Володимир КОРОЛЮК в образі Тараса Шевченка: «Борітеся — поборете!»

На футбольному полі журналістки «Голосу України» не пасують перед редакторатом: жіноча футбольна збірна здобула-таки нелегку перемогу!

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Служити журналістиці — так само, як і в морському флоті — справа нелегка і вельми серйозна. Крім того — виключно для тверезо мислячих людей, вважає кореспондент «Голосу України» в Севастополі Микола МАГДИЧ. Але інколи — зазвичай на свої професійні свята — акули пера і морські вовки дозволяють собі на хвилинку-другу забути про серйозність...

Фото Василя БАТАНОВА.

Кілька років тому мене запросили у поїздку польськими Карпатами. Звичайно, я не могла пропустити такої можливості. Тим більше, що до Другої світової війни там жили українці. Одним з пунктом програми була посадка так званого медіа-лісу. Купа дітей з сусідніх сіл, українські журналісти, які брали участь у поїздці, та польські лісівники разом садили саджанці. Один з саджанців був особливим — його насіння освятив Папа Римський Бенедикт XVI. Коли голова місцевого лісничого господарства подивився на натовп журналістів, щоб вибрати когось для «особливого саджанця», я подумала: «Тільки б це була я!». І мені пощастило! Шкода тільки, що про подальшу долю мого дерева я нічого не знаю.

Тетяна ПАСОВА.

Під час підписання договору про співробітництво між Харковом і Санкт-Петербургом 2008 року. У кріслі вождя світового пролетаріату В. І. Леніна у Смольному наш харківський кореспондент Микола КОСИЙ. Саме у цьому кріслі Володимир Ілліч писав свої революційні промови, приймав товаришів і підписував багато нелюдських документів...

Газетярі «Голосу України» у формально-неформальній обстановці

Попросив секретаря райкому, щоб журналістів не залучали до обробітку цукрових буряків, силосування та інших сільгоспробіт...

Іноді події чи ситуації в одну мить повертають нас на кілька десятиліть назад — у час, коли все було інакше і... краще! Бодай тому, що ми були молоді. Так і цього разу: нишпорячи в Інтернеті, натрапила на власне дівоче прізвище та назву райцентру, де працювала у місцевій районній газеті «Радянське село» — нині «Ружинська земля», що на Житомирщині. Вона надрукувала спогади її редактора у 70-ті роки минулого століття Олександра Івановича Митюка. Серед іншого він згадав і про мене. Та річ не в тім. Прочитавши його спогади, подивувалась, як точно до деталей він передав дихання і настрої того часу, деталі, що про них навіть герої його оповіді самі про себе не завжди пам'ятають.

Талановиті — усі!

Олександра Івановича Митюка немає з нами вже 16 років. Але його досі згадують добрим словом усі, кому пощастило з ним працювати. Для мене, випускниці десятирічки, котра мала, на думку багатьох, нездійсненну та незбагненну для сільської дівчини мрію — стати журналістом, співробітники районки здавалися мало не богами, до яких не дістатися. До університету з першого разу не вступила, бо забракло «балів і надрукованих матеріалів», то деякий час працювала піонервожатою. Саме тоді доля підкинула подарунок — зустріч з редактором районної газети Олександром Івановичем Митюком. Сам він (неймовірно!) написав про це так: «На якихось зборах піонервожатих чи комсомольських конференції я слухав виступ старшої піонервожатої Зарудинецької середньої школи Валі Іщук, яка вразила мене логічною і простою, вільною мовою, не закутою в лещата попередньо написаної промови. Після коротенького знайомства запросив дівчину в редакцію і відразу запропонував їй роботу літпрацівника» (була тоді і така посада! — **Авт.**).

Не буду цитувати компліменти Олександра Івановича на мою адресу, скажу лишень, що коли я насправді щось умію робити в журналістиці, то багато чим завдячую саме йому. І тодішнім колегам, які мене, ще зелену, навчали не лише житейської мудрості, а й того, що, власне, є — газета. І не лише мене, а й інших «літпрацівників» без журналістської освіти, оскільки випускники журфаку не поспішали їхати в районки. Тому Олександр Іванович добирав колектив з випускників шкіл, молодих спеціалістів, які працювали в районі — вчителів, бібліотекарів або просто тямущих, навчаючи їх, як кажуть, рука в руку. Сам він написав про це так: «Приймали на роботу здібну молодь, випробовували, вчили, як могли. Не завжди, щоправда, потрапляли в «ціль» одразу, але деким можна пишатися». У його спогадах усі без винятку тодішні співробітники газети — таланovиті: Іван Романюк, Петро Вовк, Анатолій Кащук, Іван Заїка, Василь Вацик, Віра Остапенко, Сергій Рейда, Геннадій Шкляр, Борис Остапенко, Галина Кругляк... І таки справді: Борис Остапенко видав збірку віршів, а Геннадій Шкляр — відомий письменник, котрий пише на теми містечкового життя.

Помилки в газеті були, є і будуть

Це його, Олександра Івановича, наука: газета — істина в останній інстанції після того, як справедливість не встановили сільрада, голова колгоспу, суд чи райком партії. Для нас це насправді багато означало, а передовсім величезну професійну відповідальність за друковане слово. Котре, як часто повторював наш редактор, може звеличити, а може й убити. Тому ганяв молодь, як сидорових кіз, вимагаючи точності фактів, викладених у матеріалах, і нещадно караючи тих, хто недоперевірив, чи повірив комусь на слово (догани та мінус три карбованці з гонорару!). «Помилки в газеті були, є й будуть, — казав він, — але давайте їх робити якомога менше, пам'ятаючи, що за ними — не лише повага й довіра читачів, а й чиїсь конкретні долі».

Було таке: один з літпрацівників написав у якомусь зв'язку про фронтовика, заслужену людину, що той, «на жаль, уже помер». Після того до редакції завітав він сам — здоровісінький: «З одного боку, дякую за замітку, бо навіть подумати не міг, як багато людей занепокоїлися моєю «смертю». Але я все-таки живий!» Неважко уявити, на які горіхи одержав від редактора автор замітки. Утім, він спробував виправдовуватися, мовляв, буває: «Що тут такого?». «Якщо хочете знати, що, то давайте надрукуємо, що ви померли!», — розгнівався Олександр Іванович. Такий аргумент переконав...

Але коли хто з нас видавав на шпальтах щось путнє, то були ми справжніми героями дня. Завдяки редактору, який так нахвалював писанину, ніби літпрацівник написав, щонайменше, збірку оповідань: ми всі були для нього талановитими! Що дорогого коштувало, адже він сам був для нас беззастережним авторитетом. Передовсім тому, що не лише умів писати, а й цінував написане навіть такими зеленими журналістами. І коли ми все-таки вступали на журфак, то радів цьому не менше від нас. Тоді мені уявлялося, що саме таким і мав бути справжній редактор газети. І нині — 40 років потому — ця думка не змінилася!

Олександр Іванович став першим у Ружині членом Спілки журналістів СРСР. Знову-таки — зі спогадів — дізналася, що він завжди стежив за нашими долями та професійними успіхами і пишався, що, випурхнувши з «Радянського села», його підопічні пізніше працювали в республіканських газетах, журналах і на радіо.

І лише зі спогадів, надрукованих нині, я дізналася, що Олександр Іванович починав з фронтової газети, працював у різних редакціях. Ось що він записав згодом: «Крім завдань, які любив давати редактор, убиваючи в зародку будь-яку ініціативу, я взяв під власну опіку літературний розділ районки, а потім офіційно керував літературним гуртком і випускав літсторінку, намагаючись побудувати її хоч раз на місяць винятково з матеріалів початківців-земляків».

Заголовки власноруч вирізував з лінолеуму

Олександра Івановича призначили редактором газети після того, як її попередній керівник — Анатолій Іванович Бондаренко переїхав до Києва. «Даючи згоду очолити редакцію районки, я попросив Олександра Лазаровича (перший секретар РК КПУ. — **Авт.**), аби мене не посилали на доїння корів, посівну, боронування тощо. Щоб редакційних працівників і поліграфістів не залучали до обробітку цукрових буряків, силосування та інших сільгоспробіт. Я не відмовлявся проводити звітно-виборчі збори в колгоспах і парторганізаціях, інших важливих заходах. Так домовились, і «перший» своєї обіцянки не порушував. У редакції, як міг, створював творчу обстановку, намагався, щоб газета була такою, як за Бондаренка, або схожою, чи навіть кращою...

...Кожен номер газети ми намагалися робити якомога кращим. До матеріалів літературного характеру або гарної свіжої думки я власноруч вирізував заголовки з лінолеуму. Змінили методику нарахування гонорару, завели в редакції дві книги: «Кращих матеріалів» і «Гірших матеріалів», що поліпшило ставлення працівників до виконання завдань, вияву ініціативи. Характерно, що Таран, який безпосередньо відповідав за газету як секретар райкому, в нашу діяльність не втручався прискіпливо, тільки нагадував, «що газета мусить бути більш партійною». Та на це я не дуже зважав».

У післямові до спогадів Олександра Івановича Митюка його син — учитель фізики Ружинської гімназії Віктор Олександрович Митюк написав: «З дитинства я спостерігав, як народжується газета, як дбайливо ставляться до свого витвору усі співробітники редакції і друкарні. У ті часи районна газета була важливим інструментом у житті району. Її роль була не просто важливою: часто її матеріали спричиняли серйозні зміни в житті багатьох людей. Достатньо було однієї критичної кореспонденції про керівника-грубіяна чи про вади в роботі, щоб поставити людину на «місце», або позбавити посади. Авторитет багатьох колишніх редакторів і літпрацівників здобувався добротними матеріалами, надрукованими в газеті. З нашої районки вийшло чимало журналістів — справжніх майстрів слова, які продовжували свій шлях в обласних і республіканських виданнях».

Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімку: журналісти «Радянського села» після чергового комуністичного суботника ***(редактор Олександр Митюк — четвертий ліворуч).***

Фото надане газетою «Ружинська земля».

Воїн слова. І цим усе сказано...

Редактора Городоцької районної газети «Народна думка» Мирослава Малахівського нагороджено орденом «За мужність» ІІІ ступеня

Зазвичай такі нагороди отримують ті, що долають вогонь, воду чи дають відсіч нападникам — одне слово, ризикують в ім'я порятунку інших. Професійна діяльність журналіста Мирослава Малахівського — це суцільний ризик. День у день, рік у рік він «ходить лезом ножа», «грається з вогнем» і т. п. До нього як журналіста і депутата районної ради звертаються тоді, коли у пошуках порятунку всі пороги вже було оббито — і надаремно. Або ж звертаються, обминаючи силові й правоохоронні структури: «Нам казали, що тільки ви можете допомогти...». Газета, котру він очолює вже двадцять років, стала своєрідним форпостом справедливості, попри те, що можливості районки та її журналістів все-таки обмежені, а засобів тиску на них — багато. Значно легше бути сміливим і принциповим журналістом, коли за твоїми плечима — солідне незалежне видання з певними важелями впливу. У розпорядженні Мирослава — лише слово, воно для нього — і спис, і забрало, і біль, і перемоги. В його послужному списку — чимало таких перемог над злом, котрі, здавалось би, під силу лише великій журналістській раті...

Він народився селі Переможному. Промовиста назва малої батьківщини зобов'язує. У 1996 році Мирослав першим серед журналістів розпочав розслідування про трагічну загибель у слідчому ізоляторі УСБУ у Львівській області мешканця Городка Юрія Мозоли. У того «вибивали» зізнання у страшних злочинах, котрі насправді скоїв сумнозвісний вбивця-маніяк Оноприєнко. Слідство і розгляд справи у суді тривали довго. Бувало, батьки Юрія Мозоли відмовлялися брати участь у судовому розгляді, коли там був відсутній їх головний захисник — Мирослав Малахівський. Лише 2000-го року винуватці сіли на лаву підсудних, але справедливість, як продовжував наголошувати у своїх публікаціях журналіст, не восторжествувала сповна, адже батьків убитого чоловіка не визнали потерпілою стороною. Врешті до Городка прибула Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Ніна Карпачова. За її позовом батьків було визнано потерпілими і стягнуто на їх користь значні суми: 80 тисяч гривень із УСБУ та 50 тисяч із обласної прокуратури. Автора публікацій попередили: «А ти не боїшся? В тебе ж дочка росте». «Якщо з дочки хоч волосина впаде, усіх уб'ю», — пригрозив журналіст. безстрашність оцінили на маргінесі. Місцеві білякримінальні «елементи» навіть зізналися: «Хлопці тебе заповажали — не злякався».

У 2002 році Мирослава Малахівського першого в Україні нагородили Почесною грамотою Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини «за особисту мужність, проявлену у висвітленні правди про невинно убієнного Юрія Мозолу, яка сприяла торжеству справедливості та верховенству прав людини». Вітаючи нашого колегу із наступною високою нагородою орденом «За мужність», Ніна Карпачова наголосила, що журналістові вдається захищати права людей завдяки принциповості й непідкупності.

— Моя мама, помираючи у 58 років на моєму плечі, сказала: «Не зрадь перед собою і Богом», — ділиться Мирослав.

Материнський заповіт для нього — найвища святість. Була спроба підкупити сміливця. У відповідь той почав глузливо перелічувати на пальцях, скільки коштує його мовчання: мільйон, два, три, чотири... Якось правдошукача жорстоко побили. Іншим разом районні правоохоронці спробували приборкати журналіста... кайданками. Вдягнули на руки, повезли у райвідділ міліції, а там — уже готова «справа» з іменами понятих, свідків. Мовляв, був нетверезим за кермом. Добре, що знайшовся у райвідділі порядний міліціонер — дозволив зателефонувати. Пригода мала трагікомічне продовження: двоє міліціонерів, котрі вдягали кайданки, прийшли благати, щоб Мирослав таки підписався, що був... нетверезим, бо інакше їх звільнять із служби. А вони ж бо виконували наказ начальства. Було б смішно, якби не сумно.

У 2004 році Мирослав Малахівський опублікував серію матеріалів про ДТП, під час котрої загинув юнак. Кримінальну справу було закрито, але після втручання журналіста вона була доведена до суду, і винуватця покарали. У 2005 році журналіст став на захист громади села Братковичі, комунальну власність котрої хотів прихватизувати колишній голова колгоспу, що став бізнесменом. Розплата не забарилася. Та винуватим суд визнав... народний часопис. Газету зобов'язали відшкодувати моральну шкоду — 20 тисяч гривень «потерпілій» стороні та ще й вибачитися перед родиною бізнесмена. Понад два роки тривав судовий процес у Личаківському районному суді м. Львова. Вже в апеляційному порядку його рішення було скасовано. Втрутилися Ніна Карпачова, на захист колеги стала обласна організація Спілки журналістів.

Загалом проти Малахівського городоцькі правоохоронці порушували дві сфабриковані кримінальні справи, тричі журналіст захищався у судах. Він не втомлюється боротися за істину. Нині став на прю проти судді одного із львівських обласних судів. Сили — аж надто нерівні, та справедливість — понад усе. Жодного разу він ані на півкроку не поступався правді. І тому саме його серед чималої когорти журналістів області Ніна Карпачова запросила до співпраці у новоствореному Львівському представництві Уповноваженого з прав людини. Воїнові слова, лицареві без страху і докору довіряють і посадовці, і читачі з глибинки.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

На знімку: Мирослав Малахівський — редактор газети «Народна думка», депутат Городоцької районної ради.

Фото автора.

У 2002 році Мирослава Малахівського першого в Україні нагородили Почесною грамотою Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини

Канцлер Німеччини висунула в президенти свого заступника

Новим президентом Німеччини може стати заступник голови Християнсько-демократичного союзу Крістіан Вульф, що очолює уряд Нижньої Саксонії. Опозиція має намір висунути альтернативного кандидата в президенти.

Рішення про висування кандидатури 50-літнього політика напередодні прийняла правляча коаліція разом із Християнсько-соціальним союзом і Вільною демократичною партією. «Він буде прекрасним федеральним президентом», — відрекомендувала свого заступника по ХДС канцлер Ангела Меркель.

Місце президента країни стало вакантним після того, як колишній глава держави Горст Келлер несподівано для всіх подав у відставку. Своє рішення політик прийняв після скандалу, що вибухнув навколо його висловлювань про місію німецьких солдатів в Афганістані. «Суспільство поступово приходить до розуміння того, що така країна, як Німеччина, з її орієнтацією на зовнішню торгівлю і її залежністю від зовнішньої торгівлі, повинна знати, що у випадку сумнівів, надзвичайної ситуації необхідними є й воєнні операції для того, щоб забезпечити наші інтереси», — заявляв глава держави.

Опозиція в особі «зелених» і соціал-демократів має намір поставити на голосування кандидатуру свого претендента — 70-річного екс-главу відомства з архівів міністерства держбезпеки НДР Йоахіма Гаука. Вибори президента відбудуться в парламенті 30 червня.

Ірина КОРНЕЦЬКА.

ФОТОФАКТ

В Італії урочисто відзначили 64-й День Республіки
Photoshot/Укрінформ.

ФОТОФАКТ

Більше 300 будинків згоріло в результаті великої пожежі в Джакарті. Майже 2400 чоловік залишилося без даху над головою.
Фото Синьхуа/Укрінформ.

Путін потрапив у ДТП: з-під авто прем'єра Росії раптово почав іти дим

У Москві на Кутузовському проспекті сталася невелика ДТП за участю автомобіля прем'єра РФ Володимира Путіна. У машині, в якої було пошкоджено колесо, перебував сам прем'єр. Володимир Путін не постраждав.

Як розповів журналістам очевидець Роман, «не було видно, що там конкретно сталося». «Пішов дим. Усі машини почали оточувати цей «Мерседес», вибігла охорона із джипів, оточили прем'єра, пересадили його», — сказав він.

Як розповіло РІА «Новини» джерело в одній з російських спецслужб, причиною поломки, очевидно, був металевий предмет розміром 10 на 12 сантиметрів. «Він не залишився усередині балона, його не знайшли. Іншого зовнішнього впливу на колесо не було», — сказав співрозмовник агентства.

Однак співробітникам ДІБДР і працівникам міських служб не вдалося знайти предмет, який пошкодив колесо службового автомобіля прем'єр-міністра Росії Володимира Путіна.

Як передає «Інтерфакс», одразу після інциденту на Кутузовському проспекті «відповідальні особи від ДІБДР та інших структур» провели спільне обстеження району місця пригоди. Метою перевірки був предмет, який міг стати причиною пошкодження колеса машини. Однак вона закінчилася безрезультатно.

Керівник прес-служби ФСО Сергій Дев'ятов розповів журналістам, що інцидент із машиною прем'єра був випадковістю.

«Перевірка поломки колеса була проведена фахівцями, і жодного злого наміру вони не виявили», — зазначив він. Дев'ятов додав, що в колесо машини прем'єра «потрапив широкий металевий предмет, унаслідок чого автомашина змушена була зупинитися».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Більш як 100 чоловік живцем згоріли в Бангладеш

Велика пожежа в найнаселенішому районі столиці Бангладеш Дакки спалахнула після вибуху. За офіційними даними, причиною пожежі став вибух трансформатора, після чого вогонь дуже швидко поширився практично на весь район. Його жертвами стали більш як 100 чоловік. Однак місцева влада підкреслює, що це лише попередня цифра. Очікується, що загиблих буде значно більше. Річ у тім, що значну кількість постраждалих доставлено в лікарні у тяжкому й навіть критичному стані.

Серед жертв пожежі багато жінок і дітей. Крім приватних будинків вигоріли не менш як 20 багатоквартирних. На місці події працюють рятувальники.

У НОМЕР

Новим прем'єром Японії обрано засновника Демократичної партії Наото Кана

Через 10 років засновник нині правлячої Демократичної партії Японії Наото Кан повернувся в крісло її голови, автоматично ставши новим прем'єр-міністром країни. Тепер колись найпопулярнішому політикові держави треба буде розв'язати непросте завдання й урятувати рейтинг демократів, що впав через невиконання передвиборних обіцянок екс-главою уряду Юкіо Хатоямою. Зокрема, йдеться про рішення японської влади залишити американську військову базу «Футенма» на острові Окінава, про що писав «Голос України».

Склад своєї команди Кан оголосить найближчими днями

Справжність оприлюднених стенограм під сумнівом

Полковник ВПС Польщі Бартош Строїнський, запрошений до Москви для консультацій у ході розшифровки даних чорних ящиків літака Ту-154, який розбився під Смоленськом, заявив, що опубліковані стенограми — не ті, під якими він ставив свій підпис. **Про це повідомляє польський телеканал «TVN24».**

Як заявив Строїнський, його запросили в Москву як людину, що мала досвід роботи з літаками Ту-154 — він літав на цих машинах, перебуваючи на службі в 36-му спеціальному транспортному полку ВПС Польщі. За його словами, свій підпис під розшифрованими записами переговорів у кабіні загиблого літака він поставив наприкінці квітня.

Строїнський запевняє, що документа, переданого російською стороною 31 травня й опублікованого в Польщі 1 червня, він не підписував. Отже, Росія передала Польщі якусь іншу стенограму. Опублікована польською стороною стенограма датована 2 травня. Прізвище Строїнського в документі є, однак його підпису нема.

Одним з різночитань, відзначених Бартошем Строїнським після прочитання опублікованої версії розшифровки, стало твердження, що перед падінням у кабіні літака перебував шеф дипломатичного протоколу МЗС Польщі Маріуш Казана. За словами Строїнського, у підписаній ним версії документа присутність у кабіні Казани підтверджено не було.

Тепер усе залежить лише від України

Наш співрозмовник — директор турніру УЄФА «Євро-2012» в Україні Маркіян Лубківський.

— Маркіяне Романовичу, Місцевий організаційний комітет (МОК) «Євро-2012 Україна» створено майже рік тому. Однак чимало наших співвітчизників ще й досі не зовсім чітко розмежовують функції МОК з функціями Нацагентства, чи то інших державних структур. У чому специфіка діяльності органу, який ви очолюєте?

— МОК — це дочірня структура Федерації футболу України, а підпорядкована вона напряму УЄФА. Таким чином, Місцевий оргкомітет виконує функцію своєрідної ланки між УЄФА та українською владою. Наші фахівці здійснюють моніторинг за дотриманням стандартів УЄФА під час підготовки інфраструктури, роз'яснюють вимоги цієї авторитетної міжнародної організації, допомагають дотримуватися цих вимог, контролюють графік виконання робіт на об'єктах Євро-2012. Загалом МОК та УЄФА розробляють та впроваджують 57 проектів спільної відповідальності, серед яких співпраця з приймаючими містами, управління стадіонами та аеропортами на час проведення турніру, організація роботи транспорту, забезпечення безпеки та правопорядку, розміщення цільових груп УЄФА, залучення волонтерів, функціонування тренувальних баз для команд, проведення промоційних та передтурнірних заходів і багато інших.

— Тобто, ви координуєте свої дії з відповідальними за Євро—2012 в урядових структурах?

— У МОК склалася конструктивна співпраця з новою владою, яка демонструє високий рівень мотивації у підготовці до чемпіонату Європи з футболу 2012 року. Оскільки МОК виконує функцію своєрідного ока УЄФА в Україні, наша найважливіша мета — це безперервний моніторинг просування підготовки до Євро. А також своєчасне й об'єктивне інформування УЄФА щодо успіхів і невдач України на цьому шляху. А це, як ви самі розумієте, неможливо без постійної взаємодії з відповідальними за підготовку і проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року в Україні. Варто зазначити, що злагодженість дій всіх учасників процесу підготовки турніру є запорукою успішної реалізації проекту Євро. Тому важливо й надалі розвивати співпрацю між усіма задіяними сторонами. Водночас і УЄФА, і МОК, зокрема, надають урядові необхідну допомогу, діляться знаннями та досвідом для успішної реалізації проекту Євро— 2012.

— На думку УЄФА, в Україні інфраструктура ще не дотягує до задоволення потреб турніру. Які об'єкти найбільше непокоять УЄФА сьогодні?

— В УЄФА занепокоєні затримками з підготовки інфраструктури, які мали місце в минулому. Тому надолуження відставання від графіків, зокрема будівництва стадіонів у Львові та Києві, — першочергове завдання України. Не менш нагальним є розширення й модернізація аеропортів у чотирьох приймаючих містах, адже вони будуть першими точками контакту наших гостей з Україною. Вкрай важливим є застосування планів мобільності та транспортного забезпечення в кожному приймаючому місті для обслуговування пасажиропотоку під час турніру. На сьогоднішній день ці плани або відсутні, або недостатні. Актуальною залишається й проблема розміщення гостей турніру — цільових груп УЄФА та вболівальників. Україна має завершити будівництво всіх готелів, що були обіцяні й гарантовані приймаючими містами, зокрема ті, що перебувають у зоні низького й помірного ризику.

— Мабуть, до цього проблемного переліку належать і вітчизняні автошляхи...

— Комфортні авто- та залізничні шляхи, зокрема між приймаючими містами, — одна з передумов успішного проведення турніру. Загалом в УЄФА переконані, що майбутнє України в реалізації її транзитної ролі, забезпеченні безперебійного і швидкого руху в усіх напрямах. На сьогодні у кількісному та якісному сенсі стан українських транспортних шляхів незадовільний. Окрім цього, УЄФА непокоїть робота пунктів митного та прикордонного оформлення. Треба забезпечити максимально спрощений та комфортний перетин українського кордону великою кількістю людей. За існуючих процедур це поки що видається доволі проблематичним.

— Від скептиків уже неодноразово доводилося чути про сумнівну компенсацію єврооб'єктів, зокрема таких, як стадіони. Чи не стануть вони і справді непосильним фінансовим тягарем для України після турніру?

— Справді, у світі існують приклади того, як найсучасніші спортивні споруди, по суті, кидають напризволяще після закінчення великої спортивної події. Саме це і спонукає, як ви кажете, скептиків порушувати цю тему. Бо ні для кого не секрет, що вартість будівництва та утримання стадіонів непросто компенсувати. Хочу наголосити: для УЄФА важливо, щоб стадіони та аеропорти, які буде споруджено, мали висококомпетентне управління. Тому потрібно вже сьогодні розробляти концепції їх подальшої експлуатації та готувати команди кваліфікованих менеджерів. До речі, наші колеги в УЄФА витрачають значні кошти на залучення фахівців з управління аеропортами, громадським транспортом, щоб не лише одержати експертні оцінки, а й допомогти Україні вибудувати у себе згадані складні управлінські системи.

— Та попри всі проблеми, ви повернулися з останнього засідання наглядової ради УЄФА «Євро-2012» з добрими новинами, чи не так?

— Під час засідання наглядової ради УЄФА «Євро-2012», яке відбулося 2 червня у штаб-квартирі Союзу європейських футбольних федерацій, відбулася дуже предметна розмова, під час якої було детально проаналізовано не лише стан підготовки інфраструктури, але й операційна складова проектів Євро. Зокрема, справді було відзначено позитивні зрушення у процесі підготовки інфраструктури України до чемпіонату Європи з футболу 2012 року. Водночас УЄФА закликала українську сторону консолідувати зусилля, а також діяти за чітким планом подальших кроків і не зволікати з прийняттям необхідних рішень. У ході засідання Мішель Платіні наголосив, що на ньому лежить величезна відповідальність перед усією футбольною громадськістю Європи, а представники України запевнили, що поділяють цю відповідальність. Тому важливо, щоб процес підготовки відбувався злагоджено і динамічно. Попереду два роки копіткої, напруженої роботи. І я постійно наголошую на тому, що все залежить лише від нас. Не можна допустити ні дня зволікання. Справді, перед українською стороною стоїть складне, але посильне завдання: сумлінно дотримуватися строків виконання всіх робіт, зокрема на стадіонах та в аеропортах.

— Тобто, Україна на правильному шляху до проведення європершості?

— Треба розглядати Євро як унікальний шанс раз і назавжди змінити нашу країну зсередини. Сьогодні Україна має всі можливості належно підготуватися до чемпіонату. Єдиний наш суперник — це час, якого катастрофічно не вистачає.

Чемпіонат Європи—2012 — це фестиваль, грандіозний проект, який ми маємо реалізувати всі разом. І для забезпечення його успіху всі причетні до організації турніру повинні мати високу мотивацію до роботи над проектом.

Цей турнір буде якщо не продовження, то початок великого шляху для України.

Розмову вів
Антон ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ.

В УЄФА занепокоєні затримками з підготовки інфраструктури, які мали місце в минулому

7—13 червня Україну відвідає місія МВФ для зустрічей із владою (*Укрінформ*)

Понад мільярд гривень податків і зборів надійшло до зведеного бюджету Івано-Франківщини за п'ять місяців цього року — на 46 млн. більше, ніж за відповідний період року минулого, *інформує наш власний кореспондент Дарина Назарчук.*

У НОМЕР

Залізничні квитки подешевшають

Південно-Західна залізниця визнала претензії Антимонопольного комітету України справедливими і привела до обгрунтованого розміру комісійний, який стягувався за послуги з оформлення і повернення проїзних квитків від 20 січня цього року.

Прес-служба Антимонопольного комітету України поінформувала, що комісійний збір під час купівлі квитка зменшено з 12 до 10 гривень, а при поверненні невикористаного квитка — з 16 до 10 гривень. Нові тарифи вже почали діяти. Нагадаємо, такі рішення стали наслідком розслідування справи щодо встановлення Південно-Західною залізницею завищених рівнів рентабельності на ці види послуг — 44 і 70 відсотків. Наразі рентабельність послуги з оформлення квитка становить — 20 відсотків, а з повернення невикористаного квитка — 13.

За словами голови Антимонопольного комітету Олексія Костусєва, оскільки вимогу його відомства задоволено, штрафні санкції на Південно-Західну залізницю не нараховуватимуть. Крім того, на розгляді у комітеті перебувають аналогічні справи щодо послуг Донецької, Львівської, Одеської, Південної і Придніпровської залізниць. І Олексій Костусєв має рацію, стверджуючи, що зниження комісійного збору заощадить людям десятки мільйонів гривень.

Сергій МИКОЛАЄВ.

ЗАПОРІЖЖЯ

Металурги захищають відвали, без яких зупиняться заводи

Після рейдерського (а саме так кваліфікують у Запоріжжі останні події у Балці Середній) захоплення відвалів трьох найпотужніших металургійних підприємств міста — «Запоріжсталі», «Дніпроспецсталі» та феросплавного заводу, на підприємствах відбулися мітинги, організовані профспілками.

Нагадаємо, що в четвер, 27 травня, співробітники міліції відтіснили з відвалів, куди звалюють відходи металургійного виробництва з 30-років XX століття, і заводську охорону, і робітників. Причина банальна: відвали — справжній клондайк для «скарбошукачів» XXI століття — за рік тут добувають металобрухту на сотні мільйонів гривень. У свою чергу, голова облдержадміністрації Борис Петров повідомив, що через відрядження до Львова (на засідання Ради регіонів) він був просто поставлений перед фактом і зажадав пояснень. «У телефонному режимі начальник ГУ МВС у Запорізькій області повідомив мені, що у Балці Середній відбувався слідчий експеримент, — заявив Борис Петров на прес-конференції у Мелітополі. — Зараз я очікую письмових пояснень від ГУ МВС і обласної прокуратури».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

На заводі — люди з автоматами

У Ладані Прилуцького району біля прохідної заводу з виготовлення пожежних машин був проведений мітинг, викликаний діями силових структур, представники яких з автоматами почали виконувати контрольні функції у рамках порушеної кримінальної справи.

— Люди висловили обурення їх діями, — говорить селищний голова Святослав Стеценко. — Адже ладанці непокояться, що втратять пристойний заробіток, замовлення.

Останнім часом у Ладані налагодився випуск пожежних автівок, що сприяло зайнятості населення. До цього противпожежне виробництво кілька років лихоманило.

Як пояснив селищний голова, нині на виробничих площах колишнього заводу працюють державне підприємство «Пожспецмаш», ВАТ «Пожспецмаш» та ВП«Пожспецмаш». Їх взаємодія сприяла збільшенню випуску пожежних автомобілів у кілька разів. Однак, як показує розслідування силових структур, при цьому були допущені певні фінансові порушення при використанні бюджетних коштів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Тримай кишеню ширше!

Хто і на які гроші нагріває нас у метро

Іноді їдеш ескалатором і чуєш, як повідомляють, щоб тримали гаманці подалі від ласих очей. Мовляв, не провокуйте злодіїв. Немов цими крадіями переповнений наш метрополітен.

Насправді зі злодійством у столичній підземці не все так страшно. У сенсі, що сумки там давно уже не ріжуть і по кишенях особливо не нишпорять — зиску немає. Ну, поміркуйте самі, хіба їздять люди з великими грошима у метро? Та і мобілки у масового користувача переважно недорогі. Дорогі у тих, кого грабують аж ніяк не «карманники». Отож запитання типу: куди дивиться міліція? — не найактуальніше у метрополітені. Це підтверджує й статистика: за щодобової пропускної спроможності майже у два мільйони пасажирів за кишенькові крадіжки в метрополітені 2009 року було порушено 4 (!) кримінальні справи, затримань також — 4. А загалом, згідно зі зведенням оперативно-пошукового відділу КР ГУ МВС України в м. Києві, кишенькових крадіжок зафіксовано 235 (2008 — 199), затримано 288 людей (2008 — 240).

Набагато гірші справи з пограбуванням іншого плану, яке таким не вважають, але воно є і процвітає. Йдеться не просто про великі, а про величезні гроші, які спритно виймають з нашої з вами загальної кишені, шановний читачу.

Хто ці люди? Спробуйте відповісти самі, уважніше ознайомившись з фактами, про які ви або не знаєте, або просто не задумуєтесь.

Один пишемо, два у думці

Нещодавно київське міське відділення Антимонопольного комітету звинуватило комунальне підприємство «Київський метрополітен» у зловживанні монопольним становищем. З'ясувалося, що підприємство без економічного обгрунтування встановило різні ціни на оренду рекламних площ за рівнозначними договорами з різними суб'єктами підприємницької діяльності. На думку фахівців, котрі розслідують обставини, що склалися, такі дії можуть негативно позначитися на конкуренції й обмежити права споживачів.

Простіше кажучи, за той самий товар, якщо ви вирішили його придбати в метро — а там нині яток з різною бакалією хоч греблю гати, заплатите на станції «Хрещатик» набагато дорожче, ніж, скажімо, у вестибюлі станції «Героїв Дніпра». Господар ятки просто відіграється на покупцеві за високу вартість оренди. Запитується, чим це спровоковано?

Для чого такі подробиці? Лише для того, щоб спростувати кількаразові заяви начальника метрополітену Петра Мірошникова про те, що до тарифів і розцінок на оренду й рекламу керівництво метрополітену відношення не має. Мовляв, це комунальна власність, загальне надбання киян, яким вони самі управляють за допомогою обраної міської влади.

Як бачимо, це не зовсім так. Без підпису під певним папером хоча б однієї з перелічених шановних організацій орендувати будь-що у метро неможливо.

Але оскільки відповідальність за ефективність оренди пан Мірошников покладає на нас з вами, давайте подивимося, скільки грошей приносить оренда в метро.

Навіть за найприблизнішими підрахунками, виходить чимало: якщо беремо 1 тис. грн. — не мінімальну й не максимальну вартість квадратного метра, зазначену на офіційному сайті метрополітену (сподіваємося, це ціна за місяць, а не за рік, що було б зовсім смішно. — **Авт.**), множимо на загальну площу об'єктів оренди, то одержуємо дещо більше 6 млн. грн. За рік — 72 млн. грн.

За даними КП «Київський метрополітен», загальна площа об'єктів оренди становить 6099,66 кв. м, для реалізації товарів народного споживання — 5435,27 кв. м.

Судячи зі звітів, у першому кварталі цього року жоден метр такої площі не простоював — ні на станціях, ні в підрозділах метрополітену. Оренда приносила дохід. Питання лише в тім — кому і який?

Офіційно, плата за 1 кв. м коливається від 90 до 3,1 тис. грн. Договірна сума визначається на підставі експертної оцінки майна, переданого в оренду, замовником якої виступає Головне управління комунальної власності Києва. Договори оренди узгоджуються із СЕС, з відділом держпожежнагляду УДПО ГУ МВС України в Києві, з Головним міським управлінням комунальної власності й експлуатаційними підрозділами метрополітену.

«У 2009 році київський метрополітен одержав приблизно 21 млн. гривень від орендарів, це половина місячного зарплатного фонду. Тобто грошей, які ми збираємо за рік, достатньо, щоб оплатити роботу співробітників метрополітену за два тижні», — каже Петро Мірошников.

Але, даруйте, а де решта?

Те саме і з рекламою. Керівництво метрополітену звітує про 7 млн. грн., отриманих за рік від реклами, і скаржиться на катастрофічний брак коштів для придбання нових вагонів.

Сьогодні в столичній підземці курсує загалом близько 670 вагонів, третя частина яких вичерпала свій ресурс (31 рік) і потребує заміни. Середній рівень зношування вагонів у київському метро становить 80 відсотків.

Річний бюджет підприємства за нормативом — 915 млн. грн. (2009 р.). «Фактично рік закрили зі збитками у 206 млн. грн.» — констатує начальник метрополітену.

Водночас один новий вагон коштує щонайменше 8 млн. грн. — більше, ніж вся реклама за рік. І зовсім не зрозуміло, яку фінансову підтримку надають підприємству обліплені рекламою вагони й станції.

Принада для простачків

На станції «Поштова площа» читаю з величезного плаката на пероні: «Найнижчі ціни на рекламу в метро». Виходить, є й «найвищі». Телефоную, прошу назвати розцінки. У відповідь мені пропонують передзвонити агентству, яке займається рекламою в метрополітені — сама підземка лише надає площі під рекламу й переадресовує дзвінки замовників.

Рекламне агентство відповіло запитанням на запитання: а ви хто і навіщо вам наші розцінки? Зазначте, «наші»! А я — наївна душа вважала, що якщо підприємство комунальне, воно належить усім жителям міста...

Після роз'яснень з приводу такої хибної думки мені пропонують зустрітися й обговорити вартість послуги. Причому, обумовлюється, що якщо плачу готівкою, то розцінки справді будуть набагато нижчі від прейскуранта. Домогтися відповіді на запитання, за якими критеріями розраховано прейскурант, не вдається — на тому кінці дроту від'єднуються від зв'язку.

Загалом, дешева виявилася реклама — у найгіршому значенні слова.

Але сидіти у підпіллі рекламним агентствам теж не з руки. Деякі розцінки «гуляють» Інтернетом. Наскільки вони «свіжі», судити не беруся. А ось ті прайси, які все-таки з перших рук одержала редакція, дають змогу дійти висновку: навіть одна наклейка на вхідних дверях станції метро чи вагона цілком може «годувати» рекламну конторку цілий рік — це мільйонні бариші. Чому вони залишаються поза зоною уваги міської влади і керівництва метрополітену?

Очевидно, набагато легше сурмити на всіх кутках, що проїзд у київській підземці чи не найдешевший в Європі. Тому, якщо брати із громадян не 1,7 грн., а хоча б 2,5 грн., то, як каже Петро Мірошников, з'являться кошти не тільки на підтримку нинішнього стану підземки, а й на її розвиток, технічне переоснащення.

Можливо. От тільки ніхто з пасажирів розрахунків не бачив. Але зате відомі інші, аж ніяк не арифметичні дії людей, так сказати, при виконанні.

Мільйон направо, мільйон наліво

Як уже зазначалося, вартість одного вагона — приблизно 8 млн. грн. Мається на увазі звичайний новий вагон із двигуном постійного струму, які давно випускають два російські заводи й освоює Крюковський вагонобудівний завод у Кременчуці. «Ціна визначається тендером, але в середньому так — 1 млн. доларів», — підтверджує головний інженер КП "Київський метрополітен" Володимир Зель.

Торік тендер на закупівлю 100 вагонів метро за лізинговою схемою виграла компанія «Укрросслізинг». Однак у пресі промайнуло повідомлення, що Головне контрольно-ревізійне управління встановило: ціна цієї компанії становила 13,9 млн. грн. за вагон, у той час як у разі купівлі безпосередньо у виробника він коштував би на 1,8 млн. дешевше. Результати тендера нібито було скасовано.

Але цього року основним постачальником нових вагонів, за інформацією метрополітену, буде... «Укрросслізинг». За словами Петра Мірошникова, 5 вагонів придбають за кредитні кошти ЄБРР, 100 — за лізинговою схемою за гроші місцевого бюджету.

Як платники податків ми маємо право запитати, яку ціну цього разу запропонувала лізингова компанія. Але хіба комусь з пересічних громадян під силу знайти правдиву відповідь? І цим успішно користуються «ділovари».

Кредит на суму, необхідну для будівництва Подільсько-Вигурівської лінії метро (на Троєщину), Київська міськдержадміністрація (КМДА) і КП «Київський метрополітен» планують залучити від японської компанії. Від чиновників на цей рахунок доводилося чути, що й вагони будуть японського виробництва, що саме по собі — не погано, тому що йдеться про сучасні вагони з асинхронним двигуном. Порівняно з електродвигунами постійного струму, які експлуатуються нині, вони дешевші й на 70 відсотків потужніші, їх використовують майже всі метрополітени світу.

Але що цікаво, за даними КМДА, на закупівлю 250 таких вагонів планується витратити 4 млрд. грн., у середньому 16 млн. грн. за вагон, тоді як ціна одного вагона метро з асинхронним тяговим приводом у світових виробників коливається в гривневому еквіваленті від 10 до 12 млн. Чому така істотна різниця закладається в договірні документи?

Питання риторичне для тих, хто знає секрети тендерних перемог.

Торік з держбюджету на утримання метрополітену виділили 68 млн. грн. «Це настільки точний вид транспорту, рівних якому сьогодні немає. Але така зручність, звичайно, коштує грошей. Цього року ми попросили у бюджету 1 млрд. 700 млн. гривень», — розповів «Голосу України» Петро Мірошников.

Те, що бюджет складається, у тім числі, з наших з вами податків, теж абсолютно точно. Тож чи не час і нам попросити за такі гроші реальних справ, а не розповідей про плани добудування нових станцій, прокладання нових ліній столичного метро й запуску нових комфортабельних поїздів?

Людмила МЕНЖУЛІНА.

 Сьогодні в столичній підземці курсує загалом близько 670 вагонів, третя частина яких вичерпала свій ресурс (31 рік) і потребує заміни

На відходах своєї життєдіяльності можуть існувати цілі містечка

Але для цього потрібні зацікавленість і добра воля чиновників

Уже ні для кого не секрет, що однією з найенергоємніших галузей нашої країни є житлово–комунальне господарство. Ми використовуємо ресурси вкрай нераціонально. Щороку на обслуговування житлово–комунального господарства України державний бюджет виділяє величезні суми, це не рахуючи коштів, що їх сплачує населення. Водночас питомі витрати води на одного українця перевищують середньоєвропейські показники вдвічі, а то і втричі, на опалення одного квадратного метра приміщень у нас іде в п'ять разів більше умовного палива, ніж в Європі. Величезна кількість ресурсів втрачається через зношеність систем, недосконалість будівельних конструкцій і матеріалів, брак приладів обліку води, тепла, газу і, звичайно, через нашу недбалість. Отже, можна констатувати, що житловий фонд України зношений до катастрофічного рівня. А тому щороку цілі міста, сотні тисяч людей стають заручниками.

Показова щодо цього техногенна катастрофа в Алчевську в січні 2006 року, коли внаслідок пориву тепломереж 120-тисячне місто залишилося без тепла. Зовсім недавно мало не всі телеканали розповідали про відключення через борги водопостачання трьохсоттисячного Дніпродзержинська, і в місті перестали працювати школи, дитячі садки, в лікарнях скасували операції. Про проблеми, зокрема і в житловому секторі, йшлося на конференції «Інноваційне енергозбереження в посткризовий період: стратегія, практика, проблеми та перспективи», що її організували Національне агентство України з іноземних інвестицій, Міжнародний центр бізнес-технологій та Інститут технічної теплофізики НАН України.

І, за невтішними прогнозами експертів, ситуація в житловому секторі лише поглиблюватиметься. Утім, катастрофи можна уникнути, якщо вчасно запроваджувати новітні технології. Тим паче напрацювань вітчизняних учених у цій галузі більш ніж досить. Приміром, корпорація «Сонячний альянс», до якої входять провідні вчені з Харкова, Одеси та Києва, розробила своєрідний реактор, який здатен відходи перетворювати на енергію.

— Планету не треба виснажувати, віднімаючи в неї газ, нафту, вугілля. Наші науковці напрацювали низку технологій, запровадивши які, ціле місто спокійно може функціонувати на альтернативних джерелах енергії. Не потрібні ані дорогий природний газ, ані електроенергія атомних станцій. Енергію можна отримувати із продуктів життєдіяльності людини, — каже президент корпорації Георгій Боголюбський. — Можна створити своєрідний замкнений цикл і розв'язати одразу дві проблеми — економічну та екологічну.

ФАКТ

Сьогодні кожен третій будинок потребує капітального або технічного ремонту. Комунальна інфраструктура зношена більш як на 60 відсотків, унаслідок чого кількість аварій за останні 10 років зросла в п'ять разів. Зношеність тепломереж в Україні доходить до 70 відсотків.

В альянсі вважають, що ми дуже марнотратно ставимося до одного з найбільших наших природних багатств — води. Адже вся наша відпрацьована волога йде в каналізацію, тоді як її можна використовувати не раз. До того ж енергію, що вироблятиметься під час її очищення, можна спрямовувати на опалення чи підігрів. Для цього, кажуть учені, треба, щоб окремо подавалася вода питна і окремо — вода технічна. Водночас кожен будинок необхідно оснастити системою, яка відділяла б брудну воду від умовно брудної.

Прислужитися людині може і звичайне сміття, яким у нас завалені полігони і просто лісо- та придорожні смуги. Приміром, у «Сонячному альянсі» навчилися переробляти пластикову тару на желеподібну масу, з якої потім дуже легко виділити газову суміш...

З таким само успіхом можна переробляти на енергію й будь-які побутові відходи. Принцип дуже простий: органічні залишки під час бродіння виділяють значні обсяги енергії, і ця енергія спрямовується потім на опалення.

— Тому замість засмічувати довкілля, ми всі відходи перетворюємо на газ і пускаємо його на опалення, підігрів води тощо, — зазначає технічний директор «Сонячного альянсу» Михайло Старіков. — Й водночас маємо кілька переваг: окрім екології, про яку вже йшла мова, наші установки досить ефективні. Зокрема, таким само за розміром котлом, яким нині оснащують приватні будинки, ми можемо опалювати цілий під'їзд багатоповерхівки. Більше того, наш котел працює лише три рази по 10 хвилин, бо вченим удалося розробити таку технологію, коли тепло в ньому може затримуватися на 3—4 години довше, ніж зазвичай. Тобто за малих затрат отримуємо набагато більший ефект. До того ж, крім утилізації самого сміття, немає шкідливих викидів в атмосферу. А ще на цій установці поруч з обігрівом можна здійснювати й кондиціювання. Тож ідеться і про універсальність такого обладнання. Одне слово, ідея проекту полягає у створенні автономного енергетичного комплексу із замкненим циклом виробництва електричної і теплової енергії із застосуванням когенераційних установок і плазмагазгенераторів.

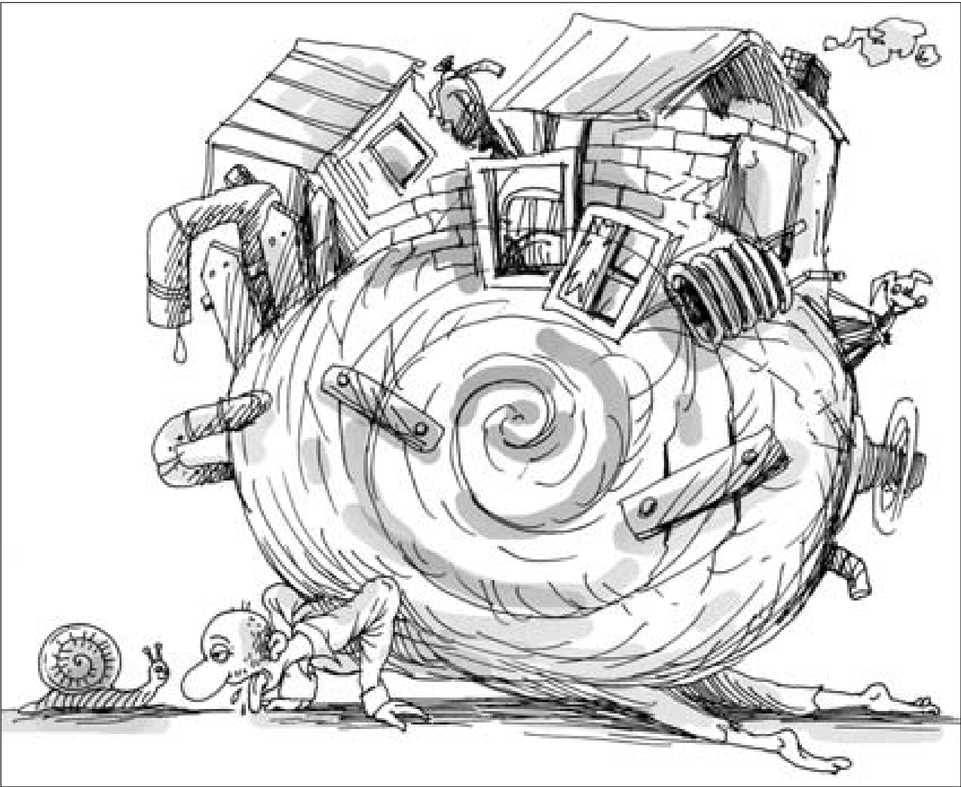

Ще одна проблема, над якою працюють учені альянсу і вже мають результат, — це переробка шкідливих хімікатів. Як відомо, їх по Україні ще з радянських часів залишилося дуже багато. Тепер ці склади становлять неабияку загрозу для довкілля і, звичайно ж, для людей. Ось і нещодавно було багато розмов про склади з дустом під Бахчисараєм.

— Нині ці отрутохімікати везуть на утилізацію до Польщі за дуже великі гроші, — каже Георгій Боголюбський. Тим часом утилізація — це «совковий» підхід, це вчорашній день, до того ж це величезні затрати і надовго, а ми вже підійшли до критичної межі. Тому наша корпорація пропонує зовсім інший підхід. Для нас продукти хімічної промисловості — це сировина для синтезу газової суміші, якою спокійно можна замінити природний газ. Ми отримали неочікувані навіть для себе результати.

ДО РЕЧІ

Сьогодні кожен третій будинок потребує капітального або технічного ремонту. Комунальна інфраструктура зношена більш як на 60 відсотків, унаслідок чого кількість аварій за останні 10 років зросла в п'ять разів. Зношеність тепломереж в Україні доходить до 70 відсотків.

Це нанотехнології, які дають змогу абсолютно по-новому підійти до проблеми. Зауважте, в кожній області тонни таких відходів. У нас будується вже пілотно-промислова машина, яка здатна ці відходи переробити. Її перевага і в тому, що це пересувна установка. У такий спосіб ми легко могли б очистити нашу територію в дуже стислі терміни. Але як достукатися до наших чиновників і потенційних інвесторів, щоб наш технологічний комплекс запустили на потік і він запрацював?

Справді, як? Виходить, що після того, як винайдено якусь установку, й розпочинаються справжні клопоти. Приміром, свого часу ідею «соціального містечка» альянс доніс до влади одного з райцентрів Вінниччини. Ті зацікавилися. Знайшлися й іноземні інвестори. Дав добро навіть Кабмін.

— А от гарант чомусь зарубав, — бідкається пан Георгій. А потім почалися вибори, і знову всі завмерли в очікуванні. Нині інвестори чекають, як поводитиметься новий уряд. Утім, і так уже зрозуміло: той перше, що зробив, — це одразу вирушив до Москви просити дешевшого газу...

Хоча на рівні підприємців, каже Михайло Старіков, деяке порозуміння вже є. Звичайно, до масового попиту на альтернативні енергосистеми ще далеко. Однак українці (особливо підприємці, які лічать кожну копійку і бажають заощаджувати в майбутньому) починають усвідомлювати економічні та екологічні переваги альтернативних джерел енергії.

— Основне завдання полягає нині в тому, щоб досягнення наших учених не залишилися припадати пилом на полицях. До того ж енергозберігаючі технології потрібно впроваджувати в Україні якнайшвидше. З кожним роком ціни на енергоносії невпинно зростають, а проблема енергетичної безпеки країни стала одним із головних політичних питань. Якщо ми справді будуємо європейську державу, то маємо орієнтуватися на Європу, де активно використовують усі додаткові джерела енергії, — підсумовує розмову Георгій Боголюбський.

Утім, українці досі ще не усвідомили переваг альтернативних джерел енергії. Зводячи великий будинок, мало хто замислюється над тим, як його потім утримувати. Так само не замислюються над перспективами й наші керманичі. Але час уже пробив.

Марина КРИВДА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КОМЕНТАР

Уміють готувати, та не вміють пригощати

Прокоментувати ситуацію ми попросили заступника виконавчого директора Українського науково-технологічного центру, який працює у країнах СНД з метою налагодження зв'язків науковців України з потенційними інвесторами та над просуванням вітчизняних винаходів на світові ринки, Віктора КОРСУНА.

— Найбільша проблема України — це те, що ми дуже погано себе рекламуємо. Наші вчені вважають, що розробка готова і цього вже досить. Насправді потрібно вживати всі можливі заходи: робити виставки, проводити конференції, презентації випускати буклети тощо. Звичайно, дещо в цьому плані робиться, але потенційні іноземні інвестори з винаходами наших учених майже не обізнані.

Ну а друге, що заважає в нашій державі, це суцільна корупція. Два-три тижні тому Американська промислова палата домовилася з її членами, які тут працюють, щоб ті надали поради для нового уряду України. Тож однією з ключових тез була саме ця проблема. Утім, як відомо, днями вже новою владою було відтерміновано на невизначений строк ухвалення цілого пакета антикорупційних законів. Складне й чинне законодавство. Знову-таки за даними американської торгової палати, кожна з їхніх компаній, яка присутня на нашому ринку, мусить сплачувати 47 окремих податків та зборів. До того ж платити мають помісячно, і українські податківці їх перевіряють також щомісяця. До слова, в інших країнах світу такі організації обкладаються на порядок меншою кількістю податків. І вони можуть їх сплачувати наприкінці року. Або платять просто щомісячні аванси за підсумками минулого року, а вже наприкінці податкового вони тримають звіт і вносять різницю, що залишилася.

Для порівняння наведу одну цифру: на відміну від українських 47 податків, у Норвегії таких лише чотири, і сплачують їх наприкінці року.

Тож куди піде інвестор? Звичайно, в Норвегію. Ось така проста арифметика.

Дуже складно розібратися і з українською законодавчою базою. Приміром, в галузі інноваційних трансферів маємо 80 законів і підзаконних актів. До речі, часто буває так, що один може суперечити іншому тощо.

Ще одну проблему Віктор Корсун вбачає в тому, що останнім часом держава Україна мало вкладає в науку, хоча самі вчені, каже, пан Віктор, є великими професіоналами. Водночас треба зазначити, що це кадри ще радянських часів, а нових технарів держава Україна нині не плекає. У нас зовсім зникли, приміром, студії юних техніків, а в школах — технічні гуртки. Не краща ситуація і в університетах, де перевага надається гуманітаріям, а ті, хто вирішив пов'язати себе з точними науками, не мають сучасних дослідницьких центрів, тож змушені вивчати теорію без практики. Викликає занепокоєння і захист інтелектуальної власності. Український патент захищає в Україні, але жодним чином не зможе завадити використати напрацювання українських учених в іншій державі. Утім, отримати іноземний патент складно фінансово, тож дозволити його може далеко не кожний. Це проблема не лише українців, дорого й для американців, каже пан Віктор. Але в Америці, приміром, цим опікуються ліцензори — інвестори, які потім беруться впроваджувати винахід у життя. А українські олігархи дуже неохоче йдуть на це. Вони волішть чинити простіше: взяти ліценцію десь у Німеччині й застосувати ці винаходи в себе на виробництві, аніж допомагати вітчизняним ученим. Тож це ще й питання певного патріотизму. Не до кінця спрацьовують і самі науковці. Окрім уже зазначеного рекламування, бракує також безпосередніх зв'язків із виробничниками. Та якщо про себе не заявляти, то ніхто й не знатиме.

Одне слово, українська куховарка вміє готувати, та не вміє подавати.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 102 (4852)
СУБОТА, 5 ЧЕРВНЯ 2010

У Харкові 19 червня відбудуться громадські слухання щодо захисту зелених насаджень *(Укрінформ)*

До прийому відпочивальників в Україні готові лише 19,3 відсотка пляжів, поінформував головний державний санітарний лікар України Геннадій РОЖКОВ *(Укрінформ)*

Жива земля

ДНІ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ» У БЕРЕЖАНСЬКОМУ РАЙОНІ НА ТЕРНОПІЛЬЩИНІ

Цей край ще називають Швейцарією. І недарма. Він напрочуд мальовничий, нагадує передгір'я Карпат. Екологічно чистий, з багатими історичними та культурними традиціями. Не надто придатний для землеробства (більше половини земель з ухилом 7—13 градусів), зате має великі можливості для розвитку тваринництва, переробної промисловості. Потенціал району зуміли оцінити іноземці. Зокрема, і швейцарці. Наразі він розкритий лише на якусь дещицю. Про те, як запустити цей механізм, у тім числі з допомогою місцевого самоврядування, і йшлося під час зустрічей у районі.

Голова районної ради Роман Висоцький.

Так господарювали діди-прадіди. Нас навчать швейцарці?

Тут створено чимало спільних підприємств і в аграрному секторі, і в промисловості. Привели сюди іноземців здебільшого місцеві ініціативні люди. Поїздивши по закордонах, вони іншими очима подивилися і на перспективу рідного краю. Сприяє цьому передусім Бережанський агротехнічний інститут, який тісно співпрацює з навчальними закладами Європи, відправляє студентів на стажування у фермерські господарства. Часто бувають за кордоном і викладачі. Саме з ініціативи викладача вузу Івана Бойка у селі Потутори виникло спільне україно-швейцарське товариство з обмеженою відповідальністю «Жива земля», яке запроваджує методи органічного господарювання. Вони нині, якщо можна так сказати, дуже модні в Європі. Уряд Швейцарії фінансує такі проекти, розуміючи, яку загрозу генофонду і навколишньому середовищу несуть так звані інтенсивні методи обробітку землі, іншими словами — хімізація. Іван Євгенович зізнається, що нелегко було заманити швейцарців в Україну. Адже в основному іноземці йдуть до нас за швидкими прибутками, а тут поки що лише збитки. Але треба ж колись навчитися господарювати з користю для себе і для землі.

Зрештою, чогось кардинально нового у цьому немає. Так господарювали наші діди-прадіди, батьки — вже трохи поіншому, а теперішнє покоління не дуже замислюється над тим, що само споживає і чим землю годує. Чи не час схаменутися? «Жива земля» починала з 90 гектарів, нині має 350. Чимало селян, дивлячись, як дбайливо ставляться до землі у цьому господарстві, хочуть передати їм в оренду свої наділи, але змушені чекати, коли закінчаться терміни договорів з іншими орендарями. Поле тут заправляють тільки органікою, вирощують пшеницю, овес, жито, ячмінь, гречку. Мають сімнадцять корів, годують їх органічними кормами без будь-яких добавок. Поставляють молоко у місцевий тубдиспансер і санаторій, продають у Бережанах на ринку. Люди стають за ним у чергу. Доглядає за худобою подружжя Емма-Марія і Мануель Вольфери. Поруч бігає їх синок Піус. Хлопчикові два з половиною роки, ровесників поруч немає, бо ферма і колишній будинок тваринника, де швейцарці обладнали собі житло, на околиці села, тож малий бавиться з телятками. Молоді люди поселилися тут трохи більш як рік тому, намагаються говорити українською. Поки що виходить не дуже, тож порозумітися нам допомагає механік господарства Василь Сновида, котрий кілька років стажувався в Австрії і Швейцарії, тож непогано володіє німецькою. Емму-Марію, наприклад, турбує, що українські батьки не знають, чим насправді годують своїх дітей. Продукти у нас належним чином не маркуються, немає спеціальних магазинів для екологічно чистої продукції, яка за кордоном значно дорожча від вирощеної за інтенсивними технологіями. Щоправда, крига потрохи скресає. Іван Бойко каже, що торік вже почали з'являтися магазини з такими продуктами у столиці та інших великих містах, готуються відкрити його і в Тернополі, можна придбати «органік» і через Інтернет. На жаль, поки що в Україні мало цікавляться цією проблемою, принаймні у «Живу землю» ніхто з наших олігархів не забажав вкласти жодної гривні. Та й в уряду поки що не дійшли до цього руки, випуск екологічно чистої продукції не стимулюється.

Недавно створене спільне австрійсько-українське сільгосппідприємство «Ауса», як розповів заступник голови райдержадміністрації з аграрних питань Михайло Левицький, також має намір запроваджувати органічні методи вирощування сільгосппродукції. Перейти до нормальної сівозміни тут вирішили через гречку. Тож послідовники у «Живої землі» з'являються. Спільне україно-британське сільгосппідприємство «Лендком-Юкрейн», взявши в оренду більш як 5 тисяч гектарів, застосовує інтенсивні методи вирощування ріпаку, ярої пшениці, кукурудзи. Тож місцеві аграрії (у районі на плаву до десятка сільгосппідприємств) мають приклади різного підходу до землі. Вибір за ними.

У господарствах району всього 396 голів ВРХ, 170 з них — корови. Колись один колгосп мав у кілька разів більше. Але й тут потрохи відбуваються зміни.

У господарствах району всього 396 голів ВРХ, 170 з них — корови. Колись один колгосп мав у кілька разів більше. Але й тут потрохи відбуваються зміни. Повернувшись із стажування в Данії, колишній студент агротехнічного інституту ремонтує приміщення ферми у селі Літятині, де планує розмістити 50 корів. Головне — почати. Михайло Теодорович бачить перспективу району саме у розвитку тваринництва, вирощуванні кормових культур (так було у 80—90-ті роки), а також у переробній промисловості. До речі, консервні заводи, зокрема з переробки зеленого горошку, також поступово відроджуються. Гірша ситуація з маслозаводом, який простоює через нестачу сировини, макаронною фабрикою.

Швейцарцям добре в українській Швейцарії.

Інвестиції не лише зовнішні, а й внутрішні

Щодо промисловості, то гордістю району донедавна був склозавод, який давав до місцевого бюджету найбільше надходжень. Продукція добре розходилася в Україні, відправляли її й на експорт. Колектив зменшився мало не у десять разів. Дуже жаль, адже тут працювали справжні майстри-склодуви, художники. Нині він фактично не працює. Щоправда, тут реконструюють печі, намагаючись зменшити витрати газу, і сподіваються відновити виробництво. Схожа ситуація на Рогачинському склозаводі, який випускав банки для консервування. Тепер тут переорієнтовують виробництво на випуск пляшок. Не гають часу і на Підвисоцькому вапняному заводі, де також модернізували печі, придбали нову потужну техніку, готуються виготовляти сухі суміші. Цегельний завод «Керамік» був лідером з випуску цегли в області. Через кризу в будівельній галузі у нього також проблеми.

З усіх сил тримається на плаву ЗАТ «Потуторський деревообробний завод». Уся стіна у кабінеті директора Вадима Костюка завішана дипломами. Продукція підприємства, а це паркет з дерев твердих порід, здобула нагороди багатьох конкурсів, донедавна мала чималий попит в Україні. Відправляли її і в Росію, Молдову, Німеччину. З уповільненням темпів будівництва настали нелегкі часи і для цього підприємства, у нього квартальний запас продукції. Вимушену перерву тут використовують для модернізації лінії, оновлення обладнання. Вже три роки підприємство обходиться без газу: сушильні камери працюють на відходах виробництва, ними ж опалюється адміністративний корпус, цехи.

Кілька років тому у деревообробного заводу з'явився потужний конкурент — спільне україно-іспанське підприємство «Санза-ТОП» у Бережанах. Виконавчий директор Немесіо Чавес Гонсалес каже, що тут працює сто чоловік, середня зарплата — 2,7 тисячі гривень. Річний обсяг продукції, а це заготовки для меблів, паркету — 20 мільйонів гривень. Іспанці не проти налагодити і випуск готової продукції, але є фінансові труднощі. Держава не повернула підприємству 1,5 мільйона гривень ПДВ. Газу тут також не використовують: котли працюють на відходах деревини. Є проблеми і з сировиною. Річ у тім, що підприємство використовує лише дуб, а його на Тернопільщині дедалі менше, доводиться заготовляти у сусідніх областях. У районі гордяться, що зуміли залучити іноземні інвестиції, що є робочі місця, люди мають непогану зарплату, район — спонсора. Усе справедливо, але мене не переставало мучити запитання: невже ми такі недолугі, що самі не можемо відправляти на експорт заготовки, не кажучи про готову продукцію? З молотка йдуть столітні дуби, яких у нас і так небагато.

Разом із заступником голови районної ради Василем Соломком ми побували на святі прощання з букварем у Потуторській школі. Першачків лише троє, тож на допомогу їм прийшли учні молодших класів. Ходили 6 дітки з навколишніх сіл, але немає шкільного автобуса (на весь район їх лише два). До слова, цього року школу закінчує 38 випускників, четверо з них претендують на медаль. Гадаю, коментарі щодо демографічної ситуації зайві. Педагогічний колектив очолює депутат районної ради Ольга Поляк, тут працює одинадцять вчителів вищої категорії, учні постійно виборюють призові місця на районних, обласних олімпіадах. У школі з допомогою випускників створено чудовий музей. Є навіть стародруки, передані церквою. Тут сильні національні, патріотичні традиції. Поруч — знаменита гора Лисоня, де воювали січові стрільці. Дітям дають не лише міцні знання, а й закладають підвалини духовності й моралі.

Щоб повірити в силу місцевого самоврядування, треба мати такого голову

Віддалене від райцентру село Тростянець вражає красою: вкриті лісом пагорби, луки, чималий став... Чим не Швейцарія? Невелике (всього 142 двори, майже 50 з них вже опустили), але чисте та охайне. Пам'ятник Шевченкові, пов-

станцям, голодомору, знак тверезості, каплички, Хресна дорога... Усе це з'явилося з ініціативи сільського голови Ганни Білоус. І хоч жінкам не заведено лічити літа, але життєлюбству, енергії цієї жінки, котра вже десять років могла відпочивати на пенсії, можна тільки позаздрити. Сільським головою вона (з невеликою перервою) з 1988-го. Приблизно тоді ж почали будувати у селі школу. Доки був колгосп, будівництво сяк-так велося, а далі все завмерло. Головиха обійшла не один кабінет у Києві, Тернополі, Бережанах, але таки вибила кошти, і на початку 2000 року школу в селі відкрили. Садочок, щоправда, тоді не докінчили. Зробили це торік, коли саме у цьому селі створили перший і поки що єдиний у районі дитячий будинок сімейного типу. Ініціатором була Ганна Антонівна. Колишня вчителька на роль батьків вибрала своїх учнів: Галину та Володимира Клачків. Маючи троє своїх діток, вони взяли на виховання ще сімох. Матір великого сімейства я спершу прийняла за старшу сестру, такий молодий вона має вигляд. Невдовзі родина поповниться: Галя чекає маля. Аура у цьому домі тепла й щира. Варто послухати дітей — і все стає зрозумілим. Найменший Михась із захопленням розповідає, як він таткові допомагав колоти дрова. Послухати — батько ніяк не впорався б без нього. А якщо серйозно, то Ганна Антонівна, частий гість у цьому домі, не втомлюється наставляти батьків великого сімейства, щоб привчали дітей до сільської праці. Тут тримають корову, поросят, курей, обробляють город. Усе своє, свіже.

Народний дім, бібліотека доглянуті що ззовні, що всередині, не в кожної господині вдома така чистота, а головне — тут вирувається життя. Діють хор, народний фольклорний ансамбль «Журавлиця» (у ньому співає і головиха), драматичні гуртки. У ці дні сільські актори готують виставу за творами уродженця села письменника Лева Лотоцького з нагоди його 160-річчя. На прем'єри збирається усім селом. Ганна Антонівна не соромиться взяти пакет і зібрати папірці чи пляшки вздовж дороги, але після того вже стараються не смітити. Бере косу і косить траву у громадських місцях. За свій рахунок зробила ремонт у сільраді, виділила кошти на Хресну дорогу, решту люди доклали. Каже, що має пенсію і зарплату, тому й ділиться. Сім містків, впорядковані сільські дороги — то також її заслуга. Вистояла, коли непрохані орендарі намагалися забрати у громади ставок. Тричі наїжджали, погрожували, але не пустила в село. Є де відпочити і рибалкам, і дітлахам, пластуни щоліта приїжджають. А який зелений туризм можна б розвинути, якби були доступні кредити... У голови чимало задумів. Запитую пані Ганну, чи буде балотуватися на наступних виборах? Вона заперечливо махає руками, нагадуючи про літа, сім'ю: чоловік, двоє дітей, четверо онуків, господарка... А якщо громада попросить? Більше б у нас таких голів було, то люди повірили б у силу місцевого самоврядування.

Прощання з букварем у Потуторській школі.

«Не варто вважати, що тут, на Заході, ми більші патріоти, ніж українці на Сході»

Голова районної ради Роман Висоцький також зі стажем: тричі обирався на цю посаду. Він каже, що таких ініціативних голів, як Ганна Антонівна, у районі чимало. Деякі працюють на виборній посаді по двадцять і більше років. Молоді голови також з ентузіазмом беруться за роботу, але обпечуться раз-другий, і опускають руки. Роман Костянтинович вважає, що не так важливо, будуть вибори до місцевих рад за пропорційною, мажоритарною чи змішаною системами. Головне — аби кожен виборець відчував відповідальність за свій вибір, починаючи з обрання сільського голови. Керуватися не родинними, конфесійними чи ще якимись мотивами, а тим, наскільки людина порядна і відповідальна, чи має моральне право вказати односельцям на недоліки. На його думку, виборам має передувати адміністративно-територіальна реформа, створення виконкомів районних рад. У найменшому селі нині є сільська рада. Для чого? Поляки (Бережанський район є побратимом Ключборського повіту Опольського воєводства) у малих селах мають солтисів, які працюють на громадських засадах. Це найавторитетніші люди. Польські колеги, з якими дружать десять років, зізнаються: найбільший ефект держава отримала саме від реального місцевого самоврядування.

Ще одна пропозиція від районного голови. Він позитивно оцінює те, що у район приходять іноземні інвестори, але чому не шукати їх у своїй державі? Хіба запоріжці чи донеччани не могли б розвивати свій бізнес у тому ж Бережанському районі? Якби у них тут був свій інтерес, то вони автоматично ставали б патріотами цього краю. «На початку незалежності до нас на канікули приїздило чимало дітей із східних областей, — каже він. — Вони жили у сім'ях, разом святкували Різдво, співали колядки, пізнавали місцеві звичаї. Тепер їм за тридцять, найкращий продуктивний вік, варто б відновити ці зв'язки. Не треба вважати, що тут, на Заході, ми більші патріоти, ніж українці на Сході. Давайте вчитися одне в одного, усім разом — дорожити демократією і національною гордістю».

> Позитивно те, що у район приходять іноземні інвестори, але чому не шукати їх у своїй державі? Хіба запоріжці чи донеччани не могли б розвивати свій бізнес у тому ж Бережанському районі?

Бережанський район лише на 15 відсотків забезпечує себе власними доходами, решта 85 відсотків — державні дотації. За такої політики годі чекати реального місцевого самоврядування та ініціативи знизу. Для чого старатися, коли держава й так виділить кошти? Дарма, що їх вистачить лише на існування, а не на розвиток. Так довго тривати не може. На думку Романа Костянтиновича, запустити бізнес у таких районах, як Бережанський, можна стимулюючим податком. Скажімо, підприємства у столиці мали би платити 40 відсотків податків, в обласному центрі — 20, невеликих райцентрах — 15. Люди мали б робочі місця і не виїжджали масово на заробітки. Зрештою, раціональніше можна використати й кошти, зароблені за кордоном. Тепер їх вкладають у житло і освіту. Кожен третій безробітний в області — з вузівським дипломом, а в обласному центрі їх понад 70 відсотків. Хіба це нормально? Людям треба запропонувати цікаві проекти, у які вони могли б вкладати зароблені кошти. Але гарантом має бути держава. Один з варіантів — зелений туризм. Поляки кажуть, що те, що вони роблять власними руками, нам на 90 відсотків подарував Господь.

Навіть за часів Австрії, Польщі Бережанський край виділявся вільнолюбством, тут творили Маркіян Шашкевич, брати Лепкі. У Бережанах захищав інтереси українців відомий адвокат Андрій Чайківський, під його крило з'їжджалася творча інтелігенція. У Бережанах виник перший в Україні музей книги. Тепер в ньому буде й «Еволюція влади», написана журналістами «Голосу України». А нинішній рік оголошений на Бережанщині Роком батька й сина Старухів. Тимотей Старух був членом парламенту Австрії, членом польського сейму, активістом ЗУНР. Його син Ярослав — один з провідників ОУН.

Бережанщина, через яку проїжджаю мало не щотижня, відкрилася для мене новими гранями, коли пізнала її, так би мовити, зсередини. Гадаю, такі відкриття чекають кожного, хто побуває на цій живій благодатній землі, готовій відкрити свій потенціал кожному, хто щиро полюбить її.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

Сільський голова Тростянця (ліворуч) часто навідується до родини Клачків.

У НОМЕР

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Посадовцям викладатимуть ділову українську

У Кам'янці-Подільському розпочалися практичні заняття із циклу «Ділова українська мова» для посадових осіб міської ради. Заняття проводяться на виконання указу Президента України та відповідного розпорядження міського голови. Чиновникам пощастило: за викладачами далеко їхати не треба, вони є в Кам'янець-Подільському Національному університеті імені Івана Огієнка. «Підтягне» службовців із ділової української доктор філологічних наук, професор Людмила Марчук.

Гала-концерт проти горілки

Члени міжнародної громадської організації «Наша спадщина» упродовж двох місяців проводили в усіх школах міста Кам'янця-Подільського лекційні заняття, пропагуючи здоровий спосіб життя, закликаючи до протидії молодіжному алкоголізму, наркоманії, тютюнокурінню.

Школярі побачили відеоролики про молодих людей, які мають шкідливі звички, самі собі створили проблеми. На завершення акції з промовистою назвою «За Життя» організатори влаштують чотиригодинний гала-концерт просто неба.

Віра ШПИЛЬОВА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

«Буковель» стане місцем проведення Олімпійських ігор?

Гірськолижний комплекс «Буковель», що в Івано-Франківській області, може стати місцем проведення зимових Олімпійських ігор 2022 року. Цю новину повідомив на закритті гастролей Донецького національного академічного державного театру опери і балету ім. А. Солов'яненка голова Івано-Франківської ОДА Михайло Вишиванюк. «Я повідомляю сенсаційне рішення, — сказав голова. — Президент України Віктор Янукович дав доручення Кабінету Міністрів, облдержадміністрації і обласній раді готувати область і гори Карпати до проведення в 2022 році Олімпійських ігор».

Президент України Віктор Янукович пропонує подати заявку у Міжнародний олімпійський комітет на проведення в Україні зимових ігор 2022 року. Про це він заявив на засіданні Ради регіонів, яке нещодавно відбулося у Львові.

Дарина НАЗАРЧУК.

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

Фермер багатів на... піску

Підпільний кар'єр з видобутку піску, на який нині, у сезон будівництва й ремонтів, великий попит, виявили правоохоронці поблизу села Рубче Рівненського району. Розмістився він на території одного з фермерських господарств, угіддя якого мають статус ділянок сільськогосподарського призначення. Підприємливий фермер не мав ніяких дозволів і ліцензій, видобував пісок незаконно. Державна екологічна інспекція у Рівненській області встановлює суму збитків, завданих державі від незаконного функціонування кар'єру. Стосовно фермера порушено кримінальну справу.

Олександра ЮРКОВА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 102 (4852)
СУБОТА, 5 ЧЕРВНЯ 2010

В Одесі міліція затримала двох охоронців приватного підприємства, які на території Одеського морського торговельного порту відібрали у журналістів відеокамеру та штатив, *повідомляє прес-служба МВС України*

Уповноважена з прав людини Ніна КАРПАЧОВА готує подання Генеральному прокуророві Олександру Медведьку з приводу смерті київського студента Ігоря Індила, в якому наполягає на ексгумації тіла загиблого, *повідомляє прес-служба омбудсмена*

СЛУЖБА 102

ЖИТОМИР

У Коростені вбито лейтенанта

Сім ударів ножем, один з яких у ділянку серця, стали причиною смерті 25-річного лейтенанта міліції, старшого дільничного інспектора Коростенського міськвідділу УМВС. Це сталося пізно вночі 15 травня. Біля магазину міліціонер, який був у цей час не на службі, тож мав на собі цивільний одяг, відрекомендувавшись, зробив зауваження групі осіб, які розпивали спиртне й розмовляли на підвищених тонах. Закінчилося це бійкою, у хід пішов ніж... Було затримано сім осіб — це жителі Харківської області, які працювали в Коростені вахтовим методом. Щодо одного з них (йому 23 роки) порушено кримінальну справу за статтею Кримінального кодексу, яка передбачає відповідальність за умисне вбивство.

Олексій КАВУН.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Жертвами шахрайок стали пенсіонери

Троє шахрайок обдурили шістьох селян із Шепетівського району і забрали у них 32 тисячі гривень. У сусідньому Ізяславському вони завітали до господи пенсіонерів та так заморочили подружжю голови своїми проханнями про допомогу, що старенькі аж надвечір виявили зникнення трьох з половиною тисяч гривень. Самі ж затримані стверджують, що ні у кого насильно гроші не брали, зловмисниці користувалися звичайною неуважністю та довірливістю селян. Всього ж правоохоронці області зафіксували понад сотню подібних злочинів, половину з яких вдалось розкрити.

Ірина КОЗАК.

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Сам розправився з грабіжниками

Зазвичай саме люди похилого віку дедалі частіше стають жертвами нападів грабіжників. Така сумна тенденція простежується і на Полтавщині, де — особливо у сільській місцевості — стають уже дедалі звичнішими напади на одиноких пенсіонерів. Не так давно, наприклад, усіх шокувала розправа в Грицаях Семенівського району над ... останнім жителем цього села Григорієм Даценком, якого заради наживи убив молодик із сусіднього села.

Та цього разу все сталося навпаки. Два кременчуцькі нероби — 29 і 38 років — вдерлися травневого вечора до квартири 69-річного кременчуцького пенсіонера, теж маючи на меті одне — поживитися за рахунок господаря, який видавався їм легкою здобиччю. Однак пенсіонер не квапився розлучатися з грошима, і тоді, незважаючи на протести господаря, незвані гості почали забирати речі, які їм сподобалися... А наостанок вирішили ще й провчити старого, накинувшись на нього з кулаками. Однак дідусеві вдалося схопити кухонний ніж і вдарити одного з нападників у груди, а іншого — у шию. Перелякані грабіжники, які явно не розраховували на такий перебіг подій, вибігли з квартири, але 29-річний С. далеко забігти так і не зміг — пораненого у груди чоловіка, який лежав у закривавленому одязі на вул. Московській, помітив невдовзі випадковий перехожий, який і викликав міліцію та швидку допомогу. Однак уже у лікарні чоловік помер. А невдовзі міліціонери затримали і другого грабіжника.

Нині цей випадок теж жваво обговорюють на Полтавщині і мало в кого повертається язик назвати при цьому дідуся убивцею. Тим паче, що і в Кременчуцькому міському управлінні міліції запевнили, що порушувати кримінальну справу проти пенсіонера не будуть, оскільки є всі підстави стверджувати, що діяв він в межах необхідної самооборони.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

«Повернули його батькам уже мертвим з проламаним черепом»

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Триває розслідування за фактом загибелі студента Ігоря Індила в Шевченківському райвідділі міліції. «Голос України» від 2 червня 2010 року розповідав про цей жахливий випадок. Нині столична міліція вже провела службову перевірку. Результат її не дуже втішний. Адже в діях правоохоронців ознак злочину не знайшли. За версією МВС, хлопцеві стало зле, адже перебував у нетверезому стані. Мовляв, він кілька разів упав і дістав черепно-мозкову травму. Однак родичі та знайомі загиблого переконані: Ігоря вбили міліціонери. Що ж таки сталося того дня, намагався з'ясувати і кореспондент «Голосу України».

Сьогодні в гуртожитку по вулиці Глібова, 5, де проживав Ігор, про трагедію нагадують квіти та фотографія хлопця. Студент загинув 18 травня на свій день народження. Йому мало виповнитися 20 років. Однак громадськість дізналася про цей випадок лише через 10 днів із сюжету одного з телеканалів. До цього часу жодного офіційного повідомлення МВС про цю надзвичайну подію у пресі не було. А вже за декілька днів загибель хлопця набула великого резонансу.

— 17 травня до Ігоря приїхав друг. Вони трохи випили спиртного. Поводилися тихо, громадського порядку не порушували, — розповідає «Голосу України» друг покійного Олександр (ім'я змінено з етичних міркувань). — Я о 19.00 зайшов до них у кімнату. Нічого не віщувало біди. Хлопці жартували, посміхалися. Близько 20.00 майбутній іменинник пішов проводити товариша з гуртожитку. Однак на вахті хлопці не порозумілися з охоронцем. Він у свою чергу покликав дільничного міліціонера, який проживає разом з нами. Зав'язалася суперечка, і правоохоронець запропонував проїхати до райвідділу.

— У цей час я заходила до гуртожитку. Бачила, як з будинку вийшов наш дільничний, — залучається до розмови знайома загиблого Наташа К. — За ним ішов Ігор. Вони сіли в машину. Однак хлопця самого не хотів відпускати його друг Олександр. Він також сів з ними в автомобіль. Що потім трапилося, навіть і гадки не маю. Однак можу впевнено сказати, що Ігор ішов самостійно, його ніхто не вів під руку. Він був фізично здоровий. А повернули його батькам уже мертвим з проламаним черепом...

За словами студентів, на сусідів по гуртожитку одразу почали чинити тиск, аби вони підтвердили, що в кімнаті була бійка та п'яний дебош, у ході яких хлопець і дістав пролом черепа.

Що ж таки сталося В Шевченківському райвідділі міліції, не відомо. Кореспонденту «Голосу України» не вдалося поспілкуватися з єдиним свідком тих подій Олександром. Нині він перебуває в лікарні на Чернігівщині. Не вдалося дізнатися про подробиці інциденту і в охоронця гуртожитку. Як зазначила комендант Зінаїда, нині він більше тут не працює. Мовляв, перевівся на іншу роботу.

— Усе, що я можу сказати, то це те, що дільничний міліціонер приїхав у гуртожиток разом з Сашком близько 22.00 години того вечора. Я навіть благала правоохоронця відпустити Ігоря. Однак він повідомив, що хлопець поводився агресивно, тому перебуватиме у райвідділі три доби, — зазначила жінка.

Уже наступного ранку вчителі коледжу повідомили батькам жахливу звістку. Їм у морзі навіть не дали оглянути тіло. «Воно було в синцях. Голова розтрощена. Перенісся зламане. На руках чітко виднілися сліди від наручників. Спочатку нам повідомили, що він захлинувся блювотою. Однак у морзі видали довідку на свідоцтво про смерть. Там було написано: перелом кісток черепа, ушкодження внаслідок контакту з тупим предметом», — повідомила одному з телеканалів мати загиблого Людмила Індило.

За словами начальника ГУ МВС у місті Києві Олексія Крикуна, працівники міліції Шевченківського райвідділу міліції не винні у смерті студента. Про це очільник столичної міліції заявив у вівторок у Верховній Раді, доповідаючи у цій справі, **повідомляє УНІАН.** Він, зокрема, сказав парламентаріям: «Через певний час, враховуючи те, що він був у нетверезому стані, цей студент упав на підлогу. Ще раз повторюю: сам упав на підлогу». При цьому, за словами начальника київського главку, в кімнаті для затриманих, крім дільничного, затриманого і його товариша, нікого не було. Після цього дільничний і черговий викликали медиків, які прибули о 21.05. Вони надали першу допомогу затриманому, але забрати його до лікарні відмовилися.

«Після того як лікарі поїхали близько 22.00, студента перевели до кімнати для затриманих, де разом із ним перебувало ще двоє затриманих. При цьому черговий міг бачити всіх трьох. Близько 4.00 Індило приліг на лаву відпочити. Потім близько 4.40 дільничний почув шум, і побачив, що студент упав з лави. При цьому двоє інших затриманих перебували на відстані декількох метрів від нього. Черговий викликав медиків, приїхала бригада швидкої допомоги, але врятувати студента не вдалося», — сказав О. Крикун.

Однак остаточно крапку в цій справі поставить слідство. Прокуратура вже порушила кримінальну справу за фактом перевищення службових повноважень працівниками Шевченківського райвідділу міліції.

Олександр ПЕКНИЙ.

Затримано серійного вбивцю

Полтавські оперативники затримали у Яготині Київської області мешканця селища Гребінка Полтавської області, підозрюваного у скоєнні чотирьох убивств. На зловмисника вийшли під час перевірки обставин зникнення 44-річної мешканки села Корніївка, яка, за інформацією рідного брата, останнім часом співмешкала з цим чоловіком.

Під час оперативно-розшукових заходів працівники карного розшуку знайшли труп розшукуваної жінки. Тіло знаходилося у погребі 56-літнього Віктора (ім'я змінено), мешканця селища Гребінка. На досудовому слідстві правоохоронці з'ясували, що в день убивства благоверні посварилися, і чоловік забив «коханну» до смерті. Пізніше Віктор зізнався у скоєнні інших трьох вбивств минулих років.

Керівник Управління карного розшуку ГУМВС Євген Чернега уточнює: «Перший злочин підозрюваний скоїв у 1998 році, інші — упродовж останніх чотирьох років». Побоюючись кримінальної відповідальності, підозрюваний старанно приховав сліди першого вбивства. Жертву зловмисник закопав у покинутому погребі, глибиною 6 метрів, заваливши «могилу» сміттям».

В інших трьох випадках він не переймався маскуванням слідів. Після першого вбивства, ніби повіривши у свою всемогутність і безкарність, він розв'язував побутові сварки винятково силою. Причому в усіх чотирьох випадках забив трьох співмешканок та одного знайомого до смерті руками, ногами, держаком лопати та іншими підручними засобами. Для поховання жертв використовував погреб і власну земельну ділянку.

— Наразі підозрюваний у скоєнні тяжких злочинів перебуває у слідчому ізоляторі Полтави, — повідомив начальник Головного управління внутрішніх справ Полтавської області Олександр Рудяк. — За фактами вбивств порушені чотири кримінальні справи. Він цілком адекватно сприймає ситуацію і чітко відповідає на запитання міліції.

Головний міліціонер Полтавщини наголосив, що у чоловіка неповна вища освіта. Закінчити навчальний заклад йому завадила перша судимість, отримана у молодості за скоєння розбійного нападу. Цікаво, що підозрюваний — ерудована і начитана людина, щоправда, захоплюється антигероями і пишається своїми «здобутками».

У правоохоронців є обґрунтовані підстави вважати, що Віктор причетний до вчинення інших тяжких злочинів на території області. Проте достовірно це стане відомо по завершенню досудового слідства, яке наразі триває.

ВЗГ ГУМВС України в Полтавській області.

Студент загинув 18 травня на свій день народження. Йому мало виповнитися 20 років

Поклик п'ятого океану

Рівно століття тому, червня 5 дня (за новим стилем, 23 травня — за старим) року Божого 1910 над Києвом уперше в Російській імперії здійнявся в небо аероплан з двигуном внутрішнього згоряння. Пілотував його сам конструктор, професор Київського політехнічного інституту князь Олександр Сергійович Кудашев. Того дня вписано перший рядок у захоплюючий літопис української, насамперед, цивільної авіації.

Школа Делоне

У самому центрі Києва пролягає красива широка вулиця, що простягається від Хрещатика до Володимирської. За роки свого існування вона змінила кілька назв. У часи, про які поведемо мову, вулиця називалася Прорізною. 17 серпня 1909 року в будинку Мартиновського зібралося кілька чоловіків поважного віку і молодих, інтелігентного виду, хлопців у студентській формі. Увійшли до просторої світлої кімнати, посеред якої стояв, виблискуючи у сонячних зайчиках, невеликий літальний апарат.

— Прошу, панове, уважно ознайомитися. Цей апарат, що може літати в повітрі без двигуна, називається балансирний планер-біплан. Конструктор його — ваш покірний слуга, — елегантно вклонився підтягнутий середній на зріст, із приємним смаглявим обличчям чоловік. — Машина буде вашим наочним посібником при вивченні теорії повітряних польотів.

Так відбулося перше засідання осередку Київської школи літакобудування, що одержав назву Товариства повітроплавання. Теоретичну основу для роботи конструкторів заклали лекції професора Делоне, якого пізніше називатимуть вітчизняним ученим у галузі механіки, одним з піонерів планеризму, пропагандистом і популяризатором авіаційних знань в Україні. Це йому належить ініціатива створення Товариства повітроплавання, яке стало своєрідною авіаційною школою.

Хто він, піонер українського літакобудування?

Нащадок давнього французького роду Микола Делоне народився 21 січня 1856 року у Москві. Один із представників цього роду Шарль-Ежен Делоне був ученим у галузі небесної механіки, членом Французької академії наук, Лондонського королівського товариства та членом-кореспондентом Петербурзької академії наук. Іменем Делоне названо окремі фігури у геометрії.

У Миколі рано заговорили родинні гени, він ріс здібним, розумним і надзвичайно допитливим. Ці природні якості привели молодого Делоне до Московського університету. Хлопець потрапив у поле зору одного з найшановніших викладачів закладу — родоначальника російської авіації Миколи Жуковського.

Лекції професора на студента Делоне справляли особливе враження. Коли слухав захоплюючі висновки ученого про спостереження польоту птахів, здавалося — сам піднімався у небо на легких і міцних крилах. Юнаку передавалася ідея створення літальних апаратів, важчих за повітря.

Свій задум Делоне почав втілювати у реальні справи під час викладацької роботи у Київському політехнічному інституті, в якому невдовзі став професором. У цьому науковому центрі Микола Борисович Делоне знайшов палких прихильників і послідовників своєї прогресивної, спрямованої у майбуття мрії.

Авіаційну школу Делоне за час її існування (діяла до 1916 року) пройшли десятки авіаторів-пілотів, конструкторів, механіків, більшість яких сьогодні знає кожна людина, хоч трохи причетна до авіації. Назвемо кілька найяскравіших імен, без яких про досягнення в авіаційній галузі не може бути й мови. У тому числі й світових.

Серію апаратів до липня 1910 року збудував конструкторський колектив — студенти Київського політехнічного інституту Ф. І. Білінкін, І. І. Сікорський і В. В. Йордан. На літаку «С-6» 29 грудня 1911 року Ігор Сікорський установив перший вітчизняний світовий рекорд швидкості з екіпажем (три особи) — 111 кілометрів за годину. Три літаки збудував інженер О. Д. Карпека (1911—1913), шість аеропланів сконструювали брати Іван, Андрій та Євген Кас'яненки, кілька апаратів на рахунку конструктора Д. П. Григоровича. Київські інженери створили не бачені на той час у світі літаки-гіганти «Русский витязь» (1912—1913) та «Илья Муромець» (1914).

> **Творець першого українського аероплана народився у Малій Висці (тепер місто Кіровоградської області). Жив там, щоправда, недовго, бо 1880 року Кудашеви продали своє володіння і переїхали до Петербурга.**

Один із послідовників професора Делоне, викладач Одеської авіашколи Павло Кузнєцов вперше у світі піднявся у небо на літаку французького виробництва «Блеріо-11» з дружиною Домнікією. Ця історична подія відбулася 27 серпня 1910 року (8 вересня за новим стилем) у місті Єлисаветграді (тепер — Кіровоград).

...Протягом 1910—1911 років чотири літальних апарати власної конструкції створив викладач Київського політехнічного інституту, член Товариства повітроплавання Олександр Сергійович Кудашев.

Маловисківські горизонти

В Українській Радянській Енциклопедії, де подані короткі біографічні дані про Олександра Сергійовича Кудашева, зазначається рік його народження — 9 (за новим стилем 21) лютого 1878 року, а після визначення місця народження — Петербург стоїть знак запитання. Для читачів це попередження про те, що вказане місце не можна сприймати за абсолютно доведене. У автора біографічної довідки в енциклопедії не було документальних доказів щодо справжнього місця народження людини, якій долею судилося стати «вітчизняним винахідником у галузі авіації, творцем першого літака вітчизняної конструкції з бензиновим двигуном». (Визначення тієї ж енциклопедії, що перегукується з іншими виданнями). На превеликий жаль, прізвище творця першого вітчизняного (читай — українського) літака, надто його біографія, практично невідома широкому загалу навіть у авіаційних колах. І вже зовсім мало в Україні знають про те, що літальний апарат, спроектований і виготовлений своїми руками, конструктор сам підняв у небесну вись.

...Князівський рід Кудашевих відомий з першої половини XVI століття, родоначальником його був башкирський князь Єфай. Представники гілки роду, з якого походять російські Кудашеви, свого часу прийняли православну віру і перейшли на службу Росії, відігравши немалу роль у становленні самодержавства та зміцненні імперії. А російські імператори уміли щедро обдаровувати своїх підданих, якщо визнавали їхні заслуги перед троном. У 1768 році Катерина II подарувала княгині Кудашевій на берегах річки Малої Висі 8443 десятини землі з поселеннями, в яких проживало 918 людей. Маєток поміщиці був розташований у селі, що одержало назву за прізвищем власниці — Кудашеве (нині — місто Мала Виска Кіровоградської області).

Родословна українських Кудашевих досить детально вивчена кіровоградськими краєзнавцями з часів князя Данила. Роки його життя — 1737—1840. Як бачимо, Данило Іванович прожив на білому світі аж 103 роки. Дивного в цьому загалом немає: адже злиття крові двох народів, живильне повітря і природа степової України вельми сприятливі для довголіття. І те, що одного із восьми дітей, сина Сергія, дружина полковникова подарувала, коли йому було 58 років, теж треба віднести на користь животворної сили Приінгульських степів.

Син той, Сергій Данилович, народився у 1795 році в селі Кудашевому. У житті, як і батько, обрав військову службу, був учасником війни з Наполеоном, деякий час обіймав посаду предводителя дворянства Херсонської губернії, до якої належали його володіння. Сергій Данилович нажив десятеро дітей — звичне явище тієї епохи. Один із синів — теж Сергій і став батьком майбутнього авіаконструктора. Народився Олександр Кудашев у родовому маєтку князів Кудашевих.

Дитячі та юнацькі роки Олександра пройшли у Петербурзі. Тут він здобув вищу освіту, закінчивши Петербурзький інститут інженерів шляхів. Як було заведено в ті часи, молоді фахівці мали відпрацьовувати певну кількість років безпосередньо на виробництві. Олександра Сергійовича направили на будівництво залізниці Тифліс (Тбілісі) — Карс (тепер Туреччина). Працюючи далеко від центральних міст, серед людей з іншими поглядами, традиціями, мовами, Олександр увесь вільний час віддавав читанню періодичних видань, що надходили на Кавказ. Особливо популярними у читачів у ті роки були журнали «Наука і спорт», «Бібліотека повітроплавання», «Ілюстрований авіаційний журнал» та інші видання. На їх сторінках друкувалися найцікавіші новини науки і техніки, особливо авіаційної та автомобільної. Молодого інженера такі теми, звісно, цікавили найбільше.

Олександр уважно вивчає усі відомості про авіацію, що з'являлися на сторінках газет і журналів. Описи планерів американського професора Октава Шанюта і німця Отто Лілієнталя, лекції московського професора Миколи Жуковського і професора Київського політехнічного інституту Миколи Делоне, повідомлення про досягнення братів Райт, Блеріо, Фармана і Вуазена не сходили тоді зі сторінок видань. Кудашев прочитував їх на одному подиху, дедалі більше переймався ідеями підкорення безодні п'ятого океану і створенням повітряних машин.

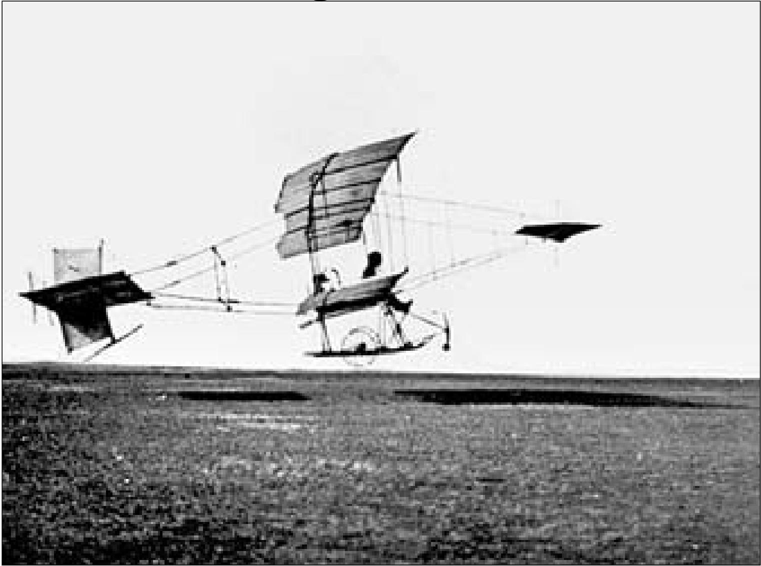

Конструктор сам пілотував сконструйований ним аероплан

Улітку 1899 року, відпрацювавши обов'язковий термін на Закавказзі, маючи теоретичний і практичний досвід роботи з механічними машинами, Олександр Кудашев приїздить до Києва. Саме в цьому місті щойно відкрився політехнічний інститут на зразок Петербурзького, в ньому концентрувалися найкращі наявні наукові кадри. А головне, у вузі працював невтомний теоретик і пропагандист повітроплавання професор Микола Делоне.

...На початку 1910 року газети та журнали Росії наввипередки повідомляли про величезний інтерес, що виник у суспільстві до авіації, — польотами у небо «захворіли» багато молодих людей. Почалося змагання конструкторів: хто створить перший російський літак з двигуном внутрішнього згоряння. (До цього літальний апарат виготовив морський інженер Олександр Можайський, але його аероплан був оснащений паровим двигуном і в небо не піднімався). У суперництві виявилося три лідери: рижанин Теодор Калеп, петербуржець Яків Гаккель і киянин Олександр Кудашев.

Калеп, щоб виготовити власний літак, вклав у нього всі свої грошові заощадження і навіть продав коштовності дружини. Але йому не пощастило: він спізнився зі стартом першого літака своєї конструкції буквально на кілька днів. Гаккель теж зазнав величезних матеріальних затрат, будуючи аероплан. 24 травня 1910 року (6 червня за новим стилем) пілот підняв своє творіння в повітря. Але...

У день свого тріумфу конструктор ще не знав, що його випередили на... цілу добу!

...Сонячний теплий ранок 23 травня (5 червня) 1910 року. Іподром на станції Пост-Волинський (пізніше там збудували аеропорт «Жуляни»). В повітря піднімається аероплан, сконструйований професором кафедри опору матеріалів Київського політехнічного інституту князем Олександром Кудашевим. Причому князь виступав у двох особах: якщо Калеп і Гаккель довірили свої дітища професіональним літунам, то київський конструктор сам пілотував створений ним аероплан!

> **Ця подія повинна золотими літерами увійти в історію України, і знати про неї має увесь світ.**

Хоч як це парадоксально звучить, але традиційно російська бюрократія не визнала першість київського конструктора і пілота. Пояснювали це тим, що у столицю не надіслали попереджувального повідомлення і на льотному полі не була присутньою певна кількість спостерігачів. (Який би то був рекорд у часі, якби чекали комісію із Петербурга?) Ось чому у царській Росії досягнення киянина Кудашева не було визнаним. А для комуністичної він не мав пролетарсько-селянського походження: князь...

* * *

Вони познайомилися у французькій Ніцці. Там 2—10 квітня 1910 року відбувалися міжнародні авіаційні змагання найкращих авіаторів світу. Тріумфатором на них став одесит Михайло Єфімов. Він одержав усі призи, що їх виборювали учасники перегонів. У тому числі й політ з пасажиром. А тим пасажиром був... Олександр Кудашев. Князь спеціально прибув до Ніцци, щоб повчитися майстерності водіння літака у кращого пілота Росії. Адже Єфімов здійснив перший політ у країні над Одесою 8 березня 1910 року.

Найвищою серед нагород, одержаних на змаганнях у Ніцці, Михайло Єфімов вважав повідомлення про те, що його обрано почесним членом Київського товариства повітроплавців. І ще усславлений авіатор усе своє життя зберігав фотографію, надіслану йому князем Кудашевим після свого вдалого польоту в Києві, з підписом: «Першому російському авіатору перший російський аероплан, що піднявся у повітря, та його творець шлють свій привіт».

* * *

Кіровоградщина готується урочисто відзначити столітній ювілей першого польоту літака над теперішнім обласним центром, що поклало початок розвитку авіаційної галузі в Кіровограді. Ця галузь має давню і цікаву історію. Ще 2 січня 1910 року слідом за Одесою, Петербургом і Києвом у місті створено Товариство повітроплавання, яке запросило до себе для організації льотної справи професора Делоне, подружжя Кузнєцових. Серед перших авіаторів у небо над Інгулом злітали прославлені Сергій Уточкін, Борис Российський, Тимофій Єфімов (брат Михайла).

На початку 20-х років минулого століття у Зінов'ївську (так у 1924—1934 роках називався Кіровоград), завдяки старанням одного з керівників Головповітрофлоту України, нашого земляка Олександра Єгорова, споруджено аеродром, який 25 травня 1924 року прийняв перший пасажирський літак, що здійснював регулярні рейси на повітряній трасі Харків — Полтава — Зінов'ївськ — Одеса.

1956 року в місті відкрито Військове авіаційне училище льотчиків дальньої авіації, реорганізоване 1960-х у Школу вищої льотної підготовки цивільної авіації, пізніше — у вище льотне училище ЦА. Тепер це Державна льотна академія України.

З ініціативи директора міжнародної авіакомпанії «УРГА», що знаходиться в Кіровограді, Леоніда Шмаєвича область активно готується до ювілею. Авіатори одержали надійну підтримку в особі голови облдержадміністрації Сергія Ларіна та голови обласної ради Миколи Сухомлина. Будуть і приємні сюрпризи. Зокрема, один з авіаційних заводів України виготовить кілька літаків різних модифікацій, з яких розпочинався сучасний аерофлот.

Юрій МАТІВОС,
почесний член Національної спілки краєзнавців, заслужений журналіст України.
Кіровоград.

На знімках: Олександр Сергійович Кудашев; перший літак власної конструкції Олександра Кудашева (біплан «Кудашев-1»); сім'я авіаторів Павло Андріанович та Домнікія Іларіонівна Кузнєцови, які у вересні 1910 року піднялися в небо над Єлисаветградом (Кіровоградом).

Фото з архіву автора та Інтернету.

У царській Росії досягнення киянина Кудашева не було визнаним. А для комуністичної він не мав пролетарсько-селянського походження: князь...

АКТУАЛЬНО

ЧЕРНІВЦІ

Найбрудніші подвір'я покажуть по телевізору

Чернівецька міська рада вирішила запровадити у місті так звані санітарні п'ятниці. За кожним трудовим колективом буде закріплено територію, за санітарний стан і благоустрій якої він відповідатиме. Громадсько-політичним організаціям, студентській молоді мерія пропонує взяти під свою опіку сквери, дитячі та спортивні майданчики, прибережні смуги. «Що більше чернівчан долучаться до прибирання та благоустрою рідного міста і що частіше вони це робитимуть, то менше у Чернівцях буде стихійних смітників і охайніший вигляд матимуть наші вулиці та площі», — заявив міський голова Микола Федорук.

Водночас районні у місті ради посилять контроль за дотриманням вимог санітарного законодавства. Окрім притягнення до адміністративної відповідальності порушників, щотижня МТРК «Чернівці» у випусках новин показуватиме будинковолодіння чернівчан, які не дбають про чистоту та благоустрій свого подвір'я та прилеглої території. В об'єктив телекамери потраплятимуть і ті об'єкти приватних підприємців, які не спромоглися забезпечити їх належний благоустрій і чистоту.

Сергій СУЛИМА.

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Щоб пульсували джерела

Подорожній, відвідуючи Волинь, серед інших відзнак краю обов'язково помітить і зведені над джерелами оригінальні дерев'яні споруди. Подекуди це цілі рекреаційні пункти, де можна не лише втамувати спрагу, а й добре відпочити. Серед багатьох напрямків роботи Волинського облводгоспу одним із найважливіших є збереження водних ресурсів краю. Шість років тому тут вирішили взяти під охорону та оздоровлення витоки річок і природні джерела. Під час проведеної інвентаризації було виявлено майже 120 джерел, які потребували розчищення. За період з 2005 року їх відроджено вже 48, торік — дев'ять.

Щоб привернути до цієї природоохоронної акції більшу увагу громадськості, відкриття джерел вирішили проводити врочисто та освячувати їх згідно з релігійними обрядами. Це схвально сприйняло місцеве населення. Таке дійство, як показав час, має велике значення для екологічного виховання молоді, сприяє зміцненню духовних зв'язків людини з природою. За облаштованими джерелами працівниками водогосподарських організацій здійснюється постійний догляд. Сюди охоче йдуть люди з довколишніх сіл. На багатьох відновлених джерелах на Богоявлення (19 січня) стали знову, як і в сиву давнину, проводити освячення води.

Микола ЯКИМЕНКО.

Озеро Сасик на очах перетворюється на гнилу калюжу

В Одеській області сьогодні зареєстровано 16 об'єктів природно-заповідного фонду національного значення, серед них — заказники «Петровський» і «Коса стрілка» у Комінтернівському, «Савранський ліс» у Савранському, «Долинський» у Ананьївському районах. Вони по-своєму унікальні, мають особливу природоохоронну, наукову та історичну цінність. Перебувають під охороною держави і фінансуються з бюджетних коштів.

Але є в Одеській області «гарячі» екологічні точки, за які болить душа не в чиновників, а в людей, не байдужих до знищення річок, озер, лісів. І серед таких «гарячих» точок екологи називають озеро Сасик.

Місцеві жителі розповідають давню легенду про те, що дочка могутнього володаря Бессарабії у розпачі, що батько не дозволяє їй з'єднати свою долю з бідним пастухом, перетворилася на прекрасну лебідоньку і спробувала полетіти до коханого. Батько, довідавшись про це, вискочив на кріпосну стіну і пострілом з рушниці вбив гордого птаха. Падаючи об землю, лебідонька перетворилася на чудове синє озеро.

Цю легенду сьогодні часто згадують в Одеській області. Бо озеро Сасик знищується протягом тридцяти років чиновниками й людьми, яким начхати і на природу, і на те, що ми залишимо в спадок дітям та онукам. Тридцять років тому Сасик був лиманом, тобто сполучався з Чорним морем. Він став першим серед морських лиманів Одеської області, на якому чиновники вирішили поставити злочинний екологічний експеримент. Його суть полягала в такому: лиман відгородили дамбою (пересипом) від моря. Чиновники припускали, що, одягшись у ояси дамб, колишні лимани перетворяться на прісні озера, воду яких можна буде використовувати для поливу посушливих полів. У перспективі цей ланцюг озер мав використовуватися для споруджуваної атомної електростанції. Її, слава Богу, не встигли побудувати, і потенційний Чорнобиль в Одеській області не відбувся.

Буквально через п'ять років Сасик став подавати перші сигнали екологічної тривоги: позбавлене проточної води, озеро почало ставати гірко-солоним. Ні про який полив посушливих земель і мови не могло бути. Сасик заростав водоростями, а органічні добрива буквально перетворили води на найнебезпечніший хімічний бульйон.

Експерти дійшли висновку: необхідно зруйнувати дамбу, що роз'єднує озеро й Чорне море, тобто повернути Сасику його первісний екологічний статус морського лиману. Від кого залежить розв'язання цієї екологічної проблеми? Оскільки Сасик є загальнодержавною власністю, то рішення про його подальшу долю може прийняти тільки Кабінет Міністрів України. Відповідей на крики розпачу, на благання про порятунок Сасика ні місцеві жителі, ні районна влада не одержали. В 1999 році Татарбунарська районна рада ухвалила рішення про роздамбування озера Сасик. За останні 20 років було проведено більше 10 екологічних експертиз за участю українських і закордонних екологів. Усі висновки експертиз були однозначні: якщо не зруйнувати дамбу, Сасик пропаде, загине, буде знищений.

Доведені до розпачу, місцеві жителі в серпні 2008 року вийшли з лопатами на берег озера й почали копати канал для того, щоб озеро з'єдналося з морем. Зібралося 500 чоловік. Звичайно, лопатами канал люди не викопали, він вийшов скоріше символічним — чотириста метрів завдовжки і один метр завширшки. Але цей стихійний виступ людей нарешті помітили в Києві, звідки в Одесу область терміново приїхала представницька комісія для визначення подальшої долі і дамби, і самого озера.

Комісія дійшла висновку, що необхідно повернути озеро в його природний стан, яким воно було до 1978 року, коли почалося будівництво дамби. Серед тих, хто активно підтримує всі зусилля місцевих жителів у порятунку Сасика, — перший заступник голови Одеської обласної ради Микола Андрійович Тиндюк. З його ініціативи обласна рада прийняла рішення від 13 жовтня 2009 року про виділення 295 тисяч гривень на розробку техніко-економічного обгрунтування (ТЕО) щодо відновлення природної екосистеми озера Сасик.

— Ми розуміли, що цих коштів буде недостатньо. Але виділеної суми мало вистачити для того, щоб виконати частину робіт, — каже Микола Тиндюк.

Замовником роботи була визначена Татарбунарська районна державна адміністрація. Але вона, на жаль, виділені гроші з обласного бюджету використати не змогла. Районні чиновники пояснили це напрочуд легковажно: мовляв, не вдалося знайти профільну організацію, яка змогла б розробити проект.

Але депутати обласної ради своєї позиції щодо порятунку озера Сасик не змінили. Під час формування проекту бюджету 2010 року був оформлений бюджетний запит в обсязі 1,4 мільйона гривень на розробку ТЕО з роздамбування Сасика.

— На думку депутатів обласної ради, — каже Микола Тиндюк, — ця сума відображає реальну вартість документації ТЕО. І ми перейдемо до другого етапу — створення конкретного технічного проекту робіт. А третім етапом у порятунку Сасика від зникнення могло б стати звернення до Президента України про надання фінансової допомоги для реалізації запланованого комплексу заходів, бо без допомоги Державного бюджету України реалізувати цей проект практично неможливо.

За оцінками експертів, щоб урятувати перлину Бессарабії — озеро Сасик, потрібно 40 мільйонів гривень. Здавалося б, плани відомі, завдання визначені, залишилося приступати до практичних дій. Але в Одесу надійшло повідомлення, що Кабінет Міністрів розробив проект рішення про створення ще однієї, 14-ї за ліком комісії з вирішення питання доцільності ліквідації дамби на озері Сасик.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Сасик — озеро в Одеській області. Площа — 210 кв. км, глибина — 2,7 км, ширина — від 3 до 12 км. Озеро повністю відділене від Чорного моря пересипом, яким проходить бетонна дорога, що з'єднує курорт «Катранка» Татарбунарського району і курорт «Приморське» Кілійського району. На морському боці пересипу — піщані пляжі. В озеро Сасик впадають річки Сарата й Когильник. Озеро замерзає в грудні, скресає в березні. Воно одержало статус міжнародних водно-болотистих угідь, як місце поселень водоплавних птахів, озеро занесене до міжнародного списку Рамсарської конвенції про охорону водно-болотних угідь.

Компетентна думка: Микола Тиндюк, перший заступник голови Одеської обласної ради:

— Особисто в мене немає жодних претензій щодо складу комісії — в ній досить витримане представництво місцевих органів влади і громадських організацій. Але в положенні про комісію зазначено, що її основною організаційною роботою є засідання, які проводяться не рідше одного разу на рік. На мою думку, цей документ — чергова спроба Міністерства охорони навколишнього середовища «заговорити» проблему, зволікати з нею, зовсім не вирішувати питання.

Обласна рада буде категорично проти узгодження такого проекту постанови. Ніхто не заперечує проти створення міжвідомчої комісії на рівні держави. Але в нас є свій варіант вирішення. Необхідно чітко визначити, що, наприклад, протягом трьох місяців ця комісія вивчає всі наявні документи, зокрема, висновки й обгрунтування вчених, протоколи заяв громадських організацій. Далі — на основі вивчення цих матеріалів проводиться засідання комісії для ухвалення остаточного рішення з приводу поновлення природного стану озера Сасик, і потім дає свої пропозиції Кабінету Міністрів. Це буде правильно.

Голова громадської екологічної організації «Відродження» Ірина Вихристюк каже, що ось уже 14 років екологи бігають по колу, намагаючись достукатися до високих кабінетів і переконати чиновників взяти участь у врятуванні озера. За ці роки змінилося 10 міністрів охорони навколишньої природи, пережито 6 виборчих кампаній, але віз, як мовиться, і нині там.

Свого часу на будівництво дамби було витрачено 5 мільйонів доларів. Приблизно така само сума необхідна для руйнування дамби і проведення меліоративних робіт. А шкода, заподіяна навколишньому середовищу за 30 років, оцінюється в 30 мільйонів доларів. Ось ця цифра і є ціна за бездіяльність чиновників, які не можуть або не хочуть ухвалювати рішення щодо відновлення озера Сасик.

Лебідонька з місцевої легенди, підстрелена батьком-деспотом, перетворилася на найпрекрасніше озеро. Минули століття, а люди як і раніше продовжують стріляти в білих лебедів. Цього разу їх мішенню стало озеро Сасик, на очах перетворене на гнилу, смердючу калюжу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Сміття: красиве і корисне

Обгортки, пакети з-під соку чи молока, пластикові пляшки й упаковки, поліетиленові пакети — ось що становить левову частку сміття городянина. Пакет, яким ви скористалися один раз, якщо уникне утилізації, пролежить на звалищі кілька сотень років. І за цей час наша планета має всі шанси перетворитися саме на таке вікове звалище. Щороку у світі використовують більш як десять мільярдів пакетів...

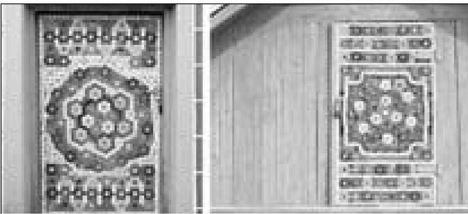

Водночас із кожним роком дедалі більшає прихильників довговічності сміття, але не на звалищах. Відходи, що отримали нове життя, опиняються на виставках і навіть на шиях витончених модниць. До речі, днями в Івано-Франківську відкрито виставку зеленого мистецтва «Креативне використання побутових відходів», на якій представлено експонати, виготовлені з пляшок, газет і картонних коробок. Таку виставку можна зробити і в себе вдома. Матеріал для творчості — безплатний і в надлишку. Головне — фантазія. Кажуть, у пакетах з-під соку сніданки довго залишаються теплими. А ще цю тару можна використати для зберігання кабелів, котушок з нитками, дисків, олівців тощо. Власне, цікаву і корисну річ можна зробити із будь-чого. І головне — вона точно буде ексклюзивною.

На знімках: біжутерія від Йова Котіка (матеріал — металеві кришки); робота Володимира Ружицького (матеріал — пластикові кришки).

Фото з сайта Котіка та з сайту Remake.

6 червня — День працівників водного господарства

ОГОЛОШЕННЯ

Товарна біржа "Подільська" (29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11 ,т./факс 795-801, код 32452151 р/р 2600701009716 МФО 315654 ХФ ВАТ "Кредо банк ", оголошує про проведення торгів(аукціону) по реалізації

1. Матеріальні активи майнового комплексу ТОВ "Шепетівський цегельний завод" м. Шепетівка, вул. П'яскорського, 6, в складі будівлі 20 шт, споруди - 5 шт, обладнання 92 шт, транспорт1 шт. Стартова вартість 3850450,00 грн. Дата торгів 25.06.2010р

Торги проводяться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 1100. Час ознайомлення з майном кожного робочого дня за місцем знаходження об'єкту. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості. Реєстраційний внесок для фізичних осіб 25 грн. , для юридичних - 50 грн.

Товарна біржа "Подільська" (29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11 ,т./факс 795-801, код 32452151 р/р 2600701009716 МФО 315654 ХФ ВАТ "Кредо банк ", оголошує про проведення торгів(аукціону) по реалізації 16.06.2010р. необробленої деревини з поставкою в 3 (третьому) кварталі 2010р

Продавці - Державні підприємства Хмельницького обласного управління лісового господарства (т.80382 788155, 788153, 788162):

- ДП "Ізяславське лісове господарство" (803852 41812)
- ДП "Кам"янець-Подільське лісове господарство" (03849 23801)
- ДП "Летичівське лісове господарство"(03857 91180)
- ДП "Славутське лісове господарство"(03842 70350)
- ДП "Старокостянтинівське лісове господарство"(03854 32373)
- ДП "Шепетівське лісове господарство" (03840 41750)
- ДП "Ярмолинецьке лісове господарство" (03853 21415)
- ДП "Новоушицьке лісове господарство"(03847 21902)
- ДП "Хмельницьке лісомисливське господарство" (0382 785420)

Порядок проведення торгів:

9.00 год - аукціон по продажу необробленої деревини: фанерна сировина для виробництва струганого шпону дубова, пиловник дубовий, сировина виробничо-технічного призначення дубова.

11.00 год - аукціон по продажу необробленої деревини: пиловник ясеневий та інші твердолистяні породи.

12.00 год - аукціон по продажу необробленої деревини: пиловник сосновий

13.00 год - аукціон по продажу необробленої деревини: пиловник ялиновий та інші мягколистяні породи

Для участі в аукціоні покупці необробленої деревини подають біржі заяву про участь в аукціоні, до якої додаються:

- нотаріально засвідчена копія свідоцтва про державну реєстрацію підприємства (юридичної особи або фізичної особи-підприємця);
- нотаріально засвідчені копії установчих документів;
- копія довідки з державного комітету статистики України;
- копія свідоцтва про взяття на облік платника податків;
- завірена печаткою та підписом керівника підприємства копія довідки з ЄДРПОУ;
- довідка за підписом керівника суб'єкта господарювання щодо обсягу фактично переробленої необробленої деревини за попередній квартал, завірену печаткою;
- довіреність уповноваженим особам покупця з повноваженнями на участь в аукціоні та на підписання договорів купівлі-продажу;
- документ (копія платіжного доручення), що підтверджує перерахування гарантійного та реєстраційного внеску
- довідка за підписом керівника суб'єкта господарювання про те, що підприємство не перебуває у стані ліквідації або проти нього не порушено справу про банкротство, завірену печаткою;

Копії документів на участь в аукціоні повинні бути завірені печаткою покупця за винятком копій документів, які повинні бути засвідчені нотаріально.

До участі в аукціоні по продажу необробленої деревини допускаються суб'єкти підприємницької діяльності, які купують сировину для власного лісопереробного виробництва.

Витрати пов'язані з організацією та проведенням аукціону покладаються на Покупця.

Торги проводяться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі). Гарантійний внесок - 5% від стартової вартості. Реєстраційний внесок - 300,00 грн. Останній термін подачі заявок - за один день до дати проведення аукціону

Більш детальна інформація на сайті Товарної Біржі "Подільська":

ptbr.hm.ukrtel.net

УВАГА!

Юридичні та фізичні особи-підприємці, які приймали участь в аукціонних торгах по продажу необробленої деревини з поставкою у I кварталі 2010 року і акредитовані на товарній біржі ПОДІЛЬСЬКА, додають до заявки тільки ті документи, в яких відбулися зміни або подають з заявкою лист-гарантію про відсутність змін в правовстановлюючих документах та реквізитах, а також завірену печаткою та підписом керівника підприємства довідку про обсяг фактично переробленої необробленої деревини за попередній квартал.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

03 червня 2010 року внесено зміни в Реєстр учасників (тимчасових учасників) Фонду: учасник Фонду **Публічне акціонерне товариство "Акціонерний банк Приватінвест"** змінив назву на **ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "АСВІО БАНК"** (свідоцтво учасника Фонду №094 від 03.06.2010); учасник Фонду Відкрите акціонерне товариство "Платинум Банк" змінив назву на Публічне акціонерне товариство "Платинум Банк" (свідоцтво учасника Фонду №170 від 03.06.2010); учасник Фонду Відкрите акціонерне товариство "Аграрний комерційний банк" змінив назву на Публічне акціонерне товариство **"Аграрний комерційний банк"** (свідоцтво учасника Фонду №003 від 03.06.2010).

0-800 308108 www.fg.org.ua

Державне підприємство «Сніжневуглезбут» (код ЄДРПОУ 32541267), розташоване за адресою: 86500, Донецька обл., м. Сніжне, вул. Леніна, 32, повідомляє про свою ліквідацію на підставі Наказу Міністерства вугільної промисловості України № 155 від 17 травня 2010 року.

Головою ліквідаційної комісії призначено арбітражного керуючого Губанова Дмитра Леонідовича (ідентифікаційний номер 2947402338).

Строк для заявлення вимог кредиторами два місяці з дня публікації оголошення про ліквідацію. Кредиторські вимоги просимо надсилати за адресою: 86500, Донецька обл., м. Сніжне, вул. Леніна, 32.

Керівництво компанії ЗАТ «Український Страховий Дім» у зв'язку з втратою договорів страхування ОСЦПВ просить вважати недійсним такий номер полісу:

ВЕ/2711433.

Ліквідатор «Овруцького РМО «Райагробуд», вул. Правди, 21, м. Овруч, Житомирська обл. проводить реалізацію майна банкрута. Довідки за місцезнаходженням боржника або за тел. (04142) 6-04-74.

Господарський суд Житомирської обл., майдан Путятинський, 3/65, м. Житомир:

- постановою від 11.12.2009 р. по справі 7/179-Б визнав ТОВ «Блок» (юридична адреса: 11114, вул. Леніна, 1, смт. Першотравневе Овруцького р-ну Житомирської обл.), код ЄДРПОУ 32434635, банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру;
- постановою від 24.09.2009 р. по справі 14/50-Б визнав КП «Ігнатпіль» (юридична адреса: 11163, вул. Леніна, 9а, с. Ігнатпіль Овруцького р-ну Житомирської обл.), код ЄДРПОУ 32906916, банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Баранівського А. І. (ліцензія АВ № 498953 від 05.11.2009 р., 11521, Житомирська обл., Коростенський р-н, с. Бехи, вул. Депутатів, 8а, тел. (04142) 6-04-71.

УКРСИББАНК
BNP PARIBAS GROUP

АТ "УкрСиббанк" оголошує про проведення відкритого конкурсу з вибору потенційних партнерів для здійснення **постачання паперу, канцелярських, господарських та касових витратних матеріалів в межах України.**

Пропозиції приймаються до **08 червня 2010 року** включно

За довідками звертатися за телефоном (044) 537-49-06
www.ukrsibbank.com

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 12.05.2010 р. у справі № 15/30-10 Товариство з обмеженою відповідальністю «Дефендер» (23221, с. Лисогора, Вінницький район, Вінницька область, вул. Матросова, 24, код за ЄДРПОУ 33892208) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі № 15/30-10 призначено арбітражного керуючого Гонту Оксану Анатоліївну (21007, м. Вінниця, вул. П. Запорожця, 46а, кв. 11, ліцензія АБ № 271776 від 10.04.2006 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Київської області (м. Київ, вул. Комінтерну, 16) постановою № Б2/249-08/3 від 28.04.2010 р. визнав банкрутом Дочірнє підприємство «Будівельна компанія «Будінвестхолдінг» (Київська обл., Києво-Святошинський р-н, м. Вишневе, вул. Київська, 8, код 32549638, р/р № 26007304041601 в Софійській філії АКБ «ТАС-Комерцбанк» у м. Києві, МФО 300982).

Ліквідатор Грицай С. О. (Ліцензія № 397371 від 18.12.08), 01030, м. Київ, а/с 38, т. 236-11-17.

Постановою господарського суду Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 20.04.2010 року у справі про банкрутство № 14/175/08, Відкрите акціонерне товариство «Судмашпром» (код ЄДРПОУ 30083531, адреса: м Миколаїв, вул. Індустріальна, 1), було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором Товариства призначено арбітражного керуючого Величко Наталію Анатоліївну (ліцензія АБ № 271743 від 14.03.2006 р.)

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 49027, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Леніна, 53, офіс 4.

Втрачені поліси "Зелена картка"

серія UA 141, а саме: № 6403203, 6413397, 6413398, 6413399, 6414742, 6414899, 6414900, 6414902, 6712921, 6712922, 6712926, 6712927, 6715912, 6715913, 6721921, 6721922, 6721929, 6727044, 6727045, 6730941, 6889278, 6890364, 6900636, 6907831, 6906997, 6906998, 7082841, 7084403, 7089460, 7090070, 7090071, 7163193, 7215258, 7276317, 7276841, 7285693, 7285746 просимо вважати недійсними. ЗАТ "Українська екологічна страхова компанія".

Господарським судом Запорізької області (м. Запоріжжя, 69001, вул. Шаумяна, буд. 4) Постановою від 14.05.2010 року по справі № 21/82/10 визнано банкрутом Мелітопольське державне підприємство магістральних нафтопродуктопроводів «Мелітопольтранснафтопродукт», код ЄДРПОУ 03016906, 72330, Запорізька область, Мелітопольський район, с. Новобогданівка, вул. Шевченка, 15-А, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Багмета Сергія Володимировича, ліцензія арбітражного керуючого АВ № 456466 від 16.04.2009 р. (69104, м. Запоріжжя, а/с 1064).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області від 20.05.2010 р. по справі 16/101/10 порушено справу про банкрутство ПП «Електроспецторг» (м. Запоріжжя, код ЄДРПОУ 36163397, р/р в ВАТ КБ «Надра»). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Клименко О. Ю. Вимоги кредиторів та заяви від інвесторів на санацію боржника приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 69063, м, Запоріжжя, пр. Леніна, 44, оф. 33.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 25.05.2010 р. по справі № Б38/90-10 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні Приватного підприємства «Вікторіал», код ЄДРПОУ 36368252, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Панікахи, буд. 2.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, т. (056) 770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Господарським судом м. Києва порушено справа № 50/133-б про банкрутство ТОВ «Акротабс» (вул. Ревуцького, 11-В, кв. 218, м. Київ, 02091, ідентифікаційний код 34840318).

Розпорядником майна боржників призначено арбітражного керуючого Титаренка М. О. (вул. Саксаганського, 24, к. 18, м. Київ, 01033).

Вважати недійсними страхові поліси :

поліс КАСКО - AS № 28438 ЗАТ «Європейський страховий Альянс»,

поліси «Зелена картка» - UA 141/ 7213407, 7213408; 7213409; 7213410 ЗАТ «Українська екологічна страхова компанія».

Уточнення до річної фінансової звітності ПАТ "МОТОР-БАНК" за 2009 рік

В річній фінансовій звітності ПАТ "МОТОР-БАНК" за рік що закінчився 31 грудня 2009 р. (ліцензія № 238 від 25.12.2007 р.) , опублікованій в газеті "ГОЛОС УКРАЇНИ" № 95 (4845) за 27 травня 2010 р. в "Звіті про власний капітал ПАТ "МОТОР-БАНК" за рік що закінчився 31 грудня 2009 року" рядок 25 читати :

25	Рух коштів загальних резервів та фондів банку, що створені за рахунок прибутку		0	690	(690)	0	0

В.о.Голови Правління **Т.П.Василенко**

Головний бухгалтер **Л.О.Мотроненко**

Дата проведення повторного аукціону, який проводиться «Концерном «Військторгсервіс» та Таврійською товарно-сировинною біржею, опублікованого в оголошенні у газеті «Голос України» № 83 від 07.05.10 р., № 95 від 27.05.10 р. по продажу комплексу будівель у м. Євпаторія, АРК, по вул. Перекопській, 17, загальною площею 1325,5 кв. м, вартістю 2594160,00 грн. з ПДВ, переноситься на 29.06.10 р. о 12:00 год., заявки приймаються до 26.06.10 р., т/ф: (065) 63-88-87, моб. 095-490-71-65.

Ухвалою господарського суду міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б, по справі № 44/229-б від 27.04.2010 р. порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «БАСКИ ПЛЮС - 2004 РІК» (інд. 01042, м. Київ, бульвар Лихачова, 1/27, код ЄДРПОУ 33229781) та відкрито процедуру розпорядження майном по справі № 44/229-б.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Мелимуку Ю. І., (Ліцензія серії АВ № 499093 від 25.12.2009 р.). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою арбітражного керуючого: 03061, м. Київ, вул. Михайла Донця, 15/41, кв. 141.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) по справі №Б-50/08-10 від 19.05.2010 ТОВ "Промислово-фінансова компанія Інтерсплав" (код ЄДРПОУ 32578040, м. Харків, вул. Студентська, 20) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білоус О.Д., ліц. АВ№498995 від 17.11.09, Харківська обл., Харківський р-н, смт Бабаї, вул. Карла Маркса, 27. Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Ухвалою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) по справі № Б-48/57-10 від 31.05.2010 р. порушено провадження по справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Право-Консул Україна" (код 33368747, адреса: Харківська обл., смт Пісочин, вул. Крупської, буд. 15-А, п/р 2600600051773 у ПуАТ "СЕБ Банк", м. Київ, МФО 300175).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бреуса Р. А. (ліцензія серії АВ № 499003 від 17.11.2009 р., 61018, Харків, вул. Новопрудна, 4, кв. 70). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Протоколом № 30-11/09-1 01.12.2009 загальних зборів учасників Дочірнього підприємства «СЕТАБ Авто Груп» Компанії «КАРЛ.ЕДБЛУМ.ТРЕЙД.АБ» продовжено ліквідацію Дочірнього підприємства «СЕТАБ АВТОГРУП» компанії «КАРЛ.ЕДБЛУМ.ТРЕЙД.АБ», ЄДРПОУ 31869690, адреса: 49080, м. Дніпропетровськ, вул. Донецьке шосе, буд.19. Ліквідацію було розпочато за рішенням загальних зборів учасників про ліквідацію Протокол №04/06-09-1 від 15.06.2009. Запис про прийняття рішення учасниками про припинення юридичної особи внесено м. Новомосковську Дніпропетровської області 17.06.2009. Головою ліквідаційної комісії призначено 01.12.2009 Поєдинка Олександра Васильовича 2391714151. Письмові вимоги кредиторів до ДП «СЕТАБ Авто Груп» приймаються у 2-х місячний термін з дати публікації даного оголошення.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури стосовно: Приватного підприємства «Олвін-Трейд» (м. Вінниця, вул. Квятека, 16а/67, код ЄДРПОУ 31041439), постанова господарського суду Вінницької області від 25.03.2010 р. по справі № 15/12-10; Приватного підприємства «Торговий дім «Поділлябудматеріали» (м. Вінниця, вул. Воїнів Інтернаціоналістів, 10/97, код ЄДРПОУ 37788536), постанова господарського суду Вінницької області від 25.03.2010 р. по справі № 15/11-10.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Грищука Богдана Андрійовича (21037, м. Вінниця, вул. Пирогова, 115а, кв. 37, ліцензія АВ № 470318 від 24.03.2010 р.).

Претензії і заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) ухвалою від 31.12.2009 року порушив провадження по справі № 33/1 про банкрутство приватного підприємства «Автохолдінг-Львів», юридична (поштова) адреса: 79031, вул. Стрийська, 202, м. Львів, код ЄДРПОУ 32568692, розрахункові рахунки: №№ 2600001957302, 26001010957301, 26002010957300, 26009010957303, 26068010957300 в АКІБ «УКРСИББАНК», м. Харків, МФО 351005; №№ 26003002520100, 26004002522000, 26006002520000, 2600700252300, 26062002520000 в АКІБ «УКРСИББАНК», м. Львів, МФО 385327; № 26008000101641 в ВАТ «УКТБ», м. Київ, МФО 321723.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Литвина Ігоря Миколайовича, ліцензія серії АВ № 498970 від 16.11.09 р., адреса: вул. Сірка, 23/37, м. Львів.

КУРІНЬ
№ 102 (4852) СУБОТА, 5 ЧЕРВНЯ 2010

Сьогодні в Україні місцями зливи, грози, град. Вітер південно-західний, північно-західний, 5–12 м/с, місцями шквали, 15—20 м/с. Температура повітря на заході вночі 9—15, удень 17—23, в Карпатах уночі 4—8, удень 11—15 градусів, на півночі й у центрі вночі 7—11, удень 16—21.

ЦЬОГО ДНЯ, 5 ЧЕРВНЯ

1805. Народився російський скульптор Петро Клодт. Найвідоміший твір — чотири кінні групи на Анічковому мосту в Петербурзі. Створив також у Києві (у співавторстві) пам'ятник князю Володимиру. **1910.** У Києві винахідник Олександр Кудашев здійснив перші в Росії польоти на літаку власної конструкції з бензиновим двигуном. **1910.** Помер американський письменник О. Генрі (Уїльям Сідні Портер), майстер гостросюжетної новели з несподіваним закінченням. **1920.** Народився композитор Степан Сабадаш, автор популярних пісень «Очі волошкові», «Марічка» та багатьох інших. **1955.** Набув чинності Варшавський договір. **1965.** Оксфордський університет (Великобританія) присудив поетесі Анні Ахматовій почесний докторський ступінь.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

1

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

2

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

- *Краса не врятує світ, якщо буде такою, як у більшості володарок титулу «міс світу».*
- *Не всім Бог дав красу, як не всім дав добрі очі.*
- *Люди б'ються за право красиво брехати, бо правда — страшна річ.*
- *У нецнотливиці-дружини більше підстав бути вірною, але й не менше бажання порівняти чоловіка з його попередниками.*
- *Не можна жити серед дурнів і негідників без мрії про світле майбутнє.*

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Бібліофіл

Якось я вперше за тридцять років випадково зустрів свого однокласника. Факт зустрічі мене не здивував. Приємно здивувало те, що зустрів я його на книжковому ринку, адже пам'ятав, що шкільний товариш мій ніколи не пов'язував з книгою своїх життєвих планів. Здивуванню не було меж, коли згодом ми знову зустрілися на тому само місці, а потім ще і ще... Врешті я наважився запитати:

— Петре, а з якого це дива ти став бібліофілом?

Чоловік розповів мені несподівану й вельми цікаву історію. Не можна вважати його історію цілком новою, адже ще в далекі шістдесяті я вперше дізнався від однієї відмінниці, що вона вивчила іноземну мову в автобусі по дорозі з гуртожитку до університету і назад. З Петром усе сталося трохи інакше. Не завдяки, а скоріше всупереч розумному, доброму й вічному, котре міститься в книжках, він спритно долав життєві бар'єри, швидко перегнавши статками й завзятих книголюбів, і затятих бібліофілів зі свого оточення. Отож, шикарне авто, престижне житло й грошовита робота не забарилися... Єдине, що по-справжньому дошкуляло Петрові, то це нескінченні автомобільні пробки. Терпіти оте знущання вже не допомагали ані перечені газети, ані розцяцьковані журнали, ані аудіовідеопринади. І от одного разу хтось із колег забув у салоні Петрового авто якусь книжку. Потрапивши у чергову пробку, Петро в розпачі пересилив себе, розгорнув першу сторінку і так зачитався, що не помітив, як промайнув цілий робочий тиждень. Відтоді чоловік почав спочатку неквапом, а потім швидше і швидше ковтати книжку за книжкою і, врешті, Петрівка стала для нього таною само рідною, як і коштовне шкіряне крісло у ще ріднішому офісі.

Якось, під час нашої чергової зустрічі, я пожартував:

— Скажи, друже, чи зрадиш ти книзі, якщо побудують усі мости через Дніпро, облаштують транспортні розв'язки та відремонтують і розбудують по-людськи вулиці й дороги?

Петро якось підозріло зиркнув на мене і зажурено відповів:

— Скоріше я перечитаю всього Толстого, Гессе та Яворівського, аніж таке трапиться. Ні, друже, мабуть, я приречений в цьому часі, місті і країні довіку залишитися бібліофілом!

Юрій БОЛЬШАК.

КАЛАМБУРИ ВІД АГАТИ КРИСТІ

- *Партія вільних радикалів*
- *Інститут шляхетних дівчат легкої поведінки*
- *Художня різанина*
- *Хабарник середньої руки*
- *Автопілот І класу*
- *Сальдо-мортале*
- *Феміда ля комедія*
- *Ракомийник*
- *Газета вегетаріанців «На посту»*
- *Бременські лабухи*
- *Декларація незалежності від податків*

Борис РЕВЧУН.

ДОШКА ПОШАНИ

Ганьба

Дмитро Табачник, міністр освіти України:

— Вважаю, що це ганьба. А боротися з цією катастрофою можна тільки одним способом: зробити захист диплома або курсової роботи більш публічним, і тоді, як писав Петро Перший, «по речи дурь каждого видна будет».

Від чергового:

— *Чому тільки диплома й курсової? А кандидатський, професорський ступінь?! Чи у вас стільки міліції не вистачить, щоб «дурь каждого» можна було привселюдно захистити?*

Розуміємо...

Борис Колесніков, віце-прем'єр-міністр України:

— Розумієте, у нас Федерація футболу — це вигнані за пияцтво і службові злочини співробітники Генпрокуратури. На чолі з начальником київського РБУ Григорієм Суркісом. Хто не знає, РБУ — це ремонтно-будівельне управління.

Від чергового:

— *А хто не знає, Генеральна прокуратура — це Федерація футболу. Вона спритно відфутболить або зариє в полі будь-яку справу. Від Колеснікова до Ющенка.*

Щоб не збити і не змилити

Ганна Герман, заступник голови адміністрації Президента (про В. Януковича та його успіхи):

— І я вірю, що він до тієї вершини з Божою помічцю дійде. Нікому не вдасться збити, змилити його з цього шляху.

Від чергового:

— *З Божою? Сумнівно! Хіба що з помічцю Могильова і Хорошковського.*

Хто до кого прийшов

Дмитро Медведєв, Президент Росії (під час зустрічі з головами Конституційних Судів Росії та України — Валерієм Зорькіним і Андрієм Стрижаком):

— Ми спостерігаємо за вами (Конституційним Судом України. — **Черг.**), і не тільки тому, що вболіваємо за Конституційні Суди. Нам цікаво...

Від чергового:

— *Насправді ця зустріч вийшла так. Милися Зорькін, Стрижак і Медведєв у лазні. Медведєв раптом каже з сусідньої кабінки: «Ми спостерігаємо за вами». Ті грізно відповіли: «Встати, суд іде!» І прийшли до нього...*

Причесали ми бубнових

Леонід Черновецький, міський голова Києва:

— Іван Кожедуб — видатна людина, маршал авіації, який за час Великої Вітчизняної війни збив 1962 німецькі літаки.

Від чергового:

— *З них 1900 ви збили разом на мерській літаючій тарілці.*

Просто так

Віктор Янукович, Президент України:

— Економіка — це така чутлива жінка, до якої не можна підходити просто так, без розуму.

Від чергового:

— *Користуючись її чутливістю, розумний чоловік може багато чого від неї одержати!*

Ліквідація

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України (переконаний, що після прийняття закону про держзакупівлю корупція в цій сфері кардинально зменшиться):

— У країні сформувався цілий прошарок ***кровосісів*** бюджетних коштів, і тепер ми всіх цих упирів ліквідуємо.

Від чергового:

— *Уявляєте картинку? Біля в'їзду до Кабміну, на шлагбаумі, стоїть Микола Янович Азаров. Оглядає кожне авто:*

— *Упир?! На ліквідацію!*

— *Миколо Яновичу, та це ж я, Цушко!*

— *А, бач, не впізнав, а я думав, кровосіс!*

Мал. Миколи КАПУСТИ, Михайла САЧКА.

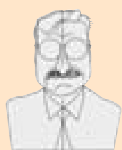

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 17047

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»